ਦੀ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਮਨਿਸਟਰੀਜ਼

"ਲਾਈਟ ਫਾਰ ਨੇਸ਼ਨਜ਼"

ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ -

ਨਰਕ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਜੋ 7 ਕੋਲੰਬੀਅਨ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਇੱਕ ਇੱਕਠ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ 7 ਕੋਲੰਬੀਅਨ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖ ਸਕਣ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਨਰਕ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਨਰਕ ਦੀਆਂ ਛੇ ਗਵਾਹੀਆਂ

ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਛੇ ਗਵਾਹੀਆਂ

www.freecdtracts.com ਤੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਸਹਿਤ

ਪਬਲਿਸ਼ਰ ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਪੁੱਤਰ ਸਵਰਗੀ ਸ਼੍ਰੀ ਅਨਵਰ ਮਸੀਹ
ਪਿੰਡ - ਬੂਟਾਂ, ਡਾਕਖਾਨਾ - ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ, ਜਲੰਧਰ -144003
Mobile No. 91-9814677061, 98146-77063,
(Resi:- 0181-2464276)
Email. rajeshbhatti007@rediffmail.com
rajeshbhatti007@yahoo.co.in

ਡੈਨੀਅਲ ਪ੍ਰਿੰਟਿਗ ਪ੍ਰੈਸ ਬੀ.ਐਕਸ. 1051, ਲੰਮਾ ਪਿੰਡ ਜਲੰਧਰ

ਨਰਕ

(1) ਗਵਾਹੀ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ 1995

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਬਾਰੇ ਜਾਨਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਸੱਤ ਨੌਜਵਾਨ ਹਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਵੇਰੇ ਦੱਸ ਵਜੇ ਵਾਪਰਿਆ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੁਆ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਸੈਰ ਵਾਸਤੇ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਤੇਜ਼ ਚਮਕਦਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਮਰੇ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਇਆ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਭਰ ਕੇ ਗ਼ੈਰ ਜ਼ੁਬਾਨਾਂ ਬੋਲਣ ਲੱਗੇ।

ਉਸੇ ਘੜੀ ਜੋ ਵਾਪਰਿਆ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਅਕ੍ਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਜਲਾਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਚਮਕਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੂਰਜ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਦੂਤ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੇ ਤੇ ਲੰਮੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੂਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵੇਖੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਆਦਮੀ ਵਰਗੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਚਿੱਟਾ ਜਾਜਕਾਈ ਲਿਬਾਸ (ਵਸਤ੍ਰ) ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। **ਇਸ ਦੇ ਵਾਲ ਸੁਨਹਿਰੀ ਧਾਗੇ ਵਰਗੇ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚੇਹਰਾ ਤੇਜਮਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦੁਆਲੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬੈਲਟ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਉਪਰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, "ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ"।** ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਤਿਅੰਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇਂ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਝੁੱਕ ਗਏ।

ਤਦ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਦੱਭੁਤ ਤੇ ਖ਼ਾਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਹਿਰਦੇ ਦੋ ਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਵਾਗੂੰ ਛੇਦ ਦਿੱਤੇ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:12

"ਕਿਉਂ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਜੀਉਂਦਾ ਅਤੇ ਗੁਣਕਾਰ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੋ ਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਤਿੱਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਵ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਰ ਬੰਦ-ਬੰਦ ਅਤੇ ਗੁੱਦੇ ਨੂੰ ਅੱਡੋ ਅੱਡ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਵਿੰਨ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।"

ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਮੱਰਥਾ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ, "ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬੱਚਿਓ ਨਾ ਡਰੋ, ਮੈਂ ਨਾਸਰਤ ਦਾ ਯਿਸੂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਭੇਦ ਬਾਰੇ ਦੱਸਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ, ਦੇਸ਼ਾਂ, ਚਰਚਾਂ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦੱਸ ਸਕੋ। ਜਿਥੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਉਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਵੋਗੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਾਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਨਾ ਜਾਣਾ।"

ਯੋਏਲ. 2:28

"ਏਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਐਉਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰਾਂ ਉੱਤੇ ਵਹਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਅਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਅਗੰਮ ਵਾਕ ਕਰਨਗੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਬੁੱਢੇ ਸੁਫ਼ਨੇ ਵੇਖਣਗੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਜੁਆਨ ਦਰਸ਼ਣ ਵੇਖਣਗੇ।"

* ਇਹ ਹੀ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਤਦ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ। ਸਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਟਾਨ (ਪੱਥਰ) ਉੱਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਚਟਾਨ ਉਪਰ ਬਿੱਠਾ ਦਿੱਤਾ। ਚਟਾਨ ਫਰਸ਼ ਤੋਂ 8 ਇੰਚ ਉੱਪਰ ਸੀ ਅਤੇ ਫ਼ਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸੁਰਾਖ ਦਿੱਸਣ ਲੱਗਾ, ਇਹ ਸੁਰਾਖ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਤੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਡਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚਟਾਨ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਕੇ ਫ਼ਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਸੁਰਾਖ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣ ਲੱਗੇ। ਹਨੇਰੇ ਵਾਲੇ ਸੁਰਾਖ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਹੇਠ ਚਲੇ ਗਏ।

ਹਨੇਰੇ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਡਰ ਗਏ। ਉਥੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾਓ। ਇਥੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਵੋ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਦਯਾ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸੱਕੋ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਿੰਙ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਰਗੀ ਸੁਰੰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਉਥੇ ਭੂਤ, ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ, ਪ੍ਰਛਾਈਆਂ ਅਤੇ ਆਕ੍ਰਿਤਿਆਂ ਇੱਧਰ ਉੱਧਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲੱਗੇ। ਅਸੀਂ ਪਲ ਭਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਤੇ ਖਾਲੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਅਸੀਂ ਭਿਆਨਕ ਗੁਫਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭਿਆਨਕ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉੱਲਝਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਪੰਹੁਚੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅੰਦਰ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਗੰਦੀ ਬਦਬੂ ਅਤੇ ਬੋ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਨੂੰ ਰੁੱਕਣਾ ਪਿਆ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਅਤਿਅੰਤ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖੀਆਂ। ਅੰਦਰੋਂ ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅੱਗ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਾਂਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਬੜੇ ਦੁੱਖ ਤੇ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਏਨਾ ਡਰਾਉਣਾ ਸੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਦਿੱਤੀ, ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਉੱਬਲਦੇ ਹੋਏ ਕੜਾਹੇ ਵਾਗੂੰ ਸੀ। ਇਥੇ ਕਰੋੜਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਉੱਬਲਦੇ ਹੋਏ ਕੜਾਹੇ ਸਨ ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਪਰ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਹਰੇਕ ਕੜਾਹੇ ਵਿੱਚ ਉੱਬਲਦਾ ਹੋਇਆ ਲਾਵਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਰੇਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਾਨ ਹਰੇਕ ਕੜਾਹੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਮਰ ਕੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਜਿਉਂ ਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਚੀਖ ਕੇ ਕਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, 'ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸਾਡੇ ਤੇ ਦਯਾ ਕਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਥੋਂ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੌਕਾ

ਦੇਵੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕਿ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਦੱਸ ਸੱਕੀਏ' ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕਰੋੜਾਂ ਹੀ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜੁਆਨ ਲੋਕ ਸਨ। **ਅਸੀਂ ਉਥੇ ਸਮਲਿੰਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਿਆ** ਜੋ ਦੁੱਖ ਸਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਚਿੱਲਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਸਦਮਾਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ, ਮੂੰਹ, ਨਾਸਾਂ, ਅਤੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੀੜੇ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬਚੇ-ਖੁਚੇ ਹੋਏ ਮਾਸ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਆਰ ਪਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਵਚਨ ਪੜੋ,

ਯਸਾ . 66: 24

"ਉਹ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋਥਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਅਪਰਾਧੀ ਹੋਏ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੀੜਾ ਮਰੇਗਾ, ਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੱਗ ਬੁਝੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਸ਼ਰਾਂ ਲਈ ਸੂਗ ਹੋਣਗੇ।"

ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲੱਪਟਾਂ 9 ਫੁੱਟ ਤੋਂ 12 ਫੁੱਟ ਉਚੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ। ਹਰੇਕ ਅੱਗ ਦੀ ਲਪਟ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਾਨ ਸੀ, ਜੋ ਮਰ ਕੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਉਬਲਦੇ ਹੋਏ ਕੜਾਹੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਾਨ ਵੇਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਕੜਾਹੇ ਵਿਚੋਂ ਅੱਧਾ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਕੜਾਹੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਮਾਸ ਕੜਾਹੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਟਿਕੀ ਅੱਖ ਨਾਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਯਿਸੂ ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ "**ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਦਯਾ ਕਰ ਮੈਨੂੰ ਇਥੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲੈ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿਉ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖਣਾ ਨਾ ਚਾਹਿਆ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਪਿੱਠ ਕਰ ਲਈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਫਿਟਕਾਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।** ਇਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਾਂ **ਜੋਹਨ ਲੈਨਿਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਬੀਟਲ ਨਾਂ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ।** ਜੋਹਨ ਉਹ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਠੱਠੇ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਉਡਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ-ਮਸੀਹਅਤ ਅਲੋਪ ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਇਨਸਾਨ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਇਆ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਅੱਜ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਸੀਹਅਤ ਅਲੋਪ ਹੋਈ, ਪਰ ਇਹ ਜੋਹਨ ਲੈਨਿਨ ਅੱਜ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਜਿਉਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਾਸਤੇ ਹੱਥ ਵਧਾਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਇਥੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲੈ"। ਪਰ ਯਿਸੂ ਜੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਨਾ ਤੱਕਿਆ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਨਰਕ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵੱਲ ਵੱਧਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਨਰਕ ਦੇ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਿਆਨਕ ਹਿੱਸੇ ਵੱਲ ਵਧੇ। ਇਥੇ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਮਾਗ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਥੇ ਉਹ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਸੀ। **ਇਥੇ ਪਾਸਟਰ, ਇਵੈਂਜਲਿਸਟ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਚ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਪਰ ਦੋਗਲਾ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ। ਇਥੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟੇ ਇਨਸਾਨ ਵੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਹਜ਼ਾਰ ਗੁਣਾਂ ਵੱਧ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ।** ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਲ ਦਯਾ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗ ਰਹੇ ਸਨ।

ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10: 26,27

"ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰੀ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਨਮਿਤ ਫੇਰ ਕੋਈ ਬਲੀਦਾਨ ਨਹੀਂ ਪਰ ਨਿਆਉਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਉਡੀਕ ਅਤੇ ਅੱਗ ਦੀ ਸੜਨ ਬਾਕੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ।"

* ਇਹ ਜਾਨਾਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਵੀ ਇਥੇ ਸਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਵਰਤ ਰੱਖੇ ਸਨ, ਭਜਨ ਗਾਏ ਸਨ, ਪਰ ਗਲੀਆਂ, ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਪਲੀਤੀ ਦਾ ਝੂਠ ਅਤੇ ਠੱਗੀ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦੇ।

ਲੂਕਾ 12: 48

"ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਮਾਰ ਖਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਉਹ ਥੋੜੀ ਮਾਰ ਖਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤੇ ਦਾ ਲੇਖਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਹ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਮੰਗਣਗੇ।"

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਵੇਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਇੱਕ ਸਮੇਂ, ਧਰਤੀ ਤੇ ਮਸੀਹੀ ਭੈਣਾਂ ਸਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਅੱਗੇ ਧਰਮੀ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਨੇ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ - ਤੂੰ ਸਰਾਪੀ ਅਤੇ ਮੰਦਭਾਗੀ

ਹੈਂ, ਤੇਰੀ ਗਲਤੀ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਅੰਜੀਲ ਦਾ ਵਚਨ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਇਆ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਥੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਉਹ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ **ਕਿਉਂਕਿ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦਯਾ ਅਤੇ ਮਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।**

ਇਥੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਨਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਅੱਗੇ ਸ਼ੁੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਨਰਕ ਦੀਆਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ **ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਫੇਰ ਕਿਹਾ ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਓ ਧਰਤੀ ਤੇ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਖ ਸਹਿ ਲਿਆ ਇਥੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।** ਜੇ ਨਰਕ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ ਤਾਂ ਨਰਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਹੜੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਜਾਣ ਕੇ ਉਸ ਪਿਛੇ ਨਾ ਚੱਲੇ। ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਨਰਕ ਦੀ ਅੱਗ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖੇਡ ਸਕਦੇ।

ਅਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਨਵੇਂ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਵਿਖਾਲੇ। ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵੇਲੇ ਛੇ (6) ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਥੇ ਉਹ ਵੀ ਜਾਨਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਿਆਨਕ ਤਸੀਹਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਚੇਤਨਾ ਸੀ। ਜਿਹੜੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ- ਯਾਦ ਕਰ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਾਇਆ। ਯਾਦ ਕਰ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਨਰਕ ਬਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਾਇਆ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਹੱਸਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਚੇਤਨਾਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਲਗਾਤਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀੜੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਗੁਣਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਭਸਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਇਨਾਮ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਪਿਛੇ ਚਲਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:8

"ਪਰ ਡਰਾਕਲਾਂ, ਬੇਪ੍ਰਤੀਤਿਆਂ, ਘਿਣਾਉਣਿਆਂ, ਖੂਨੀਆਂ, ਹਰਾਮਕਾਰਾਂ, ਜਾਦੂਗਰਾਂ, ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਕਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਝੂਠਿਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹੜੀ ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਨਾਲ ਬੱਲਦੀ ਹੈ ! ਇਹ ਦੂਈ ਮੌਤ ਹੈ।"

ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਛੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਛੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚਿੱਲਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, "ਤੇਰੀ ਗਲਤੀ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਹਾਂ।" ਉਸ ਕਾਤਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾ ਸੁਣ ਸਕੇ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀਆਂ ਚੇਤਨਾਵਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕ੍ਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਉਹ ਜਾਨਾਂ ਭਿਅੰਕਰ ਪਿਆਸ ਕਾਰਨ ਤੜਫ ਰਹੀਆਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇਹ ਪਿਆਸ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੁੱਝ ਸਕਦੀ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਰ ਅਤੇ ਧਨੀ ਮਨੁੱਖ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ **ਲੂਕਾ** 16:24 ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਪਾਣੀ ਲਈ ਤੜਫ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਯਸਾਯਾਹ 34:9

"ਉਹ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਰਾਲ ਬਣ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਖ਼ਾਕ, ਗੰਧਕ, ਉਹਦੀ ਧਰਤੀ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਰਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਜਾਨ ਅੱਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅੱਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਾਂਗੂੰ ਚਮਕਦੇ ਸਾਫ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਨਦੀਆਂ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਫਲਾਂ ਨਾਲ ਲੱਦੇ ਹੋਏ ਦੱਰਖਤ ਵੇਖੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਣੀ ਵੱਗਦਾ ਸੀ ਪਰ ਜਿਉਂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਉਹਨਾਂ ਹੱਥ ਵਧਾਏ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਜਲ ਗਏ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ।

ਫੇਰ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਿਆਨਕ ਜਗ੍ਹਾ, ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਸੀਂ ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਨਾਲ ਬੱਲਦੀ ਹੋਈ ਝੀਲ ਵੇਖੀ। ਇਸ ਝੀਲ ਨਾਲ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਝੀਲ ਸੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਰੋੜਾਂ ਹੀ ਜਾਨਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕੋਲੋਂ ਦਯਾ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ - ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇਥੋਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿਓ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਦੇਵੋ, ਫਿਰ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਹਿ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਿਸ ਦਾ ਅੱਧਾ ਸਰੀਰ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਬੁੱਧ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ

ਨਾਂ ਮਾਰਕ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੇ ਸਨ, ਜਾਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਸਬਕ ਸਿਖਿਆ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨ - ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਮੰਦ ਭਾਗਾ, ਬਿਮਾਰ ਨਫਰਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਗਰੀਬ ਇਨਸਾਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਮਾਰਕ ਦੇ ਖਿਆਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ - ਮਾਰਕ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਾਸਤੇ ਕਿਉਂ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ। ਉਸ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਤੇ ਦੁੱਖ ਭਰੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ - ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ, ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਜਾਣ ਲਈ ਕੁੱਝ ਵੀ ਦੇਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੋਬਾ ਕਰਕੇ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵਾਂ।

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮਾਰਕ ਦੇ ਵਚਨ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਹੂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਥਰੂ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮਾਰਕ ਤੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਕੀੜੇ ਤੇਰੇ ਲਈ ਵਿਛਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕੀੜੇ ਹੀ ਤੇਰੇ ਉੱਪਰ ਆ ਜਾਣਗੇ।

ਯਸਾਯਾਹ 14:11

"ਤੇਰੀ ਭੜਕ ਅਤੇ ਤੇਰੀਆਂ ਬਰਬਤਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਲਾਹੀ ਗਈ, ਕੀੜੇ ਤੇਰੇ ਹੇਠ ਵਿਛਾਏ ਗਏ, ਅਤੇ ਕਿਰਮ ਹੀ ਤੇਰਾ ਕੱਜਣ ਹਨ।"

* ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਇਹ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਧੱਸ ਗਿਆ। **ਦੁੱਖ ਭਰੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ** ਉਹਨਾਂ ਜਾਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਆਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਰਫ ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਹੀ ਅੱਜ ਸਾਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਕਾਰਨ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕੀਏ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦੂਸਰੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਧੰਨਵਾਦ।

ਗਵਾਹੀ -2

ਭੈਣ ਲੂਪ ਦੁਆਰਾ

ਪਿਆਰੇ ਭੈਣੋ ਅਤੇ ਭਰਾਵੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ।

ਜ਼ਬੂਰ 18:9

"ਉਸ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਝੁਕਾਇਆ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਘੁੱਪ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਹੱਥ ਘੁੱਟ ਕੇ ਫੜ ਲਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੁਰੰਗ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੁਰੰਗ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਇੰਨਾਂ ਵੱਧ ਗਿਆ ਕਿ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।

ਅਚਾਨਕ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਲੰਘੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੰਗਿਆੜੇ ਉੱਠਣ ਦਾ ਸ਼ੋਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਨੇਰਾ ਇੰਨ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸੁਰੰਗ ਦੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਵੀ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਸੁਰੰਗ ਵਿੱਚ ਏਨੀ ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਨਾਲ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਅਚਾਨਕ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੜ੍ਹੀ ਗਲੀ ਬਦਬੂਦਾਰ ਮਾਸ ਦੀ ਦੁਰਗੰਧ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਬਦਬੂ ਵੱਧਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਤਦ ਮੈਂ ਕਰੋੜਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਜਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਚਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ੋਕ ਮਨਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਏਨਾ ਡਰ ਗਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਥੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਦਯਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ - ਇਹ ਤੇਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖੇਂ। ਅਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਇੱਕ ਸਿੰਙ ਵਰਗੀ ਸੁਰੰਗ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵੱਧਦੇ ਗਏ ਜਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉਸ ਘੁੱਪ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਜਾ ਪਹੁੰਚੇ। ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਪਰਦਾ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਕਰੋੜਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਵੇਖੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਬੁਰਾ ਮੈਂ ਪੀੜਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਡਰ ਗਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੇਰੇ ਤੇ ਦਯਾ ਕਰ। **"ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ।"** ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਰਕ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਆਈ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਅੱਜ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਮੈਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਬ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਖਰੀ ਮੌਕਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਵੱਡੀ ਸਾਰੀ ਅੱਗ ਦੀ ਲਪਟ ਕੋਲ ਆਏ ਜਿਹੜੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਬਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰੋੜਾਂ ਜਾਨਾਂ ਇਕੋ ਹੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚਿੱਲਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਥੇ ਮੈਂ ਲੱਕੜ ਦਾ ਮੇਜ਼ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹੜਾ ਅੱਗ ਨਾਲ ਜਲ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਉਪਰ ਬੀਅਰ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਪਈਆਂ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਪੂਰੀਆਂ ਅੱਗ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦਾ ਮਾਸ ਲੱਗਪਗ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਚਿੱਕੜ ਨਾਲ ਲਿਬੜੇ ਹੋਏ ਕਪੜੇ ਅੱਗ ਨਾਲ ਜਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਵਾਲ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। **ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਾਨ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਸੋਚਦੀ ਤੇ ਤਰਕ-ਬੇ-ਤਰਕ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੇਖਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੀਰ।**

ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅੱਗ ਵਾਲਾ ਹੱਥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਵੱਲ ਵਧਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਦਯਾ ਕਰ ਮੈਂ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਦਯਾ ਕਰ – ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦਯਾ ਭਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ। ਗਰਮੀ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ। ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਲਹੂ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਲਹੂ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਵਿੱਚ ਤਸੀਹੇ ਸਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਤਦ ਇਹ ਆਦਮੀ ਮੁੜ ਕੇ ਮੇਜ਼ ਉਪਰ ਪਈਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਚੁੱਕੀ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਉਹ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਪੀਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ, ਅੱਗ ਅਤੇ ਧੂੰਆਂ ਇਸ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ। ਇੱਕ ਦਮ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਪਿਛਾਹਾਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਚੀਕਣਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਾ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਰਦ ਭਰੀ ਚੀਕ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਪੀਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਉਹ ਬੋਤਲ ਪੂਰੀ ਤੇਜ਼ਾਬ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਲੱਗਪਗ ਸੜ ਗਿਆ। ਤੇਜ਼ਾਬ ਨੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ।

ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉਪਰ 666 ਨੰਬਰ ਉਕਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਉਪਰ ਇੱਕ ਧਾਤੂ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਪਲੇਟ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਅੱਗ ਨਾਲ ਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਨਾ ਹੀ ਕੀੜਿਆਂ ਨਾਲ। ਇਸ ਉੱਪਰ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਦਯਾ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਸਮਝਣ ਦੀ ਬੁੱਧ ਦਿੱਤੀ। ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ – **ਮੈਂ ਇਥੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਲੋਂ ਦਯਾ ਵਾਸਤੇ ਮਾਫੀ ਮੰਗੀ।**

1 ਕੁਰੰਥੀਆਂ 6 : 10

"ਨਾ ਚੋਰ, ਨਾ ਲੋਭੀ, ਨਾ ਸ਼ਰਾਬੀ, ਨਾ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ, ਨਾ ਲੁਟੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣਗੇ।"

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਖਰੀ ਪੱਲ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਸਕਰੀਨ ਤੇ ਇੱਕ ਫਿਲਮ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਖਾਇਆ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪਲ ਵਿਖਾਏ। ਇਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਾਂ ਲੂਇਸ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਠੇਕੇ ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਬੀਅਰ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਟੇਬਲ ਤੇ ਪਈਆਂ ਸਨ ਉਸ ਫਿਲਮ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਮੇਜ਼ ਦੁਆਲੇ ਇਸ ਦੇ ਦੋਸਤ ਵੀ ਸਨ। (**ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਇਕੋ ਹੀ ਦੋਸਤ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸੱਚਾ ਹੈ ਵਫਾਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਂ ਯਿਸੂ ਹੈ**) **ਲੂਇਸ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ।** ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਪੱਕੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ। ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਬੋਤਲ ਨਾਲ ਲੂਇਸ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਲੂਇਸ ਫਰਸ਼ ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਦੌੜ ਗਿਆ। ਲੂਇਸ ਦੀ ਮੌਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੂਨ ਵੱਗਣ ਕਰਕੇ ਹੋ ਗਈ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੂਇਸ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਮਰ ਗਿਆ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਚਿੱਲਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ, ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੋ, ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਨਜਾਤ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ? ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, **"ਹਾਂ ਲੂਪ ਇਹ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਉਧਾਰ ਕਰਤਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕੀਤੀ।"** ਤਦ ਮੈਂ ਹੋਰ ਵੀ ਡਰ ਗਈ। ਲੂਇਸ ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਚੀਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ– ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਦਯਾ ਕਰ! ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲ ਦਯਾ ਵਾਸਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ। ਅਸੀਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਨੇ ਲੂਇਸ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਸਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲੂਇਸ ਹੋਰ ਉੱਚੀ

ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲੱਗਾ– ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਦਯਾ ਕਰ। ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਦਯਾ ਕਰ। ਫੇਰ ਉਹ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਿਆ।

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਵੱਧਦੇ ਗਏ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅੱਗ ਦੀ ਲੱਪਟ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਵੇਖਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ। ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਦੇਵੋ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਅੱਖਾਂ ਖੁਲੀਆਂ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੇ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਬੰਦ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਵੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਅੱਗ ਦੀ ਲਪਟ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀੜਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ, ਚਿਕੜ ਨਾਲ ਲਿਬੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਔਰਤ ਕੀੜਿਆਂ ਵਾਲੇ ਚਿੱਕੜ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀੜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਕਿਹਾ– ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਦਯਾ ਕਰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖ, ਮੈਂ ਦੁਖ ਝੱਲ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਇਹਨਾਂ ਕੀੜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਓ। ਮੈਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਵੋ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਔਰਤ ਵੱਲ ਬੜੇ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜੇ ਹੋਏ ਇਹਨਾਂ ਜਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਦਰਦ, ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਨਾ ਅੱਖਾਂ ਨਾ ਬੁਲ੍ਹ ਸਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੀ ਸੀ। ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਦਰਦ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਗਿਆ। ਇਸ ਔਰਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਅਤਰ ਸਮਝ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਬੋਤਲ ਤੇਜ਼ਾਬ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਔਰਤ ਨੇ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਉਪਰ ਛਿੜਕਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਜਲ੍ਹ ਉਠਿਆ ਪਰ ਇਹ ਇਸਨੂੰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਛਿੜਕਦੀ ਹੋਈ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ– ਇਹ ਮੇਰਾ ਮਹਿੰਗਾ ਅਤਰ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਗਲੇ ਵਿਚ ਹਾਰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਹ ਦੇ ਗਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸੱਪਾਂ ਨੂੰ ਲਿਪਟੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਯਕੀਨ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮਹਿੰਗੇ ਕੰਗਣ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਹ ਦੇ ਗੁਟ ਦੁਆਲੇ ਕੀੜਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਪਟੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੇ ਗੁੱਟ ਦੀ ਹੱਡੀ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਰੋਚ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ– ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕੀੜਿਆਂ ਅਤੇ ਬਿਛੂਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਿਆ। **ਉਸ ਦੀ ਛਾਤੀ ਤੇ ਇੱਕ ਧਾਤੂ ਦੀ ਪਲੇਟ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਜਾਨ ਤੇ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਉੱਪਰ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, "ਮੈਂ ਇਥੇ ਲੁੱਟ ਘਸੁੱਟ ਕਰਕੇ ਹਾਂ।"**

ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। **ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ, ਮਗਦੀਲੀਨਾ ਤੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਕਿਉਂ ਹੈਂ?** ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ– ਮੈਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਮੈਂ ਇਕ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਜਿਹੜਾ ਮਹਿੰਗਾ ਅੱਤਰ ਤੇ ਗਹਿਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਠੱਗਾਂ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਹਣੀ ਲੱਗਾਂ।

ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੀੜੇ ਆ ਗਏ। ਮਗਦੀਲੀਨਾ ਮੁੜ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਵੇਖਣ ਲੱਗ ਪਈ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਪੁਛਿਆ– ਪ੍ਰਭੂ ਇਹ ਔਰਤ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਦੀ ਸੀ।

ਮਗਦੀਲੀਨਾ ਮੁੜ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, "ਪ੍ਰਭੂ ਉਹ ਔਰਤ ਕਿਥੇ ਹੈ? ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ (15) ਤੋਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹਾਂ **ਪਰ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ।" ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਹਨ। ਮਗਦੀਲੀਨੀ ਨੇ ਪੁੱਛਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, "ਉਹ ਔਰਤ ਕਿਥੇ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ।"** ਮੈਂ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹੜਾ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਇੱਕਠਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਦੂਸਰੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖ਼ੁਦਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, **"ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਮਗਦੀਲੀਨਾ ਉਹ ਇਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਔਰਤ ਜਿਸ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੈ।"**

ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣਦੇ ਸਾਰ ਮਗਦੀਲੀਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬੁਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਲਣ ਲੱਗੀ। **ਉਸ ਉਪਰ ਲੱਗੀ ਧਾਤੂ ਪਲੇਟ ਉਸ ਨੂੰ ਚੋਰ ਸਾਬਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।**

ਯਸਾਯਾਹ 3: 24

"ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੁਗੰਧ ਦੇ ਥਾਂ ਸੜ੍ਹਿਆਂਧ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਟਕੇ ਦੇ ਥਾਂ ਰੱਸੀ, ਮੀਢੀਆਂ ਦੇ ਥਾਂ ਗੰਜ, ਚੋਲੀ ਦੇ ਥਾਂ ਟਾਟ ਦੀ ਪੇਟੀ, ਸੁਹੱਪਣ ਦੇ ਥਾਂ ਦਾਗ।"

ਜਿਉਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਥੰਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੀੜਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ। ਇਸ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਲਾਲ ਗਰਮ ਧਾਤੂ ਦੀ ਚਾਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਥੰਮ ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਰਗੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਦੂਰੋਂ ਹੀ

ਪੜ੍ਹੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਉੱਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, "**ਝੂਠਿਆਂ ਅਤੇ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ।** " ਸਲਾਇਡ (ਲੋਹੇ ਦੀ ਚਾਦਰ) ਦੇ ਸਿਰੇ ਉਪਰ ਇੱਕ ਉਬਲਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਝੀਲ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਗੰਧਕ ਨਾਲ ਬੱਲ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਨੰਗੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਚਾਦਰ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਉਹ ਤਿਲਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚਮੜੀ ਲੱਥ ਕੇ ਚਾਦਰ ਨਾਲ ਚਿੰਬੜ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਬਲਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜੀਭ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਧਮਾਕਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਜੀਭ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਤੇ ਕੀੜੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਗਏ। ਇਹਨਾਂ ਕੀੜਿਆਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਜ਼ਬੂਰ 73:18,19

"ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਿਲਕਣਿਆਂ ਥਾਂਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ !"

* ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ ਸਾਡੇ ਇਸ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਕੀਕੀ ਹਨ। ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜਾਂ ਅਨੰਤ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਲਈ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸੀ, "ਬਿਨਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:14

"ਸਭਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦਾ ਜਿਹਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖੇਗਾ।"

ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਧੰਨਵਾਦ!

ਗਵਾਹੀ ਨੰ 3

ਸੰਧਰਾ

ਆਓ ਅਸੀਂ ਪਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਚਨ ਵੱਲ ਚੱਲੀਏ!

ਮਤੀ 10 :28

"ਅਰ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਨਾ ਡਰੋ ਜੋ ਦੇਹੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਰੂਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਸਗੋਂ ਉਸੇ ਕੋਲੋਂ ਡਰੋਂ ਜਿਹੜਾ ਦੇਹੀ ਅਤੇ ਰੂਹ ਦੋਨਾਂ ਦਾ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਜਿਉਂ ਹੀ ਕੋਈ ਜਾਨ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਦਮੀ ਮੌਤ ਵਾਲਾ ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਾਲੀ ਸੁਰੰਗ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੇਠਾਂ ਚਲੇ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁਲਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਵੜ ਗਏ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜੇ ਮੈਂ ਹੱਥ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਇਥੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਹੁੱਕਾਂ ਨਾਲ ਟੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਹੱਥਕੜੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਮੂੰਹ ਕੰਧ ਵੱਲ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਪਟਾਂ ਘੱਟ ਗਈਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਵੇਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਇਹ ਆਦਮੀ ਸੀ। **ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਦਰੀ ਵਾਲੀ ਪੋਸ਼ਾਕ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ।** ਜਿਹੜਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੀੜੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚੋਂ ਆਰ ਪਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਜਲਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕੱਢ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮਾਸ ਪਿਘਲ ਕੇ ਡਿੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮਾਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਡਿੱਗਦਾ ਸੀ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਰੀਰ ਤੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕ੍ਰਿਆ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ, "**ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਦਯਾ ਕਰ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਚੋਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ, ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਵੋ।"**

ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਛਾਤੀ ਤੇ ਧਾਤੂ ਦੀ ਪਲੇਟ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਉਪਰ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ "ਮੈਂ ਇਥੇ ਡਕੈਤੀ ਕਰਕੇ ਹਾਂ।"

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਕੋਲੋਂ ਪੁਛਿਆ, "ਤੇਰਾ ਨਾਂ ਕੀ ਹੈ।" ਆਦਮੀ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿਤਾ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਅੰਦ੍ਰਿਯਾਸ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁਛਿਆ– ਤੂੰ ਇਥੇ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤੋਂ ਹੈਂ? ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਥੇ ਹਾਂ।

ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਹਾਣੀ ਦਸਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ **ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਸੌਂਧ ਇੱਕਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤੇ ਆਪਣੀ ਸੰਸਥਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਵਲੋਂ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਵੰਡੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਪੈਸੇ ਚੁਰਾ ਲੈਂਦਾ ਸੀ।** ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਦਯਾ ਭਰੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਦਮੀ ਕੋਲੋਂ ਪੁਛਿਆ–ਅੰਦਿਯਾਸ ਤੂੰ ਕਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ– ਪ੍ਰਭੂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਔਰਤ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਚਰਚ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਤੇ ਵਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹਿਆ ਨਾ ਹੀ ਯਕੀਨ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਯਕੀਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਵੋ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਗੱਲ ਕਰ ਹੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕੀੜੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਕੰਨਾਂ ਤੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ। ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ਚਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਲਗਾਤਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਛੇ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਖਿਡੌਣੇ ਗੁੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਪਰ ਇਥੇ ਇਹ ਨਿਰਜੀਵ ਗੁੱਡੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਜੀਵਤ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ।

ਉਹ ਅੰਦ੍ਰਿਆਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਭਾਲੇ ਮਾਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਵਰਗਾ ਹੀ ਵਰਤਾਓ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸੱਭ ਕੁਝ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਧਰਤੀ ਵਾਲੇ ਗੁੱਡੇ ਵਿੱਚ ਏਨੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਸੀ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ।

ਜਿਉਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਸਹਿੰਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਕੋਈ ਜਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਅੱਗ ਵਾਲੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵੇਖੀ ਜਿਸ ਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਦਯਾ ਕਰੋ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਵੋ।" ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁੱਖ ਭੋਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਵੱਲ ਵਧਾਏ ਅਤੇ ਦਯਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਲਈ ਇਥੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਵੋ। ਉਹ ਪੂਰੀ ਨੰਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਚਿੱਕੜ ਨਾਲ ਲਿਬੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਬਹੁਤ ਗੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੀੜੇ ਵਾਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਸਰੀਰ ਦੁਆਲੇ ਲਿਪਟ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਹੁਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਕੀੜੇ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। **ਇਹ ਕੀੜੇ ਛੇ ਇੰਚ ਤੋਂ ਅੱਠ ਇੰਚ ਤੱਕ ਲੰਬੇ ਸਨ।**

ਮਰਕੁਸ 9:44

"ਟੁੰਡਾ ਹੋ ਕੇ ਜੀਉਣ ਵਿੱਚ ਵੜਨਾ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਭਲਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਹੱਥ ਹੁੰਦਿਆਂ ਤੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਂ ਜਿਹੜੀ ਬੁੱਝਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ।

ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਕੀੜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ। **ਧਾਤੂ ਦੀ ਪਲੇਟ ਇਸ ਦੀ ਛਾਤੀ ਉੱਪਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਹੜੀ ਕੀੜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਉਪਰ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, "ਮੈਂ ਇਥੇ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਕੇ ਹਾਂ।"** ਇਸ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਤੇ ਭੈੜੇ ਸੱਪ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਸੱਪ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਕੰਡੇ ਸਨ **ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਇਜ਼ 6 ਇੰਚ ਤੋਂ 8 ਇੰਚ ਤੱਕ ਸੀ।** ਇਹ ਸੱਪ ਉਸਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗ ਵਿਚੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਗਲੇ ਤੱਕ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸੱਪ ਉਸ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਔਰਤ ਬੜੇ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਚੀਕਦੀ ਸੀ।

ਉਸ ਔਰਤ ਨੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਦਯਾ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਿਭਚਾਰੀ ਕਰਕੇ ਇਥੇ 7 ਸਾਲ ਤੋਂ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਏਡਜ਼ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਕਰਕੇ ਮਰ ਗਈ। ਮੇਰੇ ਛੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਥੇ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਕੇ ਹਾਂ। ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਇਹ ਗੱਲ ਦੁਹਰਾਉਂਣੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਥੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕੋਈ ਚੈਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਰ

ਪਲ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਉੱਠਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਯਾ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਫੈਲਾਏ, ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, **"ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਕੀੜੇ ਤੇਰਾ ਵਿਛਾਉਣਾ ਹਨ ਤੇ ਕੀੜੇ ਤੈਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਣਗੇ।"**

ਯਸਾਯਾਹ 14:11

"ਤੇਰੀ ਭੜਕ ਅਤੇ ਤੇਰੀਆਂ ਬਰਬਤਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਲਾਹੀ ਗਈ, ਕੀੜੇ ਤੇਰੇ ਹੇਠ ਵਿਛਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਕਿਰਮ ਹੀ ਤੇਰਾ ਕੱਜਣ ਹਨ।"

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅੱਗ ਦੇ ਕੰਬਲ ਨੇ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਿਆ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਾ ਵੇਖ ਸਕੇ। ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਹੋਏ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ- ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਲਗ, ਜਵਾਨ, ਬੁੱਢੇ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਉਥੇ ਇੱਕ ਤੈਰਨ ਵਾਲੇ ਵੱਡੇ ਤਲਾਬ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਆਦਮੀ ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਸਨ।

ਹਰੇਕ ਦੀ ਛਾਤੀ ਤੇ ਧਾਤੂ ਦੀ ਪਲੇਟ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਉਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਮੈਂ ਇਥੇ ਭੇਟਾਂ ਅਤੇ ਦਸਵੰਧ ਨਾ ਦੇਣ ਕਰਕੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਲੋਂ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, "ਹਾਂ, ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਦਸੌਂਦ ਅਤੇ ਭੇਟਾਂ ਦੇਣੀਆਂ ਏਨੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਵਚਨ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

ਮਲਾਕੀ 3:8,9

"ਕੀ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਠੱਗੇਗਾ? ਪਰ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਠੱਗ ਲਿਆ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ, ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਠੱਗ ਲਿਆ? ਦਸਵੰਧਾਂ ਅਤੇ ਭੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ! ਤੁਸੀਂ ਸਰਾਪੀਆਂ ਦੇ ਸਰਾਪੀ ਹੋਏ ! ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਠੱਗਦੇ ਹੋ, ਸਗੋਂ ਸਾਰੀ ਕੌਮ ਵੀ।"

* ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕ ਦਸੌਂਦ ਦੇਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਕੰਮ ਰੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਲੋਕ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਇਸ ਕੰਮ ਕਾਰਨ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਗੁਣਾਂ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਗਏ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਿਖਾਇਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਕ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਿਰ ਤੱਕ ਵੇਖ ਰਹੀ ਸੀ। ਤਦ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਰੋਜੀਲੀਉ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਉਸ ਕੋਲ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਚਨ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਅਣਡਿੱਠੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵੱਲ ਵੱਧ ਗਿਆ, ਬਿਨਾ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਕਾਰ ਚਟਾਨ ਵਿੱਚ ਵੱਜਣ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰ ਉਸ ਚਟਾਨ ਵਿੱਚ ਵੱਜੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:8 ਦਾ ਵਚਨ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਖੁੱਲ ਗਿਆ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:8

ਪਰ ਡਰਾਕਲਾਂ, ਬੇ ਪਰਤੀਤਿਆਂ, ਘਿਣਾਉਣਿਆਂ, ਖੂਨੀਆਂ, ਹਰਾਮਕਾਰਾਂ, ਜਾਦੂਗਰਾਂ, ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਕਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਝੂਠਿਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹੜੀ ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਨਾਲ ਬਲਦੀ ਹੈ ! ਇਹ ਦੂਈ ਮੌਤ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵਚਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਸਿੱਧਾ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਚਲ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋਏ ਨੂੰ ਅਜੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੇ ਕੁੱਝ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਮਾਸ ਉਸ ਦੇ ਚੇਹਰੇ ਤੇ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਇਸ ਕੋਲ ਆਇਆ ਸੀ ਇਹ ਉਸ ਲਈ **ਆਖਰੀ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਵੇ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਨਸਾਨਾਂ ਲਈ ਇਹੀ ਮੌਕਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਣ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਹੀ ਇੱਕਲਾ ਰਾਹ, ਹੱਕ, ਸੱਚਾਈ ਹੈ।**

ਯੂਹੰਨਾ 14:6

"ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਰਾਹ ਅਤੇ ਸੱਚਿਆਈ ਅਤੇ ਜੀਉਣ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵਸੀਲੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।"

* ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸੁਰਗ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰੱਤਵ 4:12

"ਅਰ ਕਿਸੇ ਦੂਏ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣਾ ਹੈ।"

ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਸਤਿਆਂ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਤੇ ਇੱਜ਼ਤ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਲਈ ਹਿੰਮਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ।

ਗਵਾਹੀ 4

ਭਰਾਵੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਸ਼ਿਸ਼ ਦੇਵੇ!

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਟਾਨ ਤੇ ਖੜਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਵੇਖਿਆ। ਅਸੀਂ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਨਾਲ ਸੁਰੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਛੇਤੀ ਹੀ ਉਹ ਦੂਤ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਡਰ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ, "ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਉਹ ਦੂਤ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, **"ਉਹ ਉਥੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ।"**

ਸਾਡਾ ਹੇਠਾਂ ਦੀ ਤਰਫ ਜਾਣਾ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਰੁੱਕ ਗਏ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਰੰਗਾਂ ਵੇਖੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਸੁਰੰਗ ਵਿੱਚ ਗਏ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੈਣ ਸੰਧਰਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸੁਰੰਗ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਹੁੱਕਾਂ ਨਾਲ ਲਟਕਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹੱਥ ਜੰਜ਼ੀਰਾਂ ਨਾਲ ਜਕੜੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਇਸ ਦੀਵਾਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਣਮਿਥੀ ਸੀ। ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕ ਇਸ ਉਪਰ ਟੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀੜੇ ਪਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੀਵਾਰ ਪਹਿਲੀ ਵਰਗੀ ਵੇਖੀ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਇਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ।" ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਚਨ ਦਾਖਿਲ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਮਝ ਨਾ ਸੱਕਿਆ ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ।

ਕਹਾਉਤਾਂ 27:20

"ਪਤਾਲ ਅਤੇ ਹਲਾਕਤ ਕਦੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਵੀ ਕਦੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ।"

ਅਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਕੜਾਹਿਆਂ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਆਏ ਇਹ ਕੜਾਹੇ ਉਬਲਦੇ ਹੋਏ ਚਿੱਕੜ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕੋਲ ਗਏ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਇਸ ਔਰਤ ਦਾ ਸਰੀਰ ਇਸ ਉਬਲਦੇ ਹੋਏ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਤਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਧੱਸ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਔਰਤ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨੇ ਹਲਚਲ ਕਰਨੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਲੱਕ ਤੱਕ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਧੱਸ ਗਈ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ, "ਤੇਰਾ ਕੀ ਨਾਂ ਹੈ?" ਉਹ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਰੁਬੇਲਾ ਹੈ।"

ਉਸ ਦੇ ਵਾਲ ਉਬਲਦੇ ਹੋਏ ਚਿੱਕੜ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਹੱਡੀਆਂ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਧੂੰਆਖੇ ਹੋਏ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਕੀੜੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਮੋਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਨੱਕ ਰਾਹੀਂ ਜਾ ਕਿ ਕੰਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਕੀੜੇ ਦਾਖਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੋਰੀ ਕਰਕੇ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਚਿੱਲਾ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਲਵੋ, ਮੇਰੇ ਤੇ ਦਯਾ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਸਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੋ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਝੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। **ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਦਯਾ ਕਰੋ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਇਥੇ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਇਥੇ ਵਿਅਰਥ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਦੀ ਛਾਤੀ ਉੱਪਰ ਲੱਗੀ ਧਾਤੂ ਦੀ ਪਲੇਟ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।** ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ ਬੋਤਲ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਉਹਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮਹਿੰਗਾ ਅਤਰ ਸੀ। ਰੁਬੇਲਾ ਨੂੰ ਇਹ ਬੋਤਲ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ, ਜਿਹੜੀ ਪੂਰੀ ਤੇਜ਼ਾਬ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਛਿੜਕਾ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਉੱਪਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਹੋਰ ਵੀ ਪਿੱਘਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਦਾ ਸੀ।

ਉਹ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਚਿੱਲਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਉੱਤ ਦਯਾ ਕਰ। ਮੈਂ ਇਥੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਥੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇ।" **ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਅਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਪਾਪ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਇਹ ਔਰਤ ਅਤਰ ਦੀ ਵਜਹ ਕਰਕੇ ਇਥੇ ਹੈ।**

ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 5:7

"ਮੇਰੇ ਸਨਮੁੱਖ ਤੇਰੇ ਲਈ ਦੂਜੇ ਦੇਵਤੇ ਨਾ ਹੋਣ।"

ਉਹ ਉਥੇ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤਰ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ।

* ਫਿਰ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ। ਉਹਦਾ ਦਰਜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਉਹਦੇ ਵੱਲ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਰੁਬੇਲਾ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਕੀੜੇ ਤੇਰਾ ਵਿਛਾਉਣਾ ਤੇ ਕੀੜੇ ਤੈਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਣਗੇ।" ਜਿਉਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਅੱਗ ਦੇ ਕੰਬਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਕੜਾਹੇ ਵਿੱਚ ਉੱਬਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਸਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਚਿਲਾ ਰਹੀ ਸੀ।

* ਤਦ ਅਸੀਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੋਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗੁਫਾ ਵੇਖੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਪਰ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਰੋਸ਼ਨੀਆਂ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਬੱਦਲ ਅਤੇ ਧੂੰਏਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸਨ। ਅਚਾਨਕ ਅਸੀਂ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਸ਼ੋਰ ਸੁਣਿਆ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਸਾਲਸਾ, ਬਲੇਇਨੇਟੋ, ਰੌਕ, ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਰੇਡਿਓ ਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਕਰੋੜਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੰਜ਼ੀਰਾਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਬੜੇ ਜੰਗਲੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੱਗ ਉਪਰ ਉਛਲ ਰਹੇ ਸਨ।

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਵੇਖੋ ਇਹ ਨੱਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਹੈ।" ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਧੁਨ ਤੇ ਜੰਗਲੀਆਂ ਵਾਗੂੰ ਉੱਛਲ ਕੇ ਨੱਚਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਸਾਲਸਾ ਚਲਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਦੀ ਧੁੰਨ ਤੇ ਉਛਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਗੀਤ ਚਲਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਧੁੰਨ ਤੇ ਉਛਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਕੁਦਣਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਛੇ ਛੇ ਇੰਚ ਲੰਬੇ ਕਿੱਲ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਛਲਦੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿੱਲ ਵਿੰਨ ਦਿੰਦੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਦਾ ਅਰਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਰੁੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਸੇ ਵਕਤ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਛਿਆਂ ਨਾਲ ਮਾਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, "ਉਸ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰੋ, ਇਹ ਹੀ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਵੱਡਿਆਈ ਕਰੋ! ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸ ਦੀ ਵੱਡਿਆਈ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਉਸ ਦੀ ਵੱਡਿਆਈ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਵੱਡਿਆਈ ਕਰਨੀ ਹੀ ਪੈਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਛਲਣਾ ਹੀ ਪੈਣਾ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੱਚਣਾ ਹੀ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਲਈ ਵੀ ਰੁੱਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।"

* ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਸਨ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਹ ਨਾਇਟ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਵੋ, "ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਨੱਚਣਾ ਗਲਤ ਹੈ?"

ਯਕੂਬ 4:4

"ਹੇ ਵਿਭਚਾਰਣੋ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਲੂਮ ਨਹੀਂ ਭਈ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਮਿਤ੍ਰਚਾਰਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵੈਰ ਹੈ? ਫੇਰ ਜੇ ਕੋਈ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਮਿੱਤਰ ਹੋਇਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵੈਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਯਹੂੰਨਾ ਦੀ 1 ਪੱਤਰੀ 2:15-17

"ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਮੋਹ ਨਾ ਰੱਖੋ, ਨਾ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਮੋਹ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਭੋ ਕੁਝ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਸਰੀਰ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਅਤੇ ਨੇਤਰਾਂ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਸੋ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲੇ ਉਹਦੀ ਕਾਮਨਾ ਬੀਤਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਉੱਤੇ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਦਾ ਤੀਕ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

* ਯਾਦ ਰਖੋ ਇਹ ਜਗਤ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ।

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤੋ ਅਤੇ ਭਰਾਵੋ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪੁਲਾਂ (Bridges) ਵਰਗੀਆਂ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਰਕ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਪੁੱਲ ਉੱਪਰ ਚਲਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਧਰਤੀ ਤੇ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਇਕ ਗੁੱਡੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚੇਹਰੇ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਰਗੇ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਬੱਚਿਆਂ ਵਰਗੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਲਿੰਗ ਰਹਿਤ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੜੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਛੇ ਸਨ। ਇਹ ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਪੁਲ ਉਪਰ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਮਾਡਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਉਹ ਮਾਡਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਬਰਛਿਆਂ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਲ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਯਾਦ ਕਰੋ ਉਹ ਦਿਨ, "ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਚਰਚ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸੀ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹਿਆ। ਯਾਦ ਕਰੋ ਉਹ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਦਾ ਪਰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।" ਨਾਸ਼ ਹੋਈਆਂ ਜਾਨਾਂ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ **ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, "ਬਕਵਾਸ ਬੰਦ ਕਰੋ, ਬਕਵਾਸ ਬੰਦ ਕਰੋ"। ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾ ਦੱਸੋ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰੋ।" ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਤੇ ਅਨੰਦ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।**

ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਹੜਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਚਿੱਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਪਿਤਾ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਦਯਾ ਕਰੋ।" ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਪਿਤਾ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। **ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਪਿਤਾ? ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ? ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਹੈਂ। ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ। ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਓ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈਂ।" ਇੱਕ ਦਮ ਅੱਗ ਦੇ ਕੰਬਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਿਆ।**

* ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ। ਉਸ ਇਨਸਾਨ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਚਰਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਾਅਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਤਦ **ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, "ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਹੈ?" ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਦੋਗਲਾ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਸੀ।** ਇਹ ਇਕ ਜੀਵਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤੇ ਦੂਜਾ ਜੀਵਨ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ, ਇਥੇ ਕੋਈ ਪਾਸਟਰ ਜਾਂ ਬ੍ਰਦਰ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੋ ਮੈਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਹਾਂ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਉਹ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੇਰੇ ਰਾਹਾਂ ਤੇ ਲੱਗੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਲੋਂ ਛੁਪਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

ਗਲਾਤੀਆਂ 6:7

"ਤੁਸੀਂ ਧੋਖਾ ਨਾ ਖਾਓ, ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਠੱਠਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਡਾਈ ਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਕੁਝ ਬੀਜਦਾ ਹੈ ਸੋਈਓ ਵੱਢੇਗਾ ਵੀ।"

* ਇਹ ਇਨਸਾਨ ਹੋਰਾਂ ਇਨਸਾਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਗੁਣਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੁਰੇ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਹਰੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੀ ਸੀ – ਪਹਿਲੀ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪਾਪ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਮਲਿੰਗੀ, ਚੋਰ, ਅਤੇ ਖੂਨੀ ਅਤੇ ਝੂਠੇ, ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਪੀ ਹਨ, ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵਚਨ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆ 6:23

"ਪਾਪ ਦੀ ਮਜਦੂਰੀ ਤਾਂ ਮੌਤ ਹੈ ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਹੈ।"

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 18:20

"ਜਿਹੜੀ ਜਾਨ ਪਾਪ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਮਰੇਗੀ। ਪੁੱਤਰ ਪਿਉ ਦੀ ਬਦੀ ਨਾ ਚੁੱਕੇਗਾ, ਨਾ ਪਿਉ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਬਦੀ ਚੁੱਕੇਗਾ। ਧਰਮੀ ਦਾ ਧਰਮ ਉਹਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਦੁਸ਼ਟ ਉਹਦੇ ਉੱਤੇ।"

* ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੋ ਅਤੇ ਦੋਸਤੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਵੋਂ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਦਯਾ ਭਰਿਆ ਹੱਥ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤੋਬਾ ਕਰ ਲਵੋ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵਚਨ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਤੋਬਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਉਪਰ ਦਯਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੀਏ ਨਾ ਕਿ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ!

ਗਵਾਹੀ 5

ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵਚਨ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ!

ਰੋਮੀਆਂ 6: 23

"ਪਾਪ ਦੀ ਮਜਦੂਰੀ ਤਾਂ ਮੌਤ ਹੈ ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀਸ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਨੂੰ ਗਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਦਰਦ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੇਖਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰਿਆ। ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਉਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਚਿੱਲਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਥੇ ਪੂਰਾ ਹਨੇਰਾ ਸੀ ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ ਹਨੇਰਾ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਦਦ ਲਈ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ। ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਥੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਵੋ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖ ਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਲਈ ਇਥੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਵੋ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਕਿਉਂ ਜਾਣਾ ਹੈ? ਉਹ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ! ਤੋਬਾ ਕਰਕੇ ਬੱਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ!" ਫੇਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

* ਭੈਣੋ ਅਤੇ ਭਰਾਵੋ ਜੋ ਮੈਥੋਂ ਹੁਣ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ, ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਵਾਲਾ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਅਨੰਤ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ।

ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਹੋਰ ਵੱਧੇ। ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਫ਼ਰਸ਼ ਉੱਪਰ ਅਸੀਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸੀ ਉਹ ਅੱਗ ਨਾਲ ਤਬਾਹ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਚਿੱਕੜ ਅਤੇ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਭੈੜੀ ਬਦਬੂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਤੋਂ ਬਚੈਨੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਦੂਰੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹੜਾ ਲੱਕ ਤੱਕ ਉਬਲਦੇ ਹੋਏ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਖੁੱਭਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪਿੰਜਰ ਵਿਚ ਇੱਕ ਮੈਲੀ ਧੁੰਦ ਵੇਖੀ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਇਥੇ ਕੀ ਹੈ।" ਇਹ ਮੈਲੀ ਧੁੰਦ ਨਰਕ ਵਿਚਲੇ ਹਰੇਕ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਪਿੰਜਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। **ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ - ਇਹ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਜਾਨ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਇਸ ਪਾਪੀ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਫੱਸੀ ਹੋਈ ਹੈ।**

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14 : 11

"ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਦਾ ਧੂੰਆਂ ਜੁਗੋ ਜੁੱਗ ਉੱਠਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਦਾ ਦਾਗ ਲੁਆਉਂਦੇ ਹਨ ਰਾਤ ਦਿਨ ਕਦੇ ਚੈਨ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ।"

* ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸੱਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ **ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਹੀ ਸਾਡੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸਦੀਪਕਤਾਈ ਨੂੰ ਤਹਿ ਕਰਦਾ ਹੈ।**

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਹੱਥ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸੀ। ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਨਰਕ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ, ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਣ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਉਥੇ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਮਰੇ ਸਨ। ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਉਥੇ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, “ਤੁਸੀ ਸਰਾਪੇ ਹੋਏ ਮੰਦ ਭਾਗੇ ਇਨਸਾਨੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਕੀਤੀ ਹੈ।” ਜਾਨਾਂ ਕੀੜਿਆਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਅੱਗ ਤੋਂ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਤੇਜ਼ਾਬ ਵਾਗੂੰ ਉਹਨਾਂ ਉੱਪਰ ਜੱਲਦੀ ਸੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਦੋ ਇਨਸਾਨ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਬਰਛੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬਰਛਾ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, “ਤੂੰ ਸਰਾਪੀ ਤੇ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੋਵੇਂ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਵਜ਼੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਇਥੇ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਇਥੇ ਆਉਣ ਦਾ ਰਾਹ ਉਦੋਂ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪਛਾਨਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਲਈ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਥੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਇਕ ਦਰਸ਼ਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ ਵਿਖਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ (ਬਾਰ) ਠੇਕੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਵਜ਼੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਪੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਨੇ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਬੋਤਲ ਚੁੱਕ ਲਈ। ਦੂਜੇ ਨੇ ਚਾਕੂ ਕੱਢ ਲਿਆ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਇੱਨਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਹੁਣ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਇਨਸਾਨ ਇਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਥਾਪ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਇਸ ਚੇਤਨਾ ਤੋਂ ਹੋਰ ਦੁੱਖੀ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਤੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਮਿੱਤਰ ਸਨ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਭਰਾਵਾਂ ਵਾਗੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ।

*** ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸੱਚਾ ਦੋਸਤ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੱਚਾ ਦੋਸਤ ਹੈ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਉਹ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਲੋਟ ਪੋਟ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਚਿੱਕੜ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸੇ ਹੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸੱਪ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ ਤੇ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਲਿਪਟ ਕੇ ਉਸਦੇ ਹੇਠਲੇ ਅੰਗ ਵਿਚੋਂ ਉੱਪਰ ਨੂੰ ਵੱਧਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਉਸ ਸੱਪ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।** ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਹਰੇਕ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਨਾਹਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸੱਪਾਂ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰ 6 ਇੰਚ ਲੰਬੇ ਕੰਡੇ ਸਨ। ਸੱਪ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਿਲ ਹੋ ਕੇ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਦੁਹਾਈ ਦੇ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁੱਖ ਨਹੀ ਝੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਲੱਗੀ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਸੱਪ ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਿਆ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਨੰਗੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣਕੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਔਰਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਘੁੱਟ ਕੇ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਾ ਪਿਆ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੱਭ ਕੁੱਝ ਵੇਖਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ।” ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ “ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੱਸੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਸੱਚ, ਗਿਆਨ, ਸੱਚੀ ਮੁੱਕਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹਨ। ”

ਜਿਉਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਅੱਗ ਦੀ ਵੱਡੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲੱਪਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਹੱਥ ਹਿਲਾ ਕੇ ਮਦਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਪਰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦੁੱਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੰਡਰਾਂ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਦੁੱਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਰਛੇ ਲੈ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਜਲ ਰਹੇ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਉੱਪਰ ਮੰਡਰਾਂ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਦੁੱਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉੱਡਾ ਕੇ ਅਤੇ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਮੰਦਭਾਗੇ ਅਤੇ ਸਰਾਪੀ ਇਨਸਾਨੋ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨੀ ਹੀ ਪੈਣੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰੋ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਉਥੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡਰ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਇੰਝ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਹੱਥ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇਸ ਡਰਾਉਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਜਾਵਾਂਗੇ।

* ਕੁਝ ਦੂਰੀ ਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਖੜੇ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਦੁੱਖ ਤੇ ਗ਼ਮ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦੋ ਦੁੱਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਡਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੰਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬਰਛਾ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ

ਪਸਲੀਆਂ ਕੱਢ ਲੈਂਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ ਫਿਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਆਵੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਉਹ ਇਸ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਉਸ ਕੋਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਇਹ ਤਸੀਹੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੁੱਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਲਦੇ ਹੋਏ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਇਸ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਹ ਇੱਕ ਕੀੜੇ ਵਾਂਗੂੰ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਰੀਂਗਣ ਲੱਗਾ। ਗਰਮੀ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਤੇ ਉਸਦਾ ਮਾਸ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਇਕ ਸੱਪ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਣ ਲਈ ਫੁਨਕਾਰੇ ਮਾਰਨ ਲੱਗਾ। ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹਿਆ, ਦੁੱਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਚਿੱਕੜ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿੱਚ ਧੱਸ ਦਿੱਤਾ।

* ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਦੁੱਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। **ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਅਕਰਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਕ ਦੁੱਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪਰ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਇਸ ਦੁੱਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪਰ ਕਿਉਂ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਦੁੱਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀ। ਇਹ ਦੁੱਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਿਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਦ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਪਰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ।" ਤਦ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝ ਲੱਗੀ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਤੇ ਹਕੂਮਤਾਂ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।**

ਪਿਆਰੇ ਮਿੱਤਰੋ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਇਸ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਦੋਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਸਕੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਦੀ ਹਾਲਤ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ। ਇਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਰਾਹਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਵੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਜਾ ਸਕੋ ਬਜਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੋ, ਜਿਥੇ ਰੋਣਾ ਤੇ ਦੰਦਾਂ ਦਾ ਪੀਸਣਾ ਹੈ। **ਇਥੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਜਾਣ ਲਵੋਗੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਕਲਵਰੀ ਕਰੂਸ ਉੱਪਰ ਏਡੀ ਵੱਡੀ ਕੀਮਤ ਕਿਉਂ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪਈ।**

ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਵੇਖੇ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਗੱਲੋਂ ਅਨਜਾਣ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਥੇ ਕਿਉਂ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਲੋਕ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂਚੋ। ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ, ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਪਾਪ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਗੱਲਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਪਾਪ ਹਨ।

ਪਿਆਰੇ ਭਰਾਵੋ, ਮੁੜ ਆਵੋ ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੋ ਮੈਂ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਬੁੱਝਦੇ ਹੋਏ ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਚੇਹਰੇ ਵੱਲ ਤੱਕਦੇ ਰਹੋ।

ਧੰਨਵਾਦ !

ਗਵਾਹੀ 6

ਜ਼ਬੂਰ 62:12

" ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਦਯਾ ਵੀ ਤੇਰੀ ਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੂੰ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫੱਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ।"

ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਨੇ ਸਾਡਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਪੂਰਾ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹੀ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੈ! ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਦੀ ਵੀ ਥਾਂ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ purgatory (ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਥਾਨ) ਇੱਕ ਨਰਕ ਹੈ। ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਰਕ ਬਾਰੇ ਸੱਚਾਈ ਵਿਖਾਈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹਿੱਲ ਗਈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਭੱਜਣਾ, ਲੁੱਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣਿਉ। ਅਸੀਂ ਬੰਧੀ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਇਥੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਇਕੋ ਇਹ ਇਨਸਾਨ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਚੋ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਝੂਠੀ ਉਮੀਦ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਹੋਏ ਜ਼ਨਾਹਕਾਰਾਂ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇੱਕ ਅੱਗ ਨਾਲ ਤੜਫ ਰਹੀ ਔਰਤ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਅੱਗ ਦੀਆ ਲੱਪਟਾਂ ਘੱਟ ਗਈਆਂ ਪਰ ਉਸਦਾ ਦੁੱਖ ਨਾ ਘਟਿਆ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁੱਲ ਨੰਗੇ ਵੇਖਿਆ। ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗ ਸਾਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਸਾਫ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਬਦਬੂ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਗੁਥੇ ਹੋਏ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਹ ਪੀਲੇ ਤੇ ਹਰੇ ਚਿੱਕੜ ਨਾਲ ਲਿਬੜੀ ਪਈ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਬੁਲ੍ਹ ਟੁਕੜੇ 2 ਹੋ ਕੇ ਡਿੱਗ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਮੋਰੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਕਾਲੀਆਂ ਧੁੱਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਹੀ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਉਪਰੋਂ ਡਿੱਗ ਰਹੇ ਮਾਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਚੰਬੇੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਦੁੱਖ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਚਿੱਲਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀੜੇ ਪਏ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਮੋਟਾ ਸੱਪ ਜਿਸ ਉਪਰ ਕੰਡੇ ਸਨ ਲਿਪਿਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। **ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਉਪਰ 666 ਅੰਕ ਉੱਕਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਪਸ਼ੂ ਦਾ ਅੰਕ ਹੈ।**

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13 : 18

"ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ ! ਜਿਹਨੂੰ ਬੁੱਧ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਅੰਕ ਗਿਣ ਲਵੇ। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਅੰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਅੰਕ 666 ਹੈ।"

ਉਹਦੀ ਛਾਤੀ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਧਾਤੂ ਦੀ ਪਲੇਟ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਲੇਟ ਉੱਪਰ ਕੁੱਝ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਅਜਨਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝ ਗਏ, ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ "ਮੈਂ ਇਥੇ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਕੇ ਹਾਂ।"

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, **"ਏਲੀਨਾ ਤੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਹੈਂ?" ਜਿਉਂ ਹੀ ਏਲੀਨਾ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁੜੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਇਥੇ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਕੇ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਲੋਂ ਆਪਣੇ ਇਸ ਪਾਪ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੀ।**

ਤਦ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਅਖੀਰਲਾ ਸਮਾਂ ਵੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਰੀ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨਾਲ ਭੋਗ (ਸੰਗ) ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸੋਚਿਆ, ਜਿਸ ਇਨਸਾਨ ਨਾਲ ਮੈਂ ਰਹਿ ਰਹੀ ਹਾਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵਾਪਿਸ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਹਮ-ਬਿਸਤਰ ਪਾਇਆ (ਦੇਖਿਆ)। ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਰਸੋਈ ਵਿਚੋਂ ਚਾਕੂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਏਲੀਨਾ ਦੀ ਪਿੱਠ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨੰਗੀ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੱਭ ਕੁੱਝ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਚਾਕੂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋਏ 7 ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਇੱਕ ਇੱਕ ਪਲ ਯਾਦ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਸ ਲਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਲਈ ਜੋ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸਨ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦਾ ਵਚਨ ਵਿਭਚਾਰ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਫ਼ਾਈ ਨਾਲ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਵਿਭਚਾਰ ਵਿਹਾਉਤਾ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਾਲਾ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

1 ਕੁਰੰਥੀਆਂ 6: 18

"ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਤੋਂ ਭੱਜੋ। ਹਰੇਕ ਪਾਪ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੈ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਰੀਰ ਦਾ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਅੱਗ ਦੇ ਕੰਬਲ ਨੇ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲਪੇਟ ਲਿਆ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖਿਆ ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੜ੍ਹਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਜਿਉਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨਾਲ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਲੋਕ ਵੀ ਵਿਖਾਏ ਜਿਹੜੇ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਕ, ਜਾਦੂਗਰ, ਘਿਨਾਉਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਵਿਭਚਾਰਕ, ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਸਮਲਿੰਗੀ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡਰ ਗਏ ਹੁਣ ਇਕੋ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ਉਥੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਈਏ ਪਰ ਯਿਸੂ ਜੀ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਣਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਸਕੋ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਯਾਕੀਨ ਕਰ ਸਕਣ।

ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ। ਇਥੇ ਇੱਕ 23 ਸਾਲ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀਆ ਲੱਪਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੇਖਿਆ।

ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਸਹਿੰਦੇ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ। **ਉਸ ਉੱਪਰ 666 ਅੰਕ ਉਕਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਛਾਤੀ ਉੱਪਰ ਲੱਗੀ ਧਾਤੂ ਦੀ ਪਲੇਟ ਉੱਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, "ਮੈਂ ਇਥੇ ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ ਬਣਿਆ ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ ਹਾਂ।"** ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਦਯਾ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗੀ।

ਕਹਾਉਂਤਾ 14:12

"ਅਜਿਹਾ ਰਾਹ ਵੀ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੇ ਰਾਹ ਹਨ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਉੱਪਰ ਲੱਗੀ ਪਲੇਟ ਉੱਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਪੜ੍ਹਿਆ ਉਹ ਇਹ ਸੀ - ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ ਬਣਿਆ ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ ਇਥੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਇਹ ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ ਆਦਮੀ ਇਥੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। **ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ? "ਅੰਦ੍ਰਿਯਾਸ ਤੂੰ ਇਥੇ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਉਤਰ ਦਿੱਤਾ, "ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਖ਼ੂਨ ਕਰਨਾ, ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪਾਪ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਨਾ ਚਾਹਿਆ।"**

ਜ਼ਬੂਰ 9:17

" ਦੁਸ਼ਟ ਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਜਾਣਗੇ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਅੰਦ੍ਰਿਯਾਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਜ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬੜੇ ਸਾਫ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ 6:23

"ਪਾਪ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਤਾਂ ਮੌਤ ਹੈ ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀਸ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਵਿਤ੍ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਦਾ ਨਹੀਂ (ਵਰਗੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ) ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਪਾਪ, ਪਾਪ ਹੀ ਹਨ । **ਅਦ੍ਰਿਯਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਦਾ ਇਕ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਾ ਉਠਾਇਆ।** ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮੌਕੇ ਆਏ ਹੋਣ ਪਰ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੀ ਨਾ ਚਾਹਿਆ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਹ ਇਥੇ ਸੀ। ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਅੱਗ ਦੇ ਕੰਬਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਢੱਕ ਲਿਆ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖ ਨਾ ਸਕੇ।

ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਕੁੱਝ ਦੂਰੀ ਤੇ ਕੁੱਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਡਿੱਗਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਅਸੀਂ ਨੇੜੇ ਜਾ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਕੌਣ ਸਨ। ਜੋ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਉਹ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਜ਼ੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਣ ਇਸ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਵੇਖਿਆ। ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੌੜੀਆਂ। **ਫਟਾਫਟ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਕੀੜਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਨ ਲੱਗਾ। ਉਹ ਚਿਲਾਇਆ, "ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਰੁੱਕ ਜਾਓ। ਮੈਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕੋ !** ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਗੁਫ਼ਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਲਵੋ।" ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਰਿਆ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਸਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਤੇ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। **666 ਅੰਕ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਉੱਭਰ ਆਇਆ ਤੇ ਇੱਕ ਧਾਤੂ ਦੀ ਪਲੇਟ ਵੀ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਤੇ ਲੱਗ ਗਈ।** ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਤਾਂ ਨਾ ਜਾਣ ਸਕੇ ਪਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਇਥੋਂ

ਕਦੇ ਵੀ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। **ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਤਸੀਹੀਆਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਿਆਂ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਮਗਰੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੁਣ ਇੰਨੇ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਿਆਂ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।**

ਅਸੀਂ ਉਥੇ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇ। ਅਸੀਂ ਉਥੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵੇਖੀਆਂ। ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਾਤੀਵਾਦ, ਉਚ ਨੀਚ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਪੱਧਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਜ਼ਾ ਹੀ ਭੋਗਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਹਰੇਕ ਇਨਸਾਨ ਇਕੋ ਹੀ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਮੌਕਾ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੁੱਬਕਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੀਣ ਲਈ ਮਿਲ ਜਾਵੇ।

ਲੂਕਾ 16:24

"ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਅਵਾਜ਼ ਮਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਪਿਤਾ ਅਬਰਾਹਾਮ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਰ ਨੂੰ ਘੱਲ ਜੋ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਦਾ ਪੋਟਾ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਕੇ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਠੰਡੀ ਕਰੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਲੰਬ ਵਿੱਚ ਕਲਪਦਾ ਹਾਂ!"

* ਇਹ ਇਥੇ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਦੀਪਕ ਤਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਇਥੇ ਸਮਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰਨਗੇ। ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਘੱਲਦਾ। ਹਰੇਕ ਇਨਸਾਨ ਆਪਣੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਥੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗਲਾਤੀਆਂ 6:7

"ਤੁਸੀਂ ਧੋਖਾ ਨਾ ਖਾਓ, ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਠੱਠਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਡਾਈਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਕੁਝ ਬੀਜਦਾ ਹੈ ਸੋਈਓ ਵੱਢੇਗਾ ਵੀ।"

ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਸਦੀਪਕਤਾਈ ਚੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਅੱਜ ਵੀ ਉਪਲੱਬਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵਚਨ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾਂ ਚਿਰ ਅਸੀਂ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜੀਵਤ ਹਾਂ ਉਨੀ ਦੇਰ ਸਾਡੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਅਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਨਾ ਗੁਵਾਓ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਅਖੀਰਲਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਰਤ ਦੇਵੇ।

ਸਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਗਵਾਹੀ 1 ਏਸਾਓ

2 ਕੁਰੰਥੀਆਂ 12 :2

"ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਚੌਦਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਬੀਤੇ ਕੀ ਸਰੀਰ ਸਹਿਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਕੀ ਸਰੀਰ ਰਹਿਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, - ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜਾਣੇ! ਅਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਤੀਜੇ ਅਕਾਸ਼ ਉੱਤੇ ਅਚਾਨਕ ਖਿਚਿਆ ਗਿਆ।

ਅਸੀਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਕਮਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਭਰਨ ਲੱਗਾ। ਏਹ ਏਨਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰਾ ਕਮਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਸਾਰਾ ਕਮਰਾ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜੇ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਔਖੀ ਗੱਲ ਸੀ।

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ "ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਓ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵਿਖਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸ ਰਾਜ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ ਤੇ ਉਪਰ ਨੂੰ ਉਠਾਏ ਗਏ। ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਚਿੱਟੇ ਬਸਤਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆ ਕੇ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ (ਦਰਵਾਜ਼ਾ) ਸੀ। ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ। ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਹੈ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਦੂਤ ਵੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਪਰ ਸਨ।

ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਨਾ ਸਮਝ ਸਕੇ – ਉਹ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੋਲੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦੂਤ ਸਾਡਾ ਜੀ ਆਇਆਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਦਭੁੱਤ ਜਗ੍ਹਾ ਵੇਖੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਿਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਹਿਰਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਭਰਨ ਲੱਗਾ।

ਫਿਲਪੀਆਂ 4:7

"ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਜੋ ਸਾਰੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਿਆਂ ਮਨਾਂ ਅਤੇ ਸੋਚਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰੇਗੀ।"

ਪਹਿਲੀ ਚੀਜ਼ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਿਰਨ ਵੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ, "ਸਾਂਧਰਾ ਕੀ ਤੂੰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਵੇਖਦੀ ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਂ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?" ਸਾਂਧਰਾ ਇਥੇ ਚਿੱਲਾ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਚਿੱਲਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਕਿਹਾ "ਹਾਂ ਏਸਾਓ, ਮੈਂ ਉਹ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਇਥੇ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੀ ਹੈ। ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਵੇਖੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਡਰਾਉਣੇ ਨਜ਼ਾਰੇ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹਿਰਨ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਰੁੱਖ ਸੀ। ਇਹ ਸਵਰਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:7

"ਜਿਹਦੇ ਕੰਨ ਹਨ ਸੋ ਸੁਣੇ ਭਈ ਆਤਮਾ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਿਰਛ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਫਿਰਦੌਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਖਾਣ ਲਈ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਇਹ ਰੁੱਖ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਆਪ ਹੀ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਇਸ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਦੀ ਨਦੀ ਵੱਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁੱਧ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਰਗੀ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਦੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਠਹਿਰਨਾ ਚਾਹਿਆ। **ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇਥੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੋ, ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ,** ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ।" ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, **"ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਕੇ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਵੋ ਜਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਛੇਤੀ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਇਨਾਮ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ।"**

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਦੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਛੇਤੀ ਵੜ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ – ਜਿਹੜੀਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ **ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵਗ ਉਠਣਗੀਆਂ**

ਯਹੂੰਨਾ 7:38

"ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਲਿਖਤ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਉਹਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਵਗਣਗੀਆਂ !। "

ਇਸ ਨਦੀ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਕੀ ਲਗਾਈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅੰਦਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਾਹ ਲੈ ਰਹੇ ਸੀ। ਇਹ ਨਦੀ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੀ ਸੀ ਤੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੈਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਨਦੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੀ। ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਬਲਕਿ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਚਮਕਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21: 23

"ਅਤੇ ਓਸ ਨਗਰੀ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਦੀ ਕੁਝ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਭਈ ਓਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਚਮਕਣ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਤੇਜ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਚਾਨਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲੇਲਾ ਉਹ ਦੀ ਜੋਤ ਹੈ।"

ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਹੀ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੱਛੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ, ਇਹ ਮਰੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਤਦ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕੋਲ ਦੌੜੇ ਅਤੇ ਜਾ ਕੇ ਪੁਛਿਆ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ – ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਦਰਦ ਤੇ ਚਿਲਾਉਣਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:4

"ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਤੋਂ ਹਰੇਕ ਅੰਝੂ ਪੂੰਝੇਗਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਗ ਨਾ ਰੋਣਾ ਨਾ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਅਸੀਂ ਨਦੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਦੌੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੂਹ ਕੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ।

ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਰਸੂਲ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਅਸਮਾਨ ਤੇ ਉੱਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਪਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ।

2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:12

"ਜਾਂ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਨੂੰ ਤ੍ਰੋਆਸ ਵਿੱਚ ਅੱਪੜਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਇਕ ਬੂਹਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ।"

ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

* ਤਦ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੀ ਤੇ ਅਦਭੁੱਤ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਨਾ, ਹੀਰੇ, ਜਵਾਹਰਾਤ। ਇਸ ਦਾ ਫਰਸ਼ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। **ਅਸੀਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਗਏ ਜਿਥੇ ਤਿੰਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪਈਆਂ ਸਨ।**

ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ ਬਾਈਬਲ ਜਿਹੜੀ ਪੂਰੀ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਬੂਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਅਨੰਤ ਹੈ ਇਹ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਬੂਰ 119:89

"ਹੇ ਯਹੋਵਾਹ, ਸਦਾ ਤੀਕ ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਅਕਾਸ਼ ਉੱਤੇ ਇਸਥਿਰ ਹੈ !"

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਬਾਈਬਲ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਸ਼ੁਧ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਸਨ।

* ਦੂਜੀ ਕਿਤਾਬ ਜਿਹੜੀ ਅਸੀਂ ਵੇਖੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬਾਈਬਲ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਸੀ। ਇਹ ਖੋਲੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਕੇ ਗਏ ਕਿ ਵੇਖੀਏ ਕਿ ਉਹ ਦੂਤ ਕੀ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੂਤ ਸਭ ਕੁਝ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਤੇ ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਧਰਤੀ ਤੇ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, **ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਹਿਸਾਬ, ਤਾਰੀਖ, ਦਿਨ, ਘੰਟੇ, ਮਿੰਟ, ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।** ਜਿਹੜਾ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਲੋਕ ਧਰਤੀ ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਸਨ ਉਹ ਦੂਤ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:12

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਵੱਡੇ ਕੀ ਛੋਟੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖਲੋਤਿਆ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਪੋਥੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੋਥੀ ਜਿਹੜੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੋਥੀ ਹੈ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਪੋਥੀਆਂ ਵਿਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।"

* ਅਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਗਏ ਜਿਥੇ ਤੀਜੀ ਕਿਤਾਬ ਪਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਪਿਛਲੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਬੰਦ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਕੋਲ ਵੀ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਸੱਤਾਂ ਜਣਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਉਪਰੋਂ ਲਾਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਥੰਮ ਉੱਪਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਥੰਮ, ਬੀਮ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਦਭੁੱਤ ਹਨ। ਇਹ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਥੰਮ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੱਝ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਯਾਕੂਤ ਦੇ ਕੁਝ ਖਾਲਿਸ ਸੋਨੇ ਦੇ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਮਿਲੇ ਜੁਲੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਸਮਝ ਲੱਗ ਗਈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਸਵਾਮੀ ਹੈ।

ਹਜੱਈ 2:8

"ਚਾਂਦੀ ਮੇਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਨਾ ਵੀ ਮੇਰਾ ਹੈ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਵਾਕ ਹੈ।"

ਮੈਨੂੰ ਫੇਰ ਸਮਝ ਆਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਅਮੀਰੀ ਦਾ ਸਵਾਮੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਫੇਰ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚਲੀ ਸਾਰੀ ਭਰਪੂਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਮੰਗਦੇ ਹਨ।

ਜ਼ਬੂਰ 2:8

"ਮੈਥੋਂ ਮੰਗ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੌਮਾਂ ਤੇਰੀ ਮੀਰਾਸ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਤੇਰੀ ਮਿਲਖ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।"

* ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਜਿਹੜੀ ਥੰਮ ਉੱਪਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਏਨੀ ਵੱਡੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਪੰਨਾ ਪਲਟਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪੰਨਾ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਲੈ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਅਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਔਖ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜੀਬ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਹੜੀ ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸੀ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਸਵਰਗੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਪਰੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪੱਟੀ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਾਂਗੂ ਸਾਫ ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗ ਪਏ (ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਏ)।

ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਇਹ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੋਥੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:5

"ਜਿਹੜਾ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਿੱਟੇ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨਾਏ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਦਾ ਨਾਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਦੇ ਨਾ ਮੇਟਾਂਗਾ ਸਗੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਆਂ ਦੂਤਾਂ ਅੱਗੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਨਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਨਾਂ ਸਾਡੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਨਾਂ ਨਵੇਂ ਸਨ। ਸੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨਾਂ ਦੇਣਗੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:17

"ਜਿਹ ਦੇ ਕੰਨ ਹੋਣ ਸੋ ਸੁਣੇ ਭਈ ਆਤਮਾ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਨੂੰ ਮੈਂ ਗੁਪਤ ਮੰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਪੱਥਰ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਪੱਥਰ ਉਪਰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨਾਉਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।"

ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਪਰ ਜਿਉਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਏ ਤਾਂ ਇਹ ਨਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤਾਂ ਅਤੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਲਏ। ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਅਨੰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3 :11

"ਮੈਂ ਛੇਤੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੋ ਕੁਝ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ ਸੋ ਤਕੜਾਈ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖ, ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਭਈ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਮੁਕਟ ਲੈ ਜਾਵੇ।"

ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕਰੋੜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਦਭੁਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ।

"ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੁਹਾਡੀ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਜਿਹੜੇ ਅੰਤ ਤੋੜੀ ਵਫ਼ਦਾਰ ਰਹਿਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਬਚਾਏ ਜਾਣਗੇ।

ਮਰਕੁਸ 13:13

"ਅਰ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਸੱਭ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਣਗੇ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਅੰਤ ਤੋੜੀ ਸਹੇਗਾ ਸੋਈ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਧੰਨਵਾਦ।

ਗਵਾਹੀ - 2

ਏਰੀਅਲ

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਤਾਂਹ ਵੱਲ ਸੁਰਗ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਆਏ ਜਿਸ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਦੋ ਦੂਤ ਖੜੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗਲਬਾਤ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਵਰਗੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾ ਸਮਝ ਸਕੇ ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਜੀ ਆਇਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁੱਲ ਗਏ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਰਗ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਤਾਰੀਫ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਦਰੱਖਤ ਵੇਖਿਆ। ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਇਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਬ੍ਰਿਛ ਆਖਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:7

"ਜਿਹ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ ਸੋ ਸੁਣੇ ਭਈ ਆਤਮਾ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਿਰਛ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਫਿਰਦੌਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਖਾਣ ਲਈ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਨਦੀ ਕੋਲ ਗਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਸਨ। ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਬਹੁਤ ਅਦਭੁਤ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਤੈਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਮੱਛੀਆਂ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਛੂਹ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਤੈਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਮੱਛੀ ਤੈਰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੱਛੀਆਂ ਸਾਡੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀਆਂ ਸਨ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਾਨੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੇ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਾਗਾਂਵਾਲਾ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਕੱਢ ਕੇ ਬਾਹਰ ਲੈ ਆਇਆ। ਸਭ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੱਛੀ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਥੋੜੀ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਚਿੱਟੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 19:11

"ਮੈਂ ਅਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਡਿੱਠਾ, ਤਾਂ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਇੱਕ ਨੁਕਰਾ ਘੋੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਸਵਾਰ "ਵਫਾਦਾਰ" ਅਤੇ "ਸੱਚਾ" ਸਦਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਮ ਨਾਲ ਨਿਆਉਂ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਘੋੜੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਘੋੜਿਆਂ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਥੱਪ ਥਪਾਉਂਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਆਏ ਤੇ ਇੱਕ ਘੋੜੇ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਦਿੱਤੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਪਿਆਰ, ਅਜ਼ਾਦੀ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਮੈਂ ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਨਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਲਾੜੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰੀਤੀਭੋਜ ਟੇਬਲ ਵੀ ਵੇਖਿਆ। ਜਿਸ ਉਪਰ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਰਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੁਰਸੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਅਸੀਂ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦੇ ਤਾਜ ਜਿਹੜੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਰੱਖੇ ਸਨ ਵੇਖੇ। ਅਸੀਂ ਸੁਆਦਲੇ ਭੋਜਨ ਵੇਖੇ ਜਿਹੜੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਲੇਲੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭੋਜ ਲਈ ਹੋਰ ਸੱਦੇ ਗਏ ਸਨ ਵੇਖੇ।

ਸਵਰਗ ਦੂਤ ਕੁਝ ਚਿੱਟੇ ਬਸਤਰ ਲੈ ਕੇ ਖੜੇ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਦੰਗ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵਚਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ।

ਮਤੀ 18:3

"ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਮੁੜੋ ਅਤੇ ਛੋਟਿਆਂ ਬਾਲਕਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਨਾ ਬਣੋ ਤਾਂ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਨਾ ਵੜੋਗੇ।"

* ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਗੂੰ ਸੁਰਗ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗੂੰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਥੇ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਨਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਥੇ ਫੁਲ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸਥਾਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵੀ ਦਿੱਤੀ।

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਐਸੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਸਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕੋਲ ਗਏ ਅਤੇ **ਪੁਛਿਆ, "ਕੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਇਹ ਉਹ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ?"** ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, "ਨਹੀਂ ਇਹ ਉਹ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਧਰਤੀ ਤੇ ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।" ਇਹ ਸੁਣਦਿਆਂ ਸਾਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਝੰਜੋੜ ਦਿੱਤਾ।

* ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਯਾਦ ਆਇਆ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਾਲ ਨਜਾਇਜ਼ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਰਭ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝ ਨਾ ਆਈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਦੇਵੋ, ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਮਗਰੋਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਦੱਸਣ ਲਈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਇੱਕ ਦਾਗ ਲਗਾ ਦਿਤਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਇਸ ਗਰਭਪਾਤ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮਾਫ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ ਪਰ **ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ "ਏਰੀਅਲ ਤੂੰ ਉਹ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ ਜਿਹੜੀ ਉਥੇ ਖੜੀ ਹੈ? ਉਹ ਲੜਕੀ ਤੇਰੀ ਬੇਟੀ ਹੈ।"**

ਜਦ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਲੜਕੀ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਜ਼ਖਮ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਜਾਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਭਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਲੜਕੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਗਈ। ਮੈਂ ਉਸ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। **ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਉਸਦੇ ਬੁਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ "ਡੈਡੀ"** ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਇਆ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

* ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤੋ! ਜਿਹੜੇ ਵੀ ਇਸ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦਸਣੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਫ ਕਰ ਦਿਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ) ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿੱਤੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਸਾਡੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਇਸ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਬਰਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਆਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਤੱਕ ਵੀ ਵੰਡਣਗੇ।

ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਸ਼ਿਸ਼ ਦੇਵੇ।

ਗਵਾਹੀ 3

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:4

"ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਤੋਂ ਹਰੇਕ ਹੰਝੂ ਪੂੰਝੇਗਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਗ ਨਾ ਰੋਣਾ ਨਾ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਇਹ ਵੱਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੋਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਕ ਘਾਟੀ ਪੂਰੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਵੇਖੀ। ਫੁੱਲ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਕਦੇ ਵੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਚਲ ਕੇ ਸੰਪੂਰਨ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਨੋਖੇ (ਵੱਖਰੇ) ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪੰਖੜੀ (ਪੱਤੀ) ਦੂਜੀ ਪੰਖੜੀ ਤੋਂ ਅਲਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰੰਗ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ।

ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਫੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਫੁੱਲ ਕੋਲ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ

ਵਾਪਰਿਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਖਿਚ ਨਾ ਸਕਿਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਪੱਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾ ਖਿਚ ਸਕਿਆ। ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਚੁੱਪੀ ਤੋੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਇਥੇ ਹਰ ਇੱਕ ਕੰਮ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।"

ਉਸ ਨੇ ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਤੇ ਉਸ ਫੁੱਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਗਏ ਤੇ ਉਸ ਫੁੱਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸੈੱਟ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਸਧਾਰਣ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਉੱਪਰ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਕਾਰਾਗਰੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਮੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਕਮਰੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਨ। ਹਰੇਕ ਇੱਧਰ ਉਧਰ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੇ ਚਿੱਟੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਥਾਨ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੇ ਚੁੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਨੇ ਸੁਨਿਹਰੀ ਧਾਗਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਗੰਢਾਂ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਨੇ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੀਲਡਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਹਰੇਕ ਯਤਨ ਨਾਲ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਸੀ।

* ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ – ਇਹ ਸਾਰੇ ਏਨੇ ਯਤਨ ਨਾਲ ਦੌੜ ਭੱਜ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ? ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਮੋਢੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਥਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਵੱਲ ਆਦਰ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਇਹ ਕਪੜਿਆਂ ਦਾ ਥਾਨ ਕਿਉਂ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? **ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਵੱਲ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਕਪੜੇ ਕਿਸ ਲਈ ਹਨ। ਇਹ ਕੱਪੜੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੱਪੜੇ ਮਹਾਨ ਦੁਲਹਨ ਲਈ ਸੀ।**

ਇਹ ਸੁਣਦਿਆਂ ਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ –

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 19:8

"ਏਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਿਆ ਗਿਆ ਭਈ ਭੜਕੀਲੇ ਅਤੇ ਸਾਫ ਕਤਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਪਾਵੇ, ਇਹ ਕਤਾਨ ਤਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਧਰਮੀ ਕੰਮ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਕ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਲਈ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਨ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਤਾਂ ਸੁਰਗ ਦੀ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋ ਗਈਆਂ। ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਤਦ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਆਏ ਜਿਥੇ ਲੱਖਾਂ-ਲੱਖਾਂ ਬੱਚੇ ਸਨ। ਜਦ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰੇਕ ਬੱਚਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਗਲੇ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਰੋਣਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚੁੱਕਿਆ ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਲਿਆ।

ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਦੂਤ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇੜੇ ਕਿਵੇਂ ਆ ਗਏ। ਸਫ਼ੈਦ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿਚ ਵਲੇਟੇ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਛੂਹਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਚੁੰਮਣ ਲਿਆ। ਤਦ ਦੂਤ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਏ। **ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਇਥੇ ਇਨੇ ਬੱਚੇ ਕਿਉਂ ਹਨ, ਕੀ ਉਹ ਬੱਚੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਰ ਭੇਜਣੇ ਸਨ?, "ਨਹੀਂ ਇਹ ਬੱਚੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਉਹ ਬੱਚੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਰਤੀ ਤੇ ਗਰਭਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।** ਉਹ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਅਵਾਜ਼ ਥਰਥਰਾਉਣ ਲੱਗੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਲੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਪੁਛਾਂ?

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਾ ਜੀਵਨ ਹੈ, ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤੀਆਂ ਤੇ ਪਾਪ ਵੀ ਕੀਤੇ। ਇਕ ਸਮਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਆਹਮਣੇ -ਸਾਹਮਣੇ ਹੋ ਗਿਆ **ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ "ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ, ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਜਿਸ ਬੱਚੇ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਕੀ ਉਹ ਇਥੇ ਹੈ?** ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, "ਹਾਂ ਇਥੇ ਹੈ।" ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਰਫ਼ ਨੂੰ ਚੱਲਣ ਲੱਗਾ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਇੱਕ ਲੜਕਾ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਲਾਗੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਖੜਾ ਸੀ। ਦੂਤ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਪਿੱਠ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਸੀ।

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਵੇਖ ਉਹ ਤੇਰਾ ਬੇਟਾ ਹੈ।" ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹਿਆ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਦੌੜਿਆ ਪਰ ਦੂਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਬੱਚੇ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ। ਮੈਂ ਸੁਣਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਬੱਚਾ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। **ਉਹਨੇ ਦੂਤ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਿਆ,"ਕਿ ਮੇਰੇ ਮੰਮੀ ਡੈਡੀ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਛੇਤੀ ਆ ਰਹੇ ਹਨ?" ਦੂਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, "ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਡੈਡੀ, ਮੰਮੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ।"**

* ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਕਿਉਂ ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ, ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਗੁੱਸੇ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਨਮ ਨਾ ਲੈਣ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਸਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਚੱਲਦੇ ਗਏ ਪਰ ਉਸ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਦਿਨ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਉਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ। ਮੇਰਾ ਉਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਉਹ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਯਸਾਯਾਹ 65:19

" ਮੈਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਆਨੰਦ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਫੇਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਨਾ ਦੁਹਾਈ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇਗੀ।"

ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਆਏ ਜਿਥੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਪਹਾੜ ਸਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਜੀ ਉਥੇ ਨੱਚਦੇ ਹੋਏ ਆਏ। ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਸਫ਼ੈਦ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜੈਤੂਨ ਦੀਆਂ ਹਰੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾ ਰਹੇ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤੇਲ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ।

* ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਮਾਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਰੱਖੋ।

ਖੁਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ

ਗਵਾਹੀ 4

ਸਵਰਗ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ।

1 ਕੁਰੰਥੀਆਂ 2 : 9

"ਪਰੰਤੂ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, - ਜਿਹੜੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅੱਖੀਂ ਨਾ ਵੇਖੀਆਂ, ਨਾ ਕੰਨੀ ਸੁਣੀਆਂ, ਨਾ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹਾਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਜਲਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਚਰਜ ਤੇ ਅਚੰਭੇ ਹੋਏ। ਇਹ ਏਨਾ ਅਜੀਬ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਲੱਖਾਂ ਹੀ ਬੱਚੇ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਵੱਖ-2 ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸਵਰਗ ਵੱਖ-2 ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕੁੱਝ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਵੇਖੇ ਜਿਹੜੇ 2 ਤੋਂ 4 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਬੱਚੇ ਸਵਰਗ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੱਧਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਥੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਵੀ ਹੈ – ਜਿਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਵੀ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਤ ਅਧਿਆਪਕ ਹਨ, ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮਦੋ ਸਨਾ ਦੇ ਗਾਣੇ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਲਾਲ ਮਹਿਮਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਪਹੁੰਚੇ (ਆਏ) ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਬਹੁਤ ਅਧਿਕ ਜਲਾਲ ਵੇਖਿਆ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਚੇਹਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਵੇਖ ਸਕੇ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵੇਖੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਜਲਾਲ ਨੇ ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਭਰ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚਿਆਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਉਸ ਕੋਲ ਭੱਜੇ ਆਏ। ਉਹਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸੀਂ ਮਰੀਅਮ ਜਿਹੜੀ ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੀ ਔਰਤ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਪਰ ਨਾ ਵੇਖਿਆ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਵਡਿਆਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਵਰਗ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਦੂਜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਹੀ ਧਰਤੀ ਉੱਪਰ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਉਸਦੇ ਚਿੱਟੇ ਬਸਤਰ ਤੇ ਲੱਕ ਦੁਆਲੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਬੈਲਟ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਕਮਰ ਤੱਕ ਲੰਮੇ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਾਂ ਮਰੀਅਮ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵਚਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਯਹੂੰਨਾ 14:6

"ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਰਾਹ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਅਤੇ ਜੀਉਣ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵਸੀਲੇ ਬਿਨਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।"

ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਰਾਹ ਕੇਵਲ ਯਿਸੂ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਜਲਾਲ ਵੇਖਿਆ। ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਵਰਨਣ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਪਰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀਆਂ ਸਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੇਰੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਥੇ ਸੀ ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੌੜ ਕੇ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਘਾਹ ਉੱਪਰ ਲੇਟ ਗਏ। ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਧੀਮੀਂ ਹਵਾ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਚੇਹਰੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ੁੱਧ ਸੋਨੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਲੀਬ ਵੇਖੀ। ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਪਰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਚੱਲਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਨੋਖੀ ਘਟਨਾ ਸੀ। ਇਥੇ ਆ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਠੀਕ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਖੁਦਾ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਨਾਸਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਹ ਯਕੀਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਖੁਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਕਰਨ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦੇਵੇ ਪਰ ਇਹ ਸੱਚਿਆਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਖ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਉਹ ਦੋਸਤ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਚਿੱਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਚਿੱਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਪਿਆਰ, ਤਰਸ ਅਤੇ ਦਯਾ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਲਈ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਰਾਜਾ ਦਾਉਦ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਜਿਸ ਦਾ ਵਰਨਣ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਲੰਬਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਹੇ, ਅਸੀਂ ਰਾਜਾ ਦਾਊਦ ਨੂੰ ਨੱਚਦੇ ਟੱਪਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਇੱਜ਼ਤ ਮਹਿਮਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਦੇ ਰਹੇ। ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਪੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੋਥੀ 21 :27

"ਪਰ ਕੋਈ ਅਪਵਿੱਤਰ ਵਸਤ ਯਾ ਕੋਈ ਘਿਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਓਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਾ ਵੜੇਗਾ ਪਰ ਨਿਰੇ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਲੇਲੇ ਦੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ।"

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸੂਰਬੀਰ ਲੋਕ ਹੀ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ !

***

ਗਵਾਹੀ 5

2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ. 5:10

"ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਿਆਉਂ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਰਗਟ ਹੋਣਾ ਹੈ ਭਈ ਹਰੇਕ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਨੇ ਦੇਹੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਭਾਵੇਂ ਭਲਾ ਭਾਵੇਂ ਬੁਰਾ ਆਪੋ ਆਪਣੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਦਾ ਫੱਲ ਭੋਗੇ।"

ਸਵਰਗ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਨਵਾਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ

ਯੂਹੰਨਾ 14:2

"ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸ ਹਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।"

ਅਸੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਇਹ ਇੱਕ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਅਦਭੁੱਤ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਜੀ ਸਾਡੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਥੇ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

* ਅਸੀਂ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਮਕਾਨ ਦੇ ਬਾਹਰ ਉਸਦਾ ਨਾਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਅਜੇ ਵਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਵੀ ਅਸੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਭੁੱਲ ਗਏ। ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਸਾਡੀ ਯਾਦਗਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰੱਖ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਘਰਾਂ ਦੇ ਥੰਮ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਧਾਤੂਆਂ ਨਾਲ ਮੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਸੋਨਾ ਸੀ।

ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਸੋਨਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸ਼ੁੱਧ ਸੋਨੇ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਚਮਕ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਉਪਰਲੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

* ਇਸ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਜਿਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਾਂਡੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਭਾਂਡਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾਰ ਹੰਝੂ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਵਹਾਏ ਸਨ। ਇਹ ਹੰਝੂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਹੰਝੂ ਸਨ, ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਨਾਲ ਵਹਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਇਹਨਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਾਂਗਰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਬੂਰ 56 : 8

"ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅਵਾਰਾ ਫਿਰਨ ਦਾ ਲੇਖਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਮੇਰਿਆਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੁੱਪੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਛੱਡ, ਭਲਾ, ਓਹ ਤੇਰੀ ਵਹੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਐਸੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਆਏ ਜਿਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੂਤ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਵੇਖੇ ਸਨ ਪਰ ਇਥੇ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੂਤ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਹਰੇਕ ਇਨਸਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦੂਤ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦੂਤ ਸਾਡੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਸਾਡੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਸਾਡੀ ਜਾਣ ਪਛਾਣ ਇਸ ਦੂਤ ਨਾਲ ਕਰਾਈ। ਅਸੀਂ ਦੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹਿਆ ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਜ਼ਬੂਰ 91 :11

"ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ, ਭਈ ਉਹ ਤੇਰਿਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇਰੀ ਰੱਛਿਆ ਕਰਨ।"

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਆਏ ਜਿਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਾੜਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-2 ਕਿਸਮ ਦੇ ਫੁੱਲ ਸਨ। ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁੱਝ ਖਿੜੇ ਹੋਏ ਸੁੰਦਰ ਲੱਗਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਪਰ ਕੁੱਝ ਮੁਰਝਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਸੁੰਘੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਇਹਨਾਂ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਧਰਤੀ ਤੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਫੁੱਲ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੂਜੇ ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਲਿਆ, ਜਿਹੜਾ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। **ਕਿਹਾ, "ਵੇਖੋ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਸੀ ਘਟਨਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਇਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਚਮਕਦਾਰ ਤੇ ਤਾਕਤਵਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"** ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਕਿਹਾ, **"ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਅੱਥਰੂ ਵਹਾ ਕੇ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਅਦਭੁੱਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਫੁੱਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਉੱਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰੰਗ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਖੇਰਨ ਲੱਗਾ।"**

ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨੇ ਸੁੰਘੜੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਵੇਖੋ ਇਸ ਇਨਸਾਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ ਪਰ ਮੈਥੋਂ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਇਹ ਮੇਰੇ ਬਿਨਾ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਯਹੂੰਨਾ 15:5-6

"ਅੰਗੂਰ ਦੀ ਬੇਲ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਹੋ। ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੋਈ ਬਹੁਤਾ ਫਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਥੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਨਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਟਹਿਣੀ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਲੋਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਠਿਆਂ ਕਰਕੇ ਅੱਗ ਵਿਚ ਝੋਂਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾੜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਨਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਟਹਿਣੀ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਲੋਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਠਿਆਂ ਕਰਕੇ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਝੋਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾੜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਕਿਲ੍ਹਾ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਕਿਲੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਯਕੀਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:1

"ਓਸ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਦੀ ਇੱਕ ਨਦੀ ਬਲੌਰ ਵਾਂਙੁ ਉੱਜਲ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਦੀ ਓਸ ਨਗਰੀ ਦੇ ਚੌਂਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਈ।"

ਅਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਲਾ ਲੱਗਭਗ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ। ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ।

ਫਿਲਪੀਆਂ 4:7

"ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਜੋ ਸਾਰੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਿਆਂ ਮਨਾਂ ਅਤੇ ਸੋਚਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰੇਗੀ।

ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1 ਪਤਰਸ 1:4

1 ਪਤਰਸ 1:4

"ਅਰਥਾਤ ਓਸ ਅਵਨਾਸ਼ੀ, ਨਿਰਮਲ ਅਤੇ ਨਾ ਕੁਮਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਜੋ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਪ੍ਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ!

6 ਗਵਾਹੀ

ਲੂਕਾ 22:30

"ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਖਾਓ ਪੀਓ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿੰਘਾਸਣਾਂ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਗੋਤਾਂ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਕਰੋਗੇ।"

ਉਸ ਅਦਭੁਤ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਸਵਾਗਤ ਹਾਲ ਵਿਖਾਇਆ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਦੋ ਸ਼ੁੱਧ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਜੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਥਰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਵੱਡੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮੇਜ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕਿਨਾਰਾ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਟੇਬਲ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਕਪੜਾ ਸੀ। ਇਹ ਐਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੱਟਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਹਰੇਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੁਆਦਲੇ ਖਾਣੇ ਟੇਬਲ ਉੱਪਰ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਟੇਬਲ ਉੱਪਰ ਅੰਗੂਰ ਤੇ ਸੰਤਰੇ ਵੀ ਵੇਖੇ। ਪ੍ਭੂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਣ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਸੁਆਦ ਯਾਦ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੋ ਤੇ ਦੋਸਤੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:9

"ਪਰੰਤੂ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, - ਜਿਹੜੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅੱਖੀਂ ਨਾ ਵੇਖੀਆਂ, ਨਾ ਕੰਨੀ ਸੁਣੀਆਂ, ਨਾ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ।"

ਅਤੇ ਉਸ ਟੇਬਲ ਉੱਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਰੋਟੀ ਵੇਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੰਨਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਰੋਟੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਾਣ ਨਾਲ ਅਨੰਦ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ।

ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾ ਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਮਿਰਾਸ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਵਰਗ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜਦੋਂ ਸਵਰਗ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਆਦ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਾਂਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਸ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਕੁਰਸੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਸੁੰਦਰ ਕੁਰਸੀਆਂ ਤੇ ਹਰੇਕ ਦਾ ਨਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਸਾਫ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਉਹਨਾਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਤੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੇ ਧਰਤੀ ਵਾਲੇ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਨਵੇਂ ਨਾਂ ਸਨ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:17

"ਜਿਹ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ ਸੋ ਸੁਣੇ ਭਈ ਆਤਮਾ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਜਿਤਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਮੈਂ ਗੁਪਤ ਮੰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿਆਗਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਪੱਥਰ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨਾਉਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਹਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।"

ਲੂਕਾ 10 : 20

"ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਆਨੰਦ ਨਾ ਹੋਵੋ ਕਿ ਰੂਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਆਨੰਦ ਹੋਵੇ ਭਈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਉਂ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ।"

ਉਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਸਨ ਇਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਜਿਹੜੇ ਸਵਰਗ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਉਹ ਕੁਰਸੀਆਂ ਵੀ ਸਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਥੱਕ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੇਲੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਭੋਜ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਵੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਉਹ ਸੰਤ ਸਨ ਜਿਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਆਪਣੀ ਵੇਖਣੀ ਵਿੱਚ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਸੀ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵਾਲ ਪੂਰੇ ਸਫੈਦ ਸਨ ਪਰ ਹਰੇਕ ਵਾਲ ਸਾਫ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਹੀਰੇ ਦੀ ਧਾਰ ਵਾਂਗੂੰ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਲੱਗੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਜਵਾਨ ਸੀ। ਸਵਰਗ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ (ਦੁਬਾਰਾ) ਜਵਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਦੰਗ ਰਹਿ ਗਏ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਜਿਹੜਾ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦੇ। ਉਸ ਨੇ ਸਵਰਗ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਛੇਤੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਮਦ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਧੰਨਵਾਦ !

दि ईन्टरनैश्नल मनिस्टरी

"लाईट फार नेशनज़"

पेश करते हैं

नरक और स्वंग का प्रकाश

जो सात कोलज़्बीयन नौजवानों को मिला। एक साथ में सात कोलज़्बीयन नौजवानों को प्रभु यीशु के द्वारा आत्मा में उठा लिया गिया कि वह र्स्वग और नरक का र्दशन देख सकें। इन साक्षीयों में उन के द्वारा र्स्वग की महिमा और नरक के दुखों की घटनायों का ब्यान किया गया है।

नरक की छे साक्षीयाँ।

र्स्वग की छे साक्षीयाँ।

www.freecdtracts.com से धन्यवाद सहित

किताबों के छपने की गिनती/संज़्या एक हज़ार, फरवरी २००८

पबलिशर राजेश कुमार सपुतर र्स्वगी श्री अनवर मसीह,

गांव बूटां, पोसट आफिस माडल टाऊन, जलंधर -144००3

मोबाईल नं - 91-98146-77०61, 98146-77०63,

घर का फोन - ०181-2464276

E.mail: **rajeshbhatti007@rediffmail.com**

rajeshbhatti007@yahoo.co.in

डैनीयल प्रिंटिग प्रैस 1०51, लंमा पिंड, जलन्धर

नरक

(1) साक्षी 11 अप्रैल 1995

प्रभु ने हमें प्रकाश दिया, जो हमारी ज़िन्दगी को बदल देने वाला था। हमने प्रमेश्वर के वचन और प्रमेश्वर के बारे में ध्यान करना शुरू कर दिया। हमें सात नौजवानों को प्रमेश्वर ने इस प्रकाश को पूरी दुनियां में बाँटने का अच्छा समय दिया। यह प्रकाश हमें सुबह दस बजे मिला जब हम प्रार्थना कर रहे थे। इस के पश्चात हमने सैर के लिये जाना था। अचानक तेज चमकदार प्रकाश कमरे की खिडकी से अन्दर प्रवेश हुआ। हम सभी पवित्र आत्मा में भर के गैर/ अन्य भाषा बोलने लगे।

उस समय जो कुछ हूआ उस ने हमारा ध्यान अक्रषित किया। जलाली रोशनी कमरे को चमका रही थी। यह प्रकाश सूर्य के प्रकाश से कई गुणा अधिक था। इस प्रकाश में हमने एक दुतों का झुंड देखा। यह दूत देखने में अधिक रूपवंत और लज़्बे थे। इन दूतों के दरमियान हमें एक मनुष्य की शकल दिखाई दी, यह एक खास आदमी जैसी थी, जिस ने सफैद याजकों वाला लिबास/पहिरावा पहना हुआ था, इस के सिर के वाल सुनिहरी धागे जैसे थे और छाती के ऊपर सोने का बैलट देखा, जिस के ऊपर सुनिहरी शब्दों में लिखा हुआ था, **"राजाओं का राजा और प्रभूओं का प्रभू,"** उस के पावों में सुनिहरी सुंदर जूता पहना था। जब हमने इस आदमी की हजूरी को देखा तो हम अपने घुटनों पर झुक गये।

तब हमने उसकी अवाज़ को सुनना शुरू किया यह अवाज़ बहुत ही अदभुत और खास थी, जिस ने हमारे दिल को दो धारी तलवार की तरह छेद दिया। जिस तरह प्रमेश्वर के वचन में लिखा हुआ है।

इब्रानियों 4.12

''कयोंकि प्रमेश्वर का वचन जीवित, और प्रबल, और हर एक दो धारी तलवार से भी बहुत चोखा है, और प्राण और आत्मा को, और गांठ गांठ और गुदे गुदे को अलग करके, आर पार छेदता है और मन की भावनाओं और विचारों को जांचता है।''

प्रभू हमारे साथ बहुत प्यार भरे शब्दों में बोला। हम ने उसको यह कहते हुये सुनां 'मेरे प्यारे बच्चो डरो मत, मैं नासरत का यीशु हूँ। मैं इस लिए आप के पास आया हूँ कि तुम्हें एक भेद के बारे में बताऊं, जिस को तुम अपने शहरों, देशों, चरचों और सभी स्थानों में बता सको। जैसे मैं आप को बताऊंगा, आप लोगो ने वहीं जाना और जिस स्थानों पर जाना मना किया जाऐ वहां मत जाना'।

योएल 2: 28

''उन बातों के बाद मैं सब प्राणियों पर अपना आत्मा उडेलूंगा, तुम्हारे बेटे बेटीयां भविष्यावाणी करेंगी और तुम्हारे पुरनिये स्वप्न देखेंगे, और तुम्हारे जवान दर्शन देखेंगे।''

॰ यह ही समय है जिस के लिए प्रमेश्वर सबको तैयार कर रहा है। तब एक अजीब घटना हुई, हमारे कमरे में एक चटान ऊभर कर सामने आई, प्रभू ने हमें उस चटान पर बिठा दिया। चटान ज़मीन से 8 इंच ऊपर थी ज़मीन में एक बहूत बडा सुराख दिखाई देने लगा। यह सुराख बहुत बड़े काले रंग का डरावना था। शीघ्र हम चटान से गिर कर ज़मीन में हुए सुराख में नीचे जाने लगे।

अन्धेरे वाले सुराख से गुज़रते हुए हम ज़मीन के नीचे चले गए। अन्धेरी जगह में हम बहूत डर गए, वहाँ हम प्रभू यीशू को पुकारने लगे। हमें इस स्थान में मत ले कर जाओ। यहाँ से हमें बाहर निकाल लो। प्रभू जी ने दया भरी अवाज़ में उतर दिया, तुम्हें यह जानना/देखना जरूरी है ताकि तुम दूसरों को बता सको। हम एक सींग जैसी सुरंग में थे, हम ने वहां पर दुष्ट आत्माएं प्रछाईयां और आक्रितीयां ईधर उधर आते जाते देखी। हम और गहराई में जाने लगे। हमने पल भर में अपने आप को भयभीत और खाली पाया।

हम भयानक गुफाओं में भयानक दरवाज़ो से उलझने वाले स्थान पर पहूंचे, पर हम इस के भीतर जाना नहीं चाहते थे गंदी बदबू आने के कारण हमें वहीं रूकना पड़ा। जैसे ही हमने भीतर प्रवेश किया, हमने भयानक और डरावनी वस्तुओं को देखा। भीतरी स्थान आग से घिरा हुआ था। आग की लपटों में हज़ारों लोगों के शरीर बडे दुख के साथ कष्ट झेल रहे थे। यह द्रश इतना डरावना था, हम इस को देखना नहीं चाहते थे। यह पूरी जगह कष्ट देने के लिए अनेक भागों में बांटी हुई थी। इस का पहिला भाग उबलते हुये कडाहे (बड़ा बरतन) जैसे था। यहां करोडों की संज्या में उबलते हुये कड़ाहे ज़मीन पर रखे हुए थे। एक एख कड़ाहे में उबलता हुआ लावा था और मर चुके एक एक आदमी की जान एक एक कड़ाहे में थी जो मर के नरक में पहुंच चुका था। जब उन जानों ने प्रभू की ओर देखा तब उन्होने चीख कर बोलना शुरू किया, प्रभू जी हमारे पर (दया कीजिए, हमें यहां से निकलने के लिए एक मौका दो तां जो हम संसार में जा कर इस स्थान की हकीकत बता सके परन्तु प्रभू जी ने उनकी और ध्यान ना दिया। उस जगह में करोडों औरतें और जवान लोग थे। हमने वहां पर समलिंगी और शराबीयो को भी देखा जो दुख झेलते हुए चिल्ला रहे थे। हमें यह देख कर बहुत दुख हूआ, उन के शरीर कैसे हो रहे हैं। उनकी खोखली हो चुकी आंखें कानों नाक और मुँह से कीडे बाहर निकलते और अन्दर जा रहे थे और बचे हुये मास में से गुजर रहे थे।

यशायाह 66:24

''तब वे निकलकर उन लोगो के शवों पर जिन्होंने मुझ से बलवा किया दृष्टी डालेंगे, कियोंकि उन में पड़े हुए कीडे कभी ना मरेंगे, उनकी आग कभी ना बुझेगी, और सारे मनुष्यों को उन से अत्यन्त घृणा होगी।''

हम जो भी देख रहे थे उस से बहुत ही डर गए। हम ने नौ फुट से ले कर बारह फुट उँची आग की लपटों को देखा। आग की एक एक लपट में एक एक आदमी की जान थी, जो मर कर नरक में पहुंच चुका था। एक उबलते हुए कडाहे में मर चुके एक आदमी की जान को देखने की अनुमति प्रभू जी ने हमें दी। वो आदमी कडाहें से आधा बाहर और आधा कडाहे के बीच में था। उस का मास कडाहे के बीच में गिर रहा था और वह मनुष्य प्रभू जी की ओर टिकी आँख से देख रहा था, उस ने यीशु से कहा मुझे बाहर निकालो लो, मुझे एक और मौका दो, यीशू ने उस की ओर देखना ना चाहा, उस की ओर पीठ कर ली तो उस आदमी ने यीशू को फिटकारना शुरू कर दिया। इस आदमी का नाम जौंन लैनिन था और यह शौतान के बीटल नाम के संगीत गरुप का मैंबर था। जौंन वो आदमी था जिस ने अपने जीवन के दौरान प्रभू को ठठों और मज़ाक में उडाया था। उस ने कहा मसीहीत अलौप होती जा रही है, प्रभू यीशू मसीह को हरेक मनुष्य भूल जाऐगा पर इस के उलट हूआ। प्रभू यीशू आज भी जिंदा है ना ही मसीहीयत अलौप हुई, पर यह जौंन लैनिन आज नरक में है।

जब हमने उस स्थान के किनारो पर चलना शुरू किया तो बहुत जानों ने हमारी ओर चलना शुरू किया और हमारी ओर हाथ फैलने शुरू किये। उन्होंने यीशू को कहा, –हमें यहां से बाहर निकाल लो।– परन्तु यीशु ने उन की ओर न देखा। फिर हम ने नरक के और भागों में आगे जाना शुरू किया। हम नरक के सभ से भयानक भाग की ओर अग्रसर हुऐ यहां सब से अधिक कष्ट दिये जा रहे थे, जिन को मनुष्य दिमाग से ब्यान नहीं कर सकता। वहां पर वो लोग थे जिन्होने ने प्रभू यीशू मसीह और उस के नाम को जाना था। यहां पास्टर इवैंजलिसट मिशनरी और वो लोग थे जिन्होनें प्रभू यीशू को स्वीकार किया था और सचाई को जानते थे पर दोगला जीवन बिताया था। यहां विश्वास से पीछे हटे इन्सान भी थे जिन को दूसरों से हज़ार गुणा अधिक कष्ट दिया जा रहा था। वो भी प्रभू से कृपा की भीख मांग रहे थे।

इब्रनियों 1०: 26, 27

''कयोंकि सच्चाई की पहिचान प्राप्त करने के बाद यदि हम जान बूझकर पाप करते रहें, तो पापों के लिये फिर कोई बलिदान बाकी नहीं।

हां, दंड का एक भयानक बाट जोहना और आग का ज्वलन बाकी है। जो विरोधीयों को भस्म कर देगा''

॰ वह जाने इस लिये भी यहाँ थी इन्होने प्रचार किया था उपवास रखे थे भजन गाए थे परन्तु गलीयों, घरों में जनाहकारी, ठगी और पलीती वाला जीवन गुज़ारा था। हम प्रमेश्वर के साथ झूठ नहीं बोल सकते।

लूका 12:48

''परन्तु जो नहीं जानकर मार खाने के योग्य काम करे वह थोड़ी मार खाऐगा। इस लिये जिसे बहुत दिया गया है, उस से बहुत मांगा जाएगा, और जिसे बहुत सोंपा गया है, उस से बहुत लीया जाऐगा।''

प्रमेश्वर ने हम को औरतें देखने की अनुमति दी जो किसी समय धरती पर मसीही बहनें थी, परन्तु उन्होने प्रभू यीशू के आगे धरमी जीवन ना गुज़ारा था। एक ने दूसरे से कहा तू सरापी हैं, मंदभागी हैं तेरी गलती के कारन मैं इस स्थान पर हुँ तूने पवित्र अंजील का वचन नहीं सुनाया। तू मुझ को सज़ा के बारे में नहीं बताया इस लिये मैं यहां नरक में हूं। वो यह शब्द आपस में आग की लपटों में एक दूसरे को कह रही थी और नफ़रत कर रही थी कियोंकि नरक में प्यार ओर माफ़ी नहीं है।

यहां हज़ारों की गिणती में जानें थी जिन्होने प्रभू यीशू को पहिचान लिया था पर उनका जीवन प्रभू जी की हजूरी के आगे कुछ भी नहीं था। प्रभू ने कहा तुम प्रमेश्वर और नरक की आग की लपटों से खेल नहीं सकते। प्रभू जी ने दुबारा कहा मेरे बच्चो धरती पर जितना दुख झेल लिया है नरक में झेलने वाले दुख से बहुत कम है। यदि नरक के एक भाग में इतना दुख है तो नरक के दरियामान कितना दुख होगा। जो एक बार प्रमेश्वर का वचन जान कर उस के पीछे ना चले, तब प्रभू ने हम को कहा तुम धरती पर आग की लपटों से खेल सकते है, पर नरक की आग से कभी भी खेल नहीं सकते।

हमने लगातार नये स्थानों में जाना जारी रखा और प्रभू जी ने हमें अनेक प्रकार के लोग दिखाये। हम ने देखा कि उन लोगो को एक साथ में छे प्रकार के से कष्ट दिए जा रहा है। वहां वो भी जानें थी जिन को दुष्ट आत्माएं अलग अलग प्रकार के कष्ट दे रही थी। एक और भयानक कष्ट उनकी अपनी अंदरूनी चेतना थी, जो उन को कह रही थी याद करो जब उन्होनें प्रमेश्वर का वचन सुनाया आप उन पर हँसे। उन की अपनी ही चेतना उन को कष्ट दे रही थी। लगातार कीडे उनके शरीर में से आ जा रहे थे और लगातार हज़ारों गुणा आग उनको भस्म कर रही थी। यह वो इनाम है जो शैतान ने उन के लिये रखा है जो उस के पीछे चलते हैं।

प्रकाशित वाक्य 21:8

''पर डरपोकों, अविश्वासीयों, घिनौने, हत्यारों, व्यभचारीयों, टून्हों, और मूर्तिपुजको और सभ झूठों को भाग उस झील में मिलेगा जो आग और गंन्धक से जलती रहती है: यह दूसरी मौत है।''

फिर हम को एक मनुष्या दिखाया गया, जिस ने छे लोगों का कत्ल किया था। अब उन छे मनुष्यों ने उस को घेरा हुआ था और चिल्ला कर उस को कह रहे थे - तेरी गलती से हम यहां पर है- उस हत्यिारे ने अपनें हाथों से अपने कानों को बंद करने की कोशिश की तांकि उन की अवाज़ को सुन ना सके परन्तु उस का इस तरह करना व्यर्थ फ़जूल हुआ, कयोंकि नरक में हमारी चेतनाऐं और भी क्रियाशील हो जाती है।

नरक में वो जाने प्यास के कारण तडफ रही थी। उन की यह प्यास बुझ नहीं सकती थी। जैसे पवित्र शास्त्र में लाज़र और धनी मनुष्य के बारे में, लिखा है वह धनी एक पानी की बूंद के लिये तडफ रहा था।

यशायाह 34 : 9

''और एदोम की नदीयां राल में और उसकी मिट्टी गन्धक में बदल जाऐंगी, उसकी भूमी जलती हुई राल बन जाएगी।''

उस जगह पर प्रत्येक जान आग के दरमियान थी। लोगो ने आग में शीशे की तरह चमकते साफ पानी की नदीयाँ देखी, पर जब उनके पास गये तो वो नदीयां आग में बदल गई। उन्हेंने फलो से लदे हुये पेड़ देखे जिन के फलों में से पानी टपक रहा था जैसे ही उन्होने फलों की ओर अपने हाथ बढाये तो उन के हाथ आग से जल गये और दुष्ट आत्मायों ने उन का मज़ाक उडाया।

इस के पश्चात प्रभू जी हमें इस से बढ़ कर भयांकर स्थान दिखाने के लिये ले गये। वहां पर हम ने आग और गंन्धक से जलती हुई झील देखी। इस झील के साथ एक और छोटी झील थी। उस में करोडों जानें कष्ट झेल रही थी। हमें यहां से एक पल के लिये बाहर निकाल लो। प्रभू जी उन के लिये कुछ ना कर सका कियोंकि उन की सज़ा पहले ही पक्की हो चुकी थी। उन करोडों जानों में प्रभू जी ने हमें एक मनुष्य की ओर ध्यान देने के लिये बोला जिस का आधा शरीर झील में था। प्रभू जी ने उस के विचार जानने के लिये हमें बुद्धि दी। उस आदमी का नाम मारक था। हमें उस आदमी के जो उस ने अपने बारे में सोचा था, विचार जान कर हैरानी हुई और सबक सीखा। उस के विचार इस तरह थे - मैं कुछ भी देने के लिए तैयार हूँ आप की जगह पर आने के लिये और धरती पर जाने के लिये, मुझे इस से कोई र्फक नहीं पडता चाहे में दुनिया का मंदभागा, बीमार, नफरत किया हुआ गरीब इन्सान बन जाऊं पर मुझे धरती पर

जाने के लिये एक मिन्ट का समय मिल जाए। प्रभू जी ने मेरा हाथ पकडा हुआ था। प्रभू जी ने मारक के ख़्याल में जवाब दिया मारक तू धरती पर एक मिन्ट के लिये कयों वापस जाना चाहता है, उस ने हैरानी से दुख भरी अवाज़ में कहा प्रभू जी, मैं धरती पर एक मिन्ट जाने के लिए कुछ भी देने के लिये तैयार हूं ताकि में तौबा करके बचाया जाऊँ।

जब प्रभू जी ने मारक का वचन सुना तो प्रभू के जखमों में से खून बहने लगा और आंखों से आंसू। प्रभू ने कहा मारक तेरे लिये बहुत देरी हो चुकी है, अब तेरे लिये कीडे तेरा बिछोना और कीडे तेरे ओढ़ना होंगे।

यशायाह 14:11

''तेरा वेभव और तेरी सांरगियों का शब्द अधोलोक में उतारा गया है, कीड़े तेरा बिछौना और केंचुए तेरा ओढ़ना है।''

॰ जब प्रभू यह शब्द बोल चुका तो वो आग की झील में हमेशा के लिये चला गया। दुख भरी बात यह है कि उन जानों के लिये कोई आशा नहीं. सिर्फ धरती पर ही आज हम को तौबा करने का समय है ताकि हम अपने प्रभू यीशू द्वारा स्र्वग में चले जायें।

अब में अपनी बहन को साक्षी देने के लिये छोड रहा हूँ।

धन्यावाद

साक्षी नं -2

बहन लूप द्वारा

प्यारे भाईयो, बहनो प्रभू आप को आशिष दे

भजन सहिता 18:9

''वह स्र्वग को नीचे झुकाकर नीचे उतर आया, और उस के पांवों तले घोर अंधकार था।''

जब प्रभू ने मेरी ओर हाथ फैलाया तो मैनें प्रभू जी का हाथ पकड़ लिया तो हमने सुरंग में नीचे की ओर चलना शुरू किया। सुरंग में नीचे जाते समय अंधकार इतना ज्यादा बढ़ गया कि अपना हाथ भी दिखाई नहीं देता था।

अचानक हम एक अन्धेरे वाली जगह से गुजरे जिस में आग के शोले / चंगिआरें उठने का शोर हो रहा था। अन्धेरा इतना छाया हुआ था कि सुरंग की दीवारे भी दिखाई नहीं दे रही थी। सुरंग में तेज रफतार से जाने के कारण मैनें आपनी जान को शरीर से अलग होते हुए महसूस किया। अचानक मैं एक बदबूदार मास की दुरगंध को महसूस किया। बदबू बढती जा रही थी। मैनें करोड़ों जानों की अवाजों को सुना जो लगातार चिल्ला रही थी और शोक कर रही थी। मैं डरती हुई, प्रभू जी को बोली आप मुझे कहां ले जा रहे हो, मेरे उपर कृपा कीजिये परन्तु प्रभू जी ने उतर दिया यह आपके लिए ज़रूरी है तू इस को देख ले। एक सींग जैसी सुरंग में हम लगातार नीचे की और चलते गए अंत में हम एक अंधेरे वाले स्थान में पहुंच गये। मैं बिलकुल डर गई और प्रभू जी से दया की भीख मांगी। ''कृपा करके मुझे इस स्थान में ना ले कर जाओ मुझे माफ करो'' इस समय तक मुझे यह मालूम ना था, कि मैं तो एक दर्शन के तौर पर नरक देखने आई हूं। मैनें समझा आज कियामत का दिन आ गया है। प्रभू जी के सामने मैं बुरी तरह से कांप रही थी। मैनें सोचा यह मेरे जीवन का अतिंम समय है।

हम आग की बडी लपट के पास आए जो पुरी ताकत से जल रही थी। धीरे धीरे नीचे की ओर जाते समय हमने आग की बहुत सी लपटों को देखा, जिन में बहुत जानें चिल्ला रही थी। वहां मैने एक लकडी का मेज़ देखा जिस पर आप का कोई भी प्रभाव नहीं हो रहा था। इस के उपर बीयर की बोतलें पडी थी, परन्तु आग से भरी हुई थी। जब मैं इनकी ओर देख रही थी तो अचानक एक आदमी प्रकट हुया। लगभग इसका मास नाश हो चुका था। उस के कीचड से भरे हुए कपडे थे। आँखों के बाल आग से जल रहे थे। **आँखों के बिना यह आदमी मुझे देख सकता था। मैं आप को बताना चाहती हूँ कि आदमी की जान, सोच विचार करती और देखती है, ना कि कुदरती शरीर।**

उस आदमी ने आपना आग वाला हाथ यीशू की तरफ बढाते हुए कहा, प्रभू मुझ पर कृप्पा करो। मैं बहुत पीडा में हूँ। आग से जल रहा हूँ , मुझ पर कृप्पा कीजिये इस जगह से बाहर निकाल लो। प्रभू ने उस की ओर दया से देखा। प्रभू यीशू का लहू उस के हाथों से बाहर निकल आया, जब प्रभू इस आदमी को आग की लपटों में दुख झेलता हुआ देख रहे थे।

यह आदमी लौट कर मेज़ पर पडी बोतलों की ओर जाने लगा। उस ने एक बोतल उठाई उस में से पीना शुरू किया, आग और धुआं बोतल से बाहर निकला एक दम उसने अपना सिर पीछे किया और चिल्लाना शुरू किया। उस ने पीना शुरू किया तेज़ाब से उसके गले और पेट को नुकसान पहुंचा।

इस आदमी के माथे उपर 666 नं. लिखा हुआ था और छाती उपर धातू की पलेट लगी थी। यह पलेट आग और कीडो से नाश नहीं हो रही थी। इस उपर लिखे हुए को हम समझ ना पाये। प्रभू जी ने कृप्पा से हमे इस का अनुवाद समझने की बुद्दि दी। इस पलेट पर लिखा था, **मैं यहां पर इस लिये हूं कयोंकि मैं शराबी था। उस ने प्रभू से माफी मांगी।**

1 कुरंथिया 6 : 1०

''ना चोर, ना लोभी, ना पियक्कड, ना गाली देने वाले, ना अन्धेर करने वाले प्रमेश्वर के राज्य के वारिस होंगे।''

प्रभू जी ने इस आदमी का धरती पर मौत का आखरी पल टेलीविज़न स्करीन पर फिल्म की तरह दिखाया। इस आदमी का नाम लूईस था। यह वो आदमी था जो नरक में पडी बीयर की बोतलो में से पी रहा था। इस के साथ इस के दोस्त भी थे। **मैं आप को बताना चाहती हूँ हमारा एक ही दोस्त**

है जो सच्चा और वफादार है। उस का नाम यीशू है। लूईस और उस के दोस्त शराबी हो चुके थे। लूईस के दोस्त ने बोतल को तोडा, टुटी हूई बोतल से लूईस पर हमला किया, जब लूईस ज़मीन पर गिर पड़ा तो उस का दोस्त वहां से भाग गया। ज्यादा खून बहने के कारण लूईस की मौत हो गई, दुख की बात है लूईस यीशू को स्वीकार करने के बिना मर गया था।

मैने प्रभू जी से, इस आदमी के बारे में पुछा कया यह आदमी आपकी नजात के बारे में जानता था? प्रभू जी ने उदासी से कहा, **"हां लूप यह आदमी मेरे बारे में जानता था, इस ने मुझे अपना उद्धार करता स्वीकार किया था पर मेरी सेवा नहीं की।"** यह बात सुन कर मैं बहुत डर गई। लूईस ने और उंची अवाज़ से चिल्लाना शुरू कर दिया, मैं बहुत दुख में हूं, मेरे उपर दया करो उस ने प्रभू की ओर अपना हाथ बढाया पर प्रभू ने ना पकड़ा। हम आग की लपटों में से बाहर चले गए। आग की लपटों ने लूईस को बुरी तरह से नाश करना शुरू कर दिया।

हम एक और डरावनी जगह की ओर बढते हुए आग की लपट के पास चले गए, मैनें प्रभू जी को कहा मैं और देखना नहीं चाहती, कृप्पा मुझे माफ करो। मैने आपनी आंखों को बंद कर लिया परन्तु ऐसा करने से कोई फ़क ना पडा। आंखे बंद करने से भी दिखाई दे रहा था। हम ने इस आग की लपट में नीचे जाना शुरू कर दिया। हमने उसमें एक औरत को पूरी तरह कीडों से ओर कीचड से भरी हुई देखा। कीडे इस को खा रहे थे। उस औरत ने प्रभू से कहा, मुझे माफ करो। मेरी ओर ध्यान दीजिये। मैं बहुत दुख झेल रही हूँ। मुझे इस स्थान से निकाल लो। प्रभू जी ने उस औरत की ओर बडे दुख से देखा। इन जानों के लिए प्रभू के मन में बहुत दुख था जो नरक की आग में हमेशा के लिए दुख झेल रही थी।

यह औरत आंखों और होठों के बिना हम को देख रही थी, महसूस कर रही थी। इस औरत के हाथ में तेज़ाब से भरी बोतल पकडी हुई थी, जिस को यह इतर समझ रही थी। जब इस औरत ने इस को आपने शरीर पर लगाया तो उसका शरीर जल उठा। यह औरत इस को बार बार आपने शरीर उपर लगाते हुए बोल रही थी, यह मेरा महंगा इतर है। वो यह भी विश्वास कर रही थी, उसने एक सुन्दर गले का हार पहना हुआ है पर उसके गले में सांप लिपटे हुये थे वो विश्वास कर रही थी उस के हाथ में महंगे कंगन पहने हुए है पर उसके हाथ में (कलाई) कीडे लिपटे दिखाई दे रहे थे जो उसकी कलाईयों को बुरी तरह से खरोच रहे थे। उस ने कहा मैं अपने गहनो से संतुष्ट हूँ। पर मैनें उसके शरीर को कीडों और बिच्छुओं की लपेट में देखा। उस की छाती के उपर **एक धातू की पलेट लगी हुई थी जो नरक में हरेक जान के उपर लगी हूई है, इस पलेट उपर लिखा था, "मैं यहां लूट पाट के कराण हुँ।"**

यह औरत को अपने पापों से कोई पश्चाताप नहीं था। प्रभू जी ने इस औरत से पूछा, मगदलीना तू इस जगह पर किस कारण आई? उस ने उतर दिया, "मुझे चोरी करने से कोई फर्क नहीं पडता, मैं एक ही चीज़ को चाहती हूं। महंगा इतर और गहने, इस से मुझे फ़र्क नहीं पडता कि मैं किस को लूटूं, पर मैं सुन्दर लगना चाहती हुँ।"

मैने प्रभू जी का हाथ पकडे हुए देखा उस औरत के शरीर को बहुत से कीडों ने ढांप लिया। मगदलीना लौट कर किसी और चीज़ की ओर देखने लगी। मैनें प्रभू जी को पुछा - प्रभू जी यह औरत आप के बारे में जानती थी, प्रभू जी ने उतर दिया हां जानती थी।

मगदलीना प्रभू जी से कहने लगी, "वो औरत कहां है? जिस ने आप के बारे में मुझे बताया था। मैं पन्द्रह वर्षो से नरक में हूँ परन्तु उस औरत को नहीं देखा" सभी लोग जो नरक में है उन को पुरानी बातें याद है। मगदलीना ने पुछना जारी रखा, "वो औरत कहां है, मैने उस को देखा नहीं"

मगदलीना का शरीर झुक नहीं सकता था, उसका मास एक जगह पर इकट्ठा हो गया था / उस ने उस औरत को आग की दूसरी लपटों में ढूंढने की कोशिश की। जिस ने उसको प्रमेश्वर के बारे में बताया था। प्रभू जी ने मगदलीना को उतर दिया, "नहीं नहीं मगदलीना वो औरत यहां नहीं है, वो तो मेरे पास र्स्वग में है"

"यह बात सुनते ही उस ने अपने आप को आग की लपटों में डाल लिया, बुरी तरह जलने लगी। उस की छाती उपर लगी पलेट उस का पाप साबित कर रही थी।"

यशायाह 3:24

"सुगन्ध के बदले सड़ाहट, सुन्दर कर्धनी के बदले बन्धन की रस्सी, गुंधे हुए बालों के बदले गंजापन, सुन्दर पटुके के बदले टाट की पेटी, और सुन्दरता के बदले दाग होगें।"

जैसे ही हमने प्रभू जी के साथ आगे बढना शुरू किया तो मैनें एक खंज़्रे को कीडो से भरे हुए देखा इस के उपर धातू की लाल गरम चादर/पलेट लिपटी हुई थी। इस खंज़्रे के उपर इशतिहार की तरह चमकते हूए चिन्ह दिखाई दे रहे थे, जिन को दूर से पढा जा सकता था। **"झूठो और गप्प मारने वालो का स्वागत है"** लोहे की चादर के किनारे के उपर एक उबलते हुए गरम खारे पानी की छोटी सी झील थी। यह इस तरह दिखाई दे रही थी जैसे गंधक से जल रही है। मैने नंगें आदमीयों को चादर से बाहर निकलते देखा, जैसे ही वो आदमी फिसले उनकी चमडी उतर कर चादर के साथ चिपक गई। जब वो आदमी उबलते हुए खारे पानी की झील में गिरा तो उनकी जीभ फैली और धमाका हुआ उस जीभ की जगह पर कीडे प्रकट हो गये, इन कीडों ने उनको दुख देना शुरू किया।

भजन संहिता 73:18,19

"निश्चय तू उन्हें फिसलने वाले स्थानों में रखता है और गिराकर सत्यानाश कर देता है। अहा, वे क्षण भर में कैसे उजड गए हैं! वे मिट गए, वे घबराते घबराते नष्ट हो गए हैं"

यह सब कुछ देखने के पश्चात हम को नरक से बाहर निकाल लिया गया। मैं आप को बताना चाहती हूं कि नरक और स्वर्ग हमारे लिए इस कुदरती संसार से भी ज्यादा हकीकी है। इस जीवन में ही आप फैसला कर सकते हैं, आप ने किस दिशा की ओर जाना है। प्रभू यीशू के साथ अनन्त जीवन के लिए या अनन्त आग की झील के लिए। प्रभू जी हमको यह बता रहें हैं, पवित्रताई के बिना मुझे कोई देख नहीं सकता।" इबरानियां 12:14
इस लिए मैं भी आप को कहती हूँ पवत्रताई के बिना प्रभू जी को कोई नहीं देख सकता।

इबरानियां 12:14

''सभ से मेल मिलाप रखो, और उस पवित्रता के खोजी हो जिस के बिना कोई प्रभू को कदापि ना देखेगा।''

धन्यवाद !

साक्षी नं - 3

सान्धरा

आईये हम प्रमेश्वर के वचन की ओर ध्यान करें।

मती 10:28

''जो शरीर को घात करते हैं, पर आत्मा को घात नहीं कर सकते, उन से मत डरना, पर उसी से डरो, जो आत्मा और शरीर दोनों को नरक में नष्ट कर सकता है।''

जैसे ही कोई जान नरक में पहुंचती है तो वह आदमी मृत्यु का शरीर प्राप्त करता है। यीशू ने मेरा हाथ पकड लिया और एक दम से अन्धेरे वाली सुरंग में नीचे जाना शुरू किया। हम एक ऐसी जगह पर पहुंचे यहां बहुत से दरवाज़े थे, उन में से एक दरवाज़ा खुल गया हम प्रभू जी के साथ उस के भीतर चले गए। मैने प्रभू का हाथ ना छोडा। मुझे मालूम था अगर मैने प्रभू जी का हाथ छोड दिया तो मेरा स्थान नरक में ही होगा। यहां पर हज़ारों लोगो के सिर टंगे हुए थे, उन के हाथ बान्धे हुए उनके मूंह दीवार की ओर किये हुए थे। हमने हज़ारों लोगो को आग की लपट के सामने खड़े देखा। हमने उनमें से एक आदमी को देखा जिस ने पादरी वाली पोशाक पहनी थी वो बुरी हालत में था कीडे उस के शरीर से बाहर आते थे और अन्दर जाते थे। यह आदमी आग में भी खुश दिखाई दे रहा था। उस की आंखें निकाली हुई थी मास पिघल कर गिर रहा था जैसे ही मास धरती पर गिरता दुबारा लग जाता था यह क्रिया बार बार हो रही थी।

उस आदमी ने यीशू को देख कर कहा, **"मुझ पर कृप्पा कीजिये, मुझे इस स्थान से एक पल के लिए बाहर निकाल लो"**

इस आदमी की छाती पर धातु की पलेट लगी हुई थी, जिस पर यहा पढा जा सकता था, "मैं यहां पर डकैती के कारण हूँ ।"

प्रभू जी ने इस आदमी के नज़दीक आकर उस से पूछा **"तेरा नाम कया है?"** उस आदमी ने उतर दिया अन्द्रयास है। प्रभू जी ने उसे पूछा तू यहां पर कितनी देर से है? उस ने उतर दिया बहुत देर से।
उस आदमी ने आपनी कहानी बतानी शुरू की उस की ज़िंमेवारी दसोंध दसवां हिस्सा इकट्टा करने की थी और अपनी संसथा कैथोलिक चरच की ओर से गरीबों की मदद के लिए बांटे जाने वाली राशी/पैसा की थी, उस में से वो पैसा चुरा लेता था। प्रभू जी ने दया भरी निगाह से उस से पूछा अन्द्रयास आप ने प्रभू का वचन सुना था उस ने उतर दिया, एक मसीही औरत थी जो चरच में जाती थी वचन का प्रचार करती थी पर मैने इस को स्वीकार नहीं किया पर अब मैं विश्वास करता हूं यह बिलकुल सच्च था। उस आदमी ने यीशू को कहा मुझे इस जगह से बाहर निकाल लो।
वो आदमी यह बात कह ही रहा था, कीडे उस के मूंह आंखों, कानों से बाहर अन्दर आ जा रहे थे। वो उनको आपने हाथ से बाहर निकालना चाहता था पर उस के लिये यह मुशकिल था। वो प्रभू जी के आगे चिल्ला कर कहने लगा मुझे यहां से बाहर निकाल लो, दुख की बात यह है दुष्ट आत्मा उस को नेजे से दुख दे रहीं थी यह दुष्ट आत्माएं उन जैसी थी जैसे धरती पर खिलौने होते हैं। पर यहां पर यह निरजीव खिलौनें नहीं पर जीवत शैतानी शक्तीयां थी।
वो शक्तीयां अन्द्रयास को भाले मार रही थी ओरो के साथ भी एसा ही विवहार हो रहा था। जब मैने यह सब कुछ देखा तो प्रभू जी से पूछा धरती वाले खिलौनों में इतनी ताकत है कि वो ऐसे मार सकता है, प्रभू जी ने उतर दिया यह सारी उदासी की आत्माएं हैं।
जैसे ही हम आग बढे तो हज़ारों लोगो को दुख झेलते हुये देखा। जैसे कोई जान प्रभू को देखती थी तो अपने आग वाले हाथों से प्रभू जी के पास पहुंचना चाहती थी। मैने एक औरत को देखा जिस ने चिल्लाते हुये प्रभू जी को कहा, **"प्रभू जी मुझ पर दया कीजिये। मुझे इस जगह से बाहर निकाल लो।"** वो बहुत दुख झेल रही थी।

उस ने आपने हाथ प्रभू जी की ओर बढाते हुए दया की मांग करते हुए नरक से एक सैकिंड के लिये बाहर निकालने के लिए कहा। वो औरत पूरी तरह से नंगी और चीकड से भरी हुई थी। उसके सिर का बाल भी गंदे थे, कीडे बालों से निकल कर शरीर के इर्द गिरद लिपट रहे थे। वो आपने हाथों से इन को उतारने की कोशिश कर रही थी। यह कीडे बढते जा रहे थे। इन की लंबाई एक इंच से साढे आठ इंच तक थी।

मरकस 9:43

''यदि तेरे हाथ तुझे ठोकर खिलाए तो उसे काट डाल। टुंडा होकर जीवन में प्रवेश करना तेरे लिए इस से भला है कि दो हाथ रहते हुए नरक की आग में डाला जाए जो कभी बुझने की नहीं।''

इस औरत को चिल्लाती हुइ को देखना बहुत भयानक लगता था कीडे इस को कइ तरह से खा रहे थे। **धातु की पलेट इस की छाती उपर लगी हुई थी जो कीडों के द्वारा नाश नहीं हो रही थी, जिस के उपर यह लिखा हुआ था, ''मैं यहां पर व्यभिचार करके हूँ।'' इस के दोष के अनुसार एक मोटा घिनौना सांप जिस के द्वारा इस औरत के साथ ज़बरदस्ती व्यभिचार करवाया जा रहा था। इस सांप के शरीर पर बडे बडे कांटे थे जिन का माप एक इंच से आठ इंच था। यह सांप उस औरत के गुप्त अंगों से होते हुए गले तक आता था, जब सांप उस के अंदर प्रवेश करता था तो वो बडे दुख से चिल्लाती थी उस औरत ने इस स्थान से निकलने के लिये प्रभू जी से दया की मांग करते हुए कहा, प्रभू जी मैं आपनी व्यभिचारी करके यहां पर सात साल से हूँ। मैं एडज़ की बिमारी कारण मर गई। मेरे छे प्रेमी थे. नरक में उस को यह बात बार बार बोलनी पड रही थी। कोई चैन नहीं था। दुख उठा रही थी। उसने प्रभू जी की ओर दया के लिए हाथ फैलाए, पर प्रभू जी ने उस को बताया, ''अब बहुत देर हो गई है। कीडे तेरे लिए बिछौना और कीडे ही तेरे को ढक्क लेंगे।''**

यशायाह 14:11

''तेरा वैभव और तेरी सांरगियों का शब्द अधोलोक में उतारा गया है, कीडे तेरा बिछौना और केंचुए तेरा ओढ़ना हैं।''

जब प्रभू जी ने यह शब्द बोले, एक आग के कंबल ने उस औरत को ढांप लिया। हम उस को दुबारा ना देख सके पर हज़ारों लोगो को देख रहे थे – इनमें बालग, जवान, बूढे दुख झेल रहे थे। हमने एक जगह पर तैरने वाला तलाब देखा जिस में हज़ारों औरतें और आदमी थे।

प्रत्येक की **छाती पर धातु की पलेट लगी थी जिस के उपर पढा जा सकता था 'मैं भेट और दशमांश ना देने कारन यहां पर हूँ ।' जब मैं यह पढ कर प्रभू जी से पूछा यह कैसे संभव है इस कारन यह इस हालत में हैं, प्रभू जी ने उतर दिया, ''इन लोगों ने सोचा दशमांश और भेंट देना इतना जरूरी नहीं है। जब के मेरा वचन हुकम के अनुसार यह बताता है।''**

मलाकी 3:8,9

''क्या मनुष्य प्रमेश्वर को धोखा दे सकता है? पर देखो, तुम मुझ को धोखा देते हो, और तोभी पूछते हो, ''हम ने किस बात में तुझे लूटा है?'' दश्मांस और उठाने की भेंटों में। तुम पर भारी शाप पड़ा है, क्योंकि तुम मुझे लूटते हो, वरन सारी जाति ऐसा करती है।''

◦ प्रभू जी ने मुझे बताया जब उस के लोग दशमांश देना बंद/रोक देते हैं तो प्रमेश्वर का काम रूक जाता है खुश-खबरी का प्रचार नहीं होता। इस लिये यह लोग दूसरों से हज़ार गुणां बढ़ कर सज़ा / कष्ट झेल रहें हैं। क्योंकि उन्होनें जान बूझ कर प्रमेश्वर के वचन को ना माना।

हम आगे बढे, प्रभू जी ने मुझ को एक आदमी दिखाया मैं उसको कमर से लेकर सिर तक देख रही थी। तब मैनें उस की मौत के बारे में देखना शुरू किया कि वह कैसे मरा। उस का नाम रोजिलीऊ था। वो आपनी कार में था जब एक प्रचारक बाईबल का वचन ले कर उस के पास आया उसने यह, स्वीकार ना किया। यह ना जानते हुए कि उस की कार हादसे का शिकार होने वाली है, वो अपने रास्ते पर चल पडा। उस की कार चट्टान के साथ टकराने के कारण उस की मौत हो गई। जैसे ही कार चट्टान से टकराई तो प्रकाशित वाक्य में लिखा 21:8 वचन उस की आंखों के सामने खुल गया।

प्रकाशित वाक्य 21:8

''परन्तू डरपोकों, और अविश्वासियों, और घिनौनों, और हत्यारों और व्यभचारियों, और टोन्हों, और मूर्तिपूजकों, और सब झूठों का भाग उस झील में मिलेगा जो आग और गंधक से जलती रहती है: यह दूसरी मृत्यु है।''

जब उस ने यह वचन पढ़ा तो वे सीधा नरक में पहुंच गया। उस को नरक में पहुंचे एक माह हुया था। वहां पर वह दुसरों की तरह दुख झेल रहा था। पहले तो उस को यह मालुम ना हुया कि वो नरक में कयों आया है। मैने सोचा जब वो प्रचारक उस के पास आया था यह उस के लिये अंतिम समय था कि वह प्रभू जी को स्वीकार कर ले।

इस विधि के अनुसार बहुत से इन्सानों के लिए यह समय है, कि प्रभू यीशू को स्वीकार कर लें। कयोंकि प्रभू यीशू ही अकेला राह, हक और सच्चाई है।

यहूना 14:6

''यिसू ने उन से कहा, ''मार्ग और सत्य और जीवन मैं ही हूँ, बिना मेरे द्वारा कोई पिता के पास नहीं पहुंच सकता।''

प्रेरितों के काम 4:12

''किसी दूसरे के द्वारा उद्धार नहीं, कयोंकि स्वेग के नीचे मनुष्यों में ओर कोई दूसरा नाम नहीं दिया गया, जिस के द्वारा हम उद्धार पा सकें।''

प्रभू हम को उसके रास्तो पर पवित्रताई और इज्जत से चलाने के लिए तैयार करता है।

प्रभू आप को बरकत दे।

साक्षी नं -4

भाईयो प्रभू आप को आशीश दे।

जब प्रभू जी ने मेरा हाथ पकडा तो मैने आपने आप को एक चटान पर खडा महिसूस किया और अपने पीछे दूत को खडा देखा। हमने तेज़ गती से सुरंग में जाना शुरू कर दिया। मैने प्रभू जी से पूछा, **''वो दूत कहां है, हमारे साथ क्यों नहीं है।''**

प्रभू जी ने उतर दिया, **''वो दूत वहां पर नही जा सकता जिस जगह पर हमने जाना है''**

नीचे जा कर हम एक जगह रूक गये वहां पर हमने बहुत सुरंगें देखी। हम एक सुरंग में चले गये जैसे बहन सांधरा ने बताया है। उस सुरंग में लोगों के सिर दीवार के साथ लटकाये हुये थे और हाथ जंज़ीरो से बाँधे हुए थे। दीवार की लंबाई की कोई सीमा नहीं थी। उन के शरीरों में कीडे पडे हुए थे। मैं आगे जा कर एक और दीवार पहिली दीवार जैसी देखी, और प्रभू जी को कहा, **''प्रभू जी यहां पर बहुत लोग है''** अचानक मेरे दिमाग में पवित्र शास्त्र का वचन याद आया, जिस को मैं समझ ना सका प्रभू जी ने मुझे कहा

नीतिवचन 27:20

''जैसे अधोलोकऔर विनाशलोक वैसे ही मनुष्य की आंखें भी तृप्त नहीं होती।''

हम उस स्थान को छोड कर जल्दी जल्दी कड़ाहों वाले स्थान पर आए यह कड़ाहे उबलते हुये कीचड से भरे हुये थे, हमने एक कड़ाहे के पास जा कर उस में एक औरत के शरीर को तैरते हुये देखा। जब प्रभू जी ने औरत की ओर देखा तो उस ने चिल्लाना बंद कर दिया और कमर तक कीचड में धस गई। प्रभू जी ने औरत से पुछा, **''तेरा नाम क्या है?'' उस ने उतर दिया, ''मेरा नाम रूबेला है'' --------**

उस के वाल उबलते हुये कीचड से भरे हुये थे और मास हड्डीयों से उतरा हुआ था जिस से धुएं की बदबू आ रही थी। कीडे उस की आंखों, कान, मूंह और नाक के सुराखों में से आ जा रहे थे। जब कीडे इन रास्तों में से अन्दर ना जा सकते तो शरीर के और भाग में सुराख करके शरीर में प्रवेश हो जाते जिस से उस को बहुत दर्द होता था।

उस ने चिल्ला कर प्रभू से कहा, मुझे इस जगह से निकाल लो, मेरे पर कृप्पा कीजिए। मैं यहां पर और दुख सहन नहीं कर सकती। प्रभू जी ने उस से पूछा तू यहां पर कयों आई, उस ने उतर दिया मैं यहां पर व्यर्थता के कारन हूँ। **यह ही शब्द उसकी छाती पर लगी धातू की पलेट पर लिखा हुया था।** उस के हाथों में एक सधारण बोतल दिखाई दी, उस में महिंगा इतर था रूबेला को यह बोतल लैनी पडती थी जो पूरी तेज़ाब से भरी हुई थी वो इस का छडकाऔ आपने शरीर पर कर रही थी इस के साथ उस का मास और भी पिघल जाता जिस से और दुख पहुंचता।

उस ने प्रभू जी को चिल्ला कर कहा, **''प्रभू जी मेरे उपर दया करो, मैं इस स्थान पर ओर नहीं ठहर सकती, प्रभू एक सैकिंड के लिये मुझे यहां से निकाल लो''**

मैं यह नहीं कह रहा की इत्र इस्तेमाल करना पाप है, पर प्रभू जी ने बताया यह औरत इत्र के कारन यहां पर है।

व्यवस्था विवरण 5:7

''मुझे छोड दूसरों को प्रमेश्वर करके ना मानना।''

वो यहां पर अपनी सुन्द्रता, इत्र और व्यर्थता, जिन्होने उस के जीवन में पहला स्थान प्राप्त कर लिया था इस लिए वो नरक में थी।

फिर भी प्रभू राजाओं का राजा और प्रभूओं का प्रभू है। आपके जीवन में उसका पहिला स्थान होना ज़रूरी है। उदासी के साथ प्रभू जी ने उस की ओर देखते हुए बोला, **"रूबेला अब देर हो चुकी है कीडे तेरा बिछौना और कीडे तुझे ढांप लेंगे।"** जैसे ही प्रभू जी ने यह कहा तो आग के कंबल ने उस को ढांप लिया। कड़ाहे में उबलते हुये कीचड़ में रूबेला बहुत कष्ट झेल रही थी।

◦ तब हम इस स्थान को छोड कर एक बड़े बड़े दरवाज़ो वाले स्थान पर पहुंचे, दरवाज़े हमारे लिए खोल दिये गए दूसरी ओर हमने एक बहुत बड़ी गुफा को देखा। जब मैने उपर की ओर देखा अलग अलग किस्म की रोशनी घुमती हुई दिखाई दी जो बादल और धूएं जैसी थी। अचानक हम ने संगीत का शोर सुना, जो सालसा, बलेनेटो, रौक अलग अलग संगीत जो रेडीयो पर सुनते हैं। प्रभू जी ने अपने हाथों को हिलाया हमने करोड़ों -करोड़ों लोगों को उन के हाथ जंज़ीरो से बंधे हुए देखा वो जंगली तरीके से आग के उपर उछल रहे थे।

प्रभू जी ने हमारी ओर देख कर कहा, "देखो यह नाचने वालों की मजदूरी है।" उनको संगीत की धुन पर जंगलीयों की तरह नाचना/उछलना पडता था। जब सालसा चलता था तो उस की धुन पर जब कोई ओर संगीत चलता तो उस की धुन पर उछलना पडता था। वो अपना उछलना बंद नहीं कर सकते थे, पर सबसे बुरी बात यह थी उन के जूतों के नीचे छे छे इंच के लंबे कील लगे हुए थे जब वो उछलते है तो यह कील उन के पावों में कष्ट देते थे। उन को एक पल का अराम नहीं था, जब कोई रूकने की कोशिश करता तो दुष्ट आत्मा उस समय आ जाते उनको भालो से मारना शुरू कर देते और श्राप देते और यह कहते थे, **"शैतान की सतुति करो, अब यह ही आप लोगों का स्थान है। तुम उस की स्तूति करना बन्द नहीं कर सकते।"**

आप उस की स्तुति करनी बंद नहीं कर सकते। आपको उसकी स्तुति करनी पडेगी आप को उछलना पडेगा नाचना पडेगा अब आप एक सैकिंड के लिये रूक नहीं सकते।

◦ यह बहुत दुख की बात है इन में बहुत से मसीही लोग थे जब उन की मृत्यु हुई तो नाईट कलबों में थे।

क्या आप जानना चाहते हो "वचन में कहा, लिखा है नाचना गलत है?"

याकूब 4:4

"हे व्यभिचारिणियों, क्या तुम यह नहीं जानती, कि संसार से मित्रता करनी प्रमेश्वर से बैर करना है? अत: जो कोई संसार का मित्र होना चाहता है, वो आपने आप को प्रमेश्वर का बैरी बनाता है।"

1 यूहन्ना 2:15-17

"तुम न तो संसार से और न संसार की वस्तुओं से प्रेम रखो। यदि कोई संसार से प्रेम रखता है, तो उस में पिता का प्रेम नहीं है। कयोंकि जो कुछ संसार में है, अर्थात शरीर की आभिलाषा और आंखो की अभिलाषा और जोविका का घमंड, वह पिता की ओर से नहीं, परन्तु संसार ही की ओर से है। संसार और उस की आभिलाषाएं दोनों मिटते जातें हैं, पर जो प्रमेश्वर की इच्छा पर चलता है, वह सर्वदा बना रहेगा।"

याद रखो यह संसार नाश हो जाएगा, पर जो प्रभू की इच्छाओं को पुरा करता है वो हमेशा खडा रहेगा।

मेरे दोस्तो और भाईयो जब हम ने इस स्थान को छोडा हमने पुल (Brigdes) जैसी कई वस्तुओं को देखा जिन के द्वारा नरक को कई भागों में बांटा गया है। हमने एक आत्मा को पैदल चलने वाले पुल के उपर चलते देखा, यह धरती पर दिखाई देने वाले एक गुडे/खिलौने की तरह था / उनके बालों का रंग अलग अलग था। उनका चेहरा बुढे आदमी जैसा और शरीर बच्चों जैसा और वे लिंग के बिना थे। उनकी आँखें बडी दुष्टता से भरी हुई थी। प्रभू जी ने हम को बताया यह नुकसान करने वाली आत्माएं है। इन के हाथों में भाले पकडे हुए थे। यह पैदल चलने वाले पुल के उपर सुन्दर माडल रानी की तरह चल रहे थे।

वो माडल आत्मायें चलते समय अपने भालों से लोगो को मार कर पुल से नीचे फैंकते थे और उनको क्षाप देते हुए कहते थे याद करो वो दिन **"जिस दिन तुम मसीही चर्च के बाहर थे पर तुम उसके अन्दर जाना ना चाहा। याद करो वो दिन जिस दिन आप को परचा/वचन दिया गया था आप ने उस को फेंक दिया।"** नाश हुई जानें अपने कान बन्द करने की कोशिश कर रही थी और दुष्ट आत्माओं को यह कह रही थी, **"बकवास बन्द करो, बकवास बन्द करो हमें और मत बताओ हम और सुनना नहीं चाहते अपना मुंह बंद करो।"**

दुष्ट आत्मायों को ऐसा करने से आन्नद हो रहा था, कयोंकि इस से उन जानों को दुख हो रहा था।

हम प्रभू जी के साथ आगे बढे। हम ने इन्सानों के झुंड में एक इन्सान को देखा जो दूसरों से ज्यादा जल रही आग में चिल्ला रहा था वो कह रहा था, **"पिता पिता मेरे उपर दया करो"** प्रभू जी ने पिता शब्द सुनकर महिसूस किया। प्रभू जी ने उसकी ओर देखते हुए कहा, **"पिता? तू मुझे पिता कहता है? नहीं मैं**

तेरा पिता नहीं ना ही तू मेरा बेटा है। यदि तू मेरा बेटा होता तो मेरे साथ स्वर्ग में होता, तू अपने पिता शैतान का पुत्र है।'' शीघ्र ही आग के कंबल ने उस ढांप लिया।

प्रभू जी को इस इन्सान ने पिता इस लिये कहा था, कयोंकि उस ने उसको पहचान लिया था। वो चर्च जाता था प्रभू का वचन सुनता था, उसने बहुत से वायदे भी प्राप्त किये थे। तब हम ने प्रभू जी से पूछा, **''यह इन्सान इस स्थान पर कयों है?''** प्रभू जी ने उतर दिया, **''यह दोगला जीवन बिताता था, यह एक जीवन घर में दूसरा जीवन चरच में बिताता था - इस ने अपने दिल में सोचा मेरे नज़दीक कोइ पास्टर या ब्रदर नहीं है मैं अपनी इच्छा के मुताबिक जीवन गुजार सकता हूँ, पर वो यह बात भूल गया कि प्रभू की आंखें हमेशा तेरे राहों पर लगी रहती है। कुछ भी प्रभू से छिपाया नहीं जा सकता।''**

गलातीयां 6:7

''धोखा ना खाओ, प्रमेश्वर ठठ्ठों में नहीं उडाया जाता, कयोंकि मनुष्य जो कुछ बोता है वही काटेगा।''

◦ यह इन्सान दूसरों से हज़ारों गुणा अधिक दुख झेल रहा था। इस को दुगनी सज़ा मिली थी - पहली उस के पाप की और दूसरी यह सोचने की, कि वो प्रभू को धोखा दे सकता है।

आज बहुत से लोग पाप का वर्गीकरण करते हैं। वो सोचते हैं कि समलिंगी, चोर, खुनी, झूठे और फजूल बातें करने वाले ही पापी हैं प रन्तु प्रभू की दृष्टी में इन सभी पापों का भार ओर सजा एक जैसी है। प्रभू का वचन बताता है।

रोमीयों 6:23

''कयोंकि पाप की मजदूरी तो मृत्यु है, परन्तु प्रमेश्वर का वरदान हमारे प्रभू मसीह यीशू में अनन्त जीवन है।''

यहेजकेल 18:2०

''जो प्राणी पाप करे वही मरेगा, ना तो पुत्र पिता के अर्धम का भार उठाएगा और ना पिता पुत्र का, धर्मी को अपने ही धर्म का, फल और दुष्ट को अपनी ही दुष्टता का फल मिलेगा।''

◦ मेरे भाईयो और दोस्तो मैं आप को बुलावा देता हूँ कि प्रभू यीशू मसीह के बुलावे को स्वीकार करो। प्रभू यीशू मसीह तुम्हारी ओर दया भरा हाथ बढा रहा है कि आप तौबा कर लो। प्रभू का वचन बताता है जो आदमी अपना रास्ता बदल कर तौबा कर लेता है उस उपर दया की जाएगी। इस लिये यह बहुत अच्छा होगा कि हम इस समय विश्वास कर लें ना कि इन्तजार जो हमें मुश्किल में डाल देगा।

प्रभू जी आप को बरकत दे।

साक्षी नं -5

प्रभू का वचन बताता है

रोमियां 6:23

''कयोंकि पाप की मजदूरी तो मृत्यु है, परन्तु प्रमेश्वर का वरदान हमारे प्रभु मसीह यीशू में अनन्त जीवन है।''

जब हम नीचे की ओर गये तो मैने मृत्यु के दर्द को महसूस किया। मैने जो कुछ देखा उस से बहुत डर गया। मैने वहां पर बहुत से लोगों को चिल्लाते हुए देखा। यहां पूरा अन्धेरा था परन्तु प्रभू जी की मौजूदगी में अंधेरा दूर हो गया। हमने हज़ारों हजारों जानों को मदद के लिये पुकारते हुए देखा वो प्रभू को कह रहे थे हमें यहां से निकाल लो हमें बहुत दर्द महसूस हो रहा है। हम भी जानते थे प्रभू जी उन की ओर देख कर दर्द महसूस कर रहे थे।

बहुत से प्रभू जी को कह रहे थे हमें एक सैकिंड के लिये यहां से बाहर निकाल लो। प्रभू जी ने उन से पूछा, **''आप बाहर कयों जाना चाहते हो? उन्होंने उतर दिया, हम मुक्ती पाना चाहते हैं, तौबा करके बचना चाहते हैं।''** अब उन के लिये देरी हो चुकी थी।

◦ बहनों ओर भाईयों जो मुझ से सुन रहे हो इसी समय आप के लिए सदीपक जीवन चुनने का समय है। आप या तो हमेशा का अनन्त वाले जीवन का स्थान या अनन्त सज़ा के लिए स्थान चुन सकते हो।

हम नीचे की ओर बढे। मैं देख रहा था जिस प्रकाश में हम चल रहे थे वो स्थान आग से तबाह हो चुकी थी। आग की लपटें वहां से निकल रही थी और गन्दी बदबू आ रही थी हम लोगो के चिल्लाने की अवाज़ों से बैचेनी महिसूस कर रहे थे। हम ने एक इन्सान को दूर से देखा जो उबलते हुए कीचड में कमर तक धसा हुआ था। जब वो अपनी बाजुओं को उपर उठाता था उस का मास हडडीयों से नीचे उतर कर नीचे कीचड़ में गिरता था। **हम ने उसके पिंजर में एक मैली धुन्द्र को देखा। हम ने प्रभू से पूछा, ''प्रभू जी यह कया है?''** यह मैली धुन्द्र नरक में प्रत्येक ईन्सान के पिंजर में थी।

प्रभू जी ने हमे बताया – यह इन्सान की जान है जो इस पापी इन्सान के शरीर में फसी हुई है।

प्रकाशित वाक्या 14:11

“उन की पीडा का धुआं युगानयुग उठता रहेगा, और जो उस पशु और उस की मूर्ति की पूजा करते हैं, और जो उस के नाम की छाप लेते हैं, उन को रात दिन चैन ना मिलेगा।”

◦ हमने बहुत सी बातों को समझना शुरू किया। जिन बातों को हम धरती पर स्वीकार नहीं करते थे, उनमें से महत्वपूरण बात यह है जैसा जीवन हम धरती पर गुज़ारते हैं वो ही हमारी आने वाली सदीपकताई को तय करता है।

जैसे ही हम प्रभू के साथ हाथ मिला कर चल रहे थे, तो हमें महिसूस हुआ, नरक में दुख/कष्ट देने के अलग अलग भाग है। हम ने एक भाग में जा कर देखा वहां जानों को दुख देने के लिये बहुत से कमरे हैं। दुष्ट आत्मा वहां पर जानों को अलग अलग प्रकार के दुख दे रहे थे। दुष्ट आत्मा उन को स्राप देते हुये कह रहे थे, **“तुम स्रापे हुये मंदभागे इन्सानों शैतान की सतुति करो। तुम शैतान की उसी तरीके से सतुति करो जैसे धरती पर करते थे।”**

जानें कीडे और आग से जो तेज़ाब की तरह उनके उपर जल रही थी उस से बहुत दुख झेल रही थी।

हम ने दो इन्सानों को कमरे में देखा उन दोनों के हाथो में भाले पकडे हुये एक दुसरे को मार रहे थे और कहते थे, “तू स्रापी और मंदभागा हो मैं तेरे कारण यहां पर हूँ। तुने मेरे आने का रास्ता तब बनाया जब तू ने सच्चाई को और प्रभू को पहचानने से मुझे अन्धा कर दिया तुने मुझे प्रभू को स्वीकार ना करने दिया इस लिये मैं यहां पर रात दिन दुख झेल रहा हूँ।”

प्रभू जी ने इन दोनो का जीवन जो इन्हों ने धरती पर गुज़ारा था दर्शन के द्वारा दिखाया। हम ने इन दोनो को एक ठेके पर देखा किसी बात के कारन इन में लडाई हो गई। इन्होनें शराब पहले से ही बहुत पी रखी थी एक ने टुटी हुई बोतल उठाई दूसरे ने चाकू निकाल लिया, दोनो ने एक दूसरे को जखमी/घायल कर दिया ऐसे इन की मृत्यु हो गई। यह दोनों इन्सानों को इसी काम को दुबारा करने के लिये चुना गया था। वो इस चेतना से और दुखी हो रहे थे कि वो धरती पर पक्के दोस्त थे एक दूसरे को भाईयों जैसा प्यार करते थे।

◦ मैं आप को बताना चाहता हूँ कि हमारा सच्चा दोस्त प्रभू यीशू मसीह ही है, वो ही हमारे साथ रहने वाला सच्चा दोस्त है। हम ने दूसरे कमरे में एक औरत को देखा जो कीचड में लेटी थी उसके सिर के बाल कीचड से भरे हुये थे। उस कमरे में एक बहुत बडा सांप था, वो उस के पास आया और उस के शरीर को लिपट कर उसके नीचले अंग/गुप्त अंग में से उपर की ओर चलना शुरू किया। औरत उस से ज़बरदस्ती शरीरक सबंध बनाने के लिये मजबूर की जा रही थी। इस स्थान पर प्रत्येक व्यक्ती को जिस ने जनाहकारी की थी उसको यह दृश बार बार सांपों के साथ करना पड रहा था। सांप के शरीर के उपर छे इंच लंबे काँटे थे। सांप उस औरत के शरीर में प्रवेश कर दुख दे रहा था। उस औरत ने प्रभू जी को चिल्ला कर उस सांप को रोकने के लिये कहा कि वो और दुख नहीं झेल सकती। सांप उस औरत की ओर बढ़ कर उस को निरवस्त्र करने लगा। हम ने औरत के चिल्लाने की आवाज़ को सुनकर अपने कानों को बन्द करने की कोशिश की पर इस से कोई फरक ना पड़ा। हम ने प्रभू जी से कहा प्रभू जी हम कृपा करके यह सब ओर नहीं देखना चाहते। प्रभू जी ने उतर दिया यह आपके लिए देखना बहुत ही जरुरी है। आप इसे देखें और ओरों को बतायें। क्योंकि मेरे नाश हो रहे है। मेरे लोग सच्चे ज्ञान ओर सच्ची मुक्ति से अनजान है।

जैसे ही हम आगे बढ़े हम ने आग की बड़ी झील में हज़ारों लोगों को आग की लपटों में देखा वो अपने हाथ उठाकर मदद मांग रहे थे, पर उनके स्थान पर बहुत से दुष्ट आतमाऐं अपने हाथों में भाले लेकर उन लोगों को दुख देने के लिये मंडरा रहे थे। दुष्ट आतमाऐं उनका मज़ाक बनाते हुयें स्राप दे रही थी, मंदभागे और स्रापी इन्सानों अब आप को शैतान की पुजा करनी ही पड़ेगी। उस की स्तुति करो जैसे आप धरती पर करते थे। हम बहुत ही डर गए। हम ने ऐसा महसूस किया यदि हम ने प्रभू को छोड दिया तो हमेशा के लिए यहाँ ही रह जायेंगे।

◦ हमनें कुछ दूरी पर एक आदमी को खड़े देखा जो बहुत दुख और ग़म में था। हम ने दो दुष्ट आत्मायों को उड़ते हुए ओर उस का मज़ाक उडाते देखा। वह आदमी अपने परिवार के बारे में चिन्तित था जो धरती पर रह रहे थे वो नहीं चाहता था कि उस का परिवार इस नरक पर आए। उस ने अपने परिवार को कभी भी मुक्ति के संदेश के बारे में नहीं बताया था वो अपनी पत्नी और बच्चों के लिए चिन्तित था। उस आदमी के दुख को बढ़ाते हूये दुष्ट आत्मा ने उस के बाजुयों को काट डाला। आदमी जलते हुये कीचड़ में गिर पड़ा और दर्द के कारण वो एक कीड़े जैसे एक स्थान से दुसरे स्थान के लिये रेंगने लगा। गरमी के कारण उस की हुड्डियों से मास गिर पड़ा, फिर वो एक सांप जैसे एक स्थान से दूसरे स्थान के लिए फूंन्कारे लगाने लगा। जितनी बार उस ने बाहर निकलना चाहा दुष्ट आत्मायों ने उस को कीचड़ की गहराई में धकेल दिया।

◦ फिर हम ने दुष्ट आत्माओं को एक ओर जगह पर देखा। एक चीज़ ने मेरा ध्यान एक दुष्ट आत्मा की ओर आक्रषित किया जिस का एक पर कटा हुया था, मैंने प्रभू से पुछा, प्रभू जी इस दुष्ट आत्मा का एक पर कटा क्यों हैं? प्रभू जी ने कहा यह दुष्ट आत्मा धरती ऊपर एक काम के लिए भेजा गया था पर यह अपने काम को पुरा ना कर सकी। यह दुष्ट आत्मा प्रभू के एक सेवक के द्वारा वापिस भेज दी गई तब शैतान ने इस को सजा दी, इस का एक पर काट दिया। तब हमारी समझ में आया कि मसीही होते हुये प्रभू यीशु मसीह के नाम में हमारे पास दुष्ट आत्माओं और हकुमतों पर कैसा अधिकार है।

प्यारे दोस्तों जो साक्षी को सुन रहे हो यह साक्षी दोष देने के लिए नहीं मुक्ति के लिए है तांकि तुम अपने आप को जांच सको, आप के दिल की हालत प्रभू के आगे क्या है, आप को यह मालूम हो जाए आप मुक्ति की ओर लोट आओ। अब तुम प्रभू की आगे अपने दिल को रखो, अपने पापों का इकरार करो यदि प्रभू अभी आ जाए तो तुम उस के साथ जा सको न कि उस स्थान पर यहाँ रोना और दाँतों का पीसना है। **आप सचमुच जान लेगें यीशु मसीह को कलवरी पर इतनी बड़ी कीमत क्यों चुकानी पड़ी?**

हम ने बहुत से लोग नरक में देखे जो इस बात से अनजान थे कि वो नरक में क्यों है। उन के जीवन में बहुत सी गतीविधियां थी जिन को वो लोग पाप नहीं समझते थे। प्यारे दोस्तोंअपने आप को जांच लो। यह न सोचो चोरी करना, झूठ बोलना, व्यर्थ बने रहना ही पाप है, ऐसे ओर भी काम है जो प्रभू के आगे पाप है।

प्यारे भाईयों लौट आओ और यह बुरे कामों को करना बन्द करो, मैं यह संदेश आप को इस लिए दे रहा हुँ कि आप जानबूझ कर पाप करना बन्द करें प्रभू यीशु के चेहरे की ओर देखते रहो।

धन्यवाद।

साक्षी नंः 6

भजन संहिता 62:12

''और हे प्रभू, करूणा भी तेरी है। क्योंकि तू एक एक जन को उस के काम के अनुसार फल देता है।''

सुबह प्रभू जी ने हमें उस कमरे में देखा, उस ने हमारा हाथ पकड़ा और हमने नीचे की ओर जाना शुरु कर दिया। मेरा दिल पूरा डर से भरा हुया था जिस को ब्यान करना मेरे लिए मुशकिल है। मैने अपने प्रभू का हाथ न छोड़ा मैंने महसूस किया प्रभू ही मेरी ज़िन्दगी और रोशनी है, उस के बिना कोई उमीद नहीं है। मैंने यह कभी भी नहीं सोचा था कि ऐसा भी स्थान है। मसीही होते हुए मैं सोचता था कि (Purgatory तौबा करने वाला स्थान) एक नरक है। परन्तु प्रभू ने मुझे नरक की सच्चाई दिखाई।

हम ने नरक में जाकर उस जगह को हिलते डोलते हुये महसूस किया सभी दुष्ट आत्माएँ वहाँ से प्रभू यीशु के सामने से भागना शुरु हो गई। हम ने नरक में बान्धी गई जानों को चिल्लाते हुये सुना वो जानती थी प्रभू मसीह ही है जो हमें इस जगह से निकाल सकता है। यह उनकी झुठी उमीद थीं।

हम प्रभू यीशु मसीह के साथ आगे बढ़ते हुये जनाहकारों के स्थान में पहुँचे। प्रभू यीशु ने आग से तडप रही एक औरत की ओर देखा तो आग की लपटें कम हो गई पर उस औरत का दुख कम न हुया हम ने उस को निरवस्त्र अवस्था में देखा। उस के शरीर के सभी अंग साफ साफ दिखाई दे रहे थे। उस के सिर के बाल उलझे हुए थें, वह कीचड़ से भरी हुई थी, उसकी आँखें नहीं थी। उसके होंठ टुकड़े-टुकड़े होकर नीचे गिर रहे थे। उसके कान नहीं थे आंखे नहीं थी परन्तु उसकी जगह पर सुराख थें उसके हाथ नहीं थे परन्तु काली सड़ी हुई हड़ीयां थी वो अपने मूँह से उतरे हुये मास को दुबारा लगानें की कोशिश कर रही थी ऐसा करने से उसको और दुख हो रहा था। उसका चिल्लाना बंन्द नहीं हो रहा था। उसके शरीर पर पूरी तरह कीड़े चिपके हुये थे उसकी बाजुएं के ऊपर मोटा सांप जिस के ऊपर कांटे थे, लिपटा हुआ था। उसके शरीर ऊपर 666 अंक ऊकरा-लिखा हूआ था। यह वो पशु का अंक है।

प्रकाशित वाक्य 13:18

''ज्ञान इसी में है: जिसे बुद्धि हो वह इस पशु का अंक जोड़ लें, कयोंकि मनुष्य का अंक है, और उसको अंक छ. सौ छियासठ है।''

उसकी छाती पर एक धातु की पलेट लगी हुई थी, पलेट ऊपर कुछ लिखा हुया था जो अजनबी भाषा में लिखा था। हम इस भाषा को समझ गये जो ऐसे था, मैं यहां पर व्यभचार के कारण हुँ।

जब प्रभू जी ने उसकी और देख के पूछा, ऐलीना तुम इस जगह में क्यों हो? जैसे ही ऐलीना उतर देने के लिये लौटी उसके शरीर को बहुत दुख पहुँचा। उसने कहा, **''मैं यहां पर व्यभचार के कारण हुँ।''** उसने बार बार अपने पाप की प्रभू से माफी मांगी। तब हमने उसकी मृत्यु का अन्तिम समय देखना शुरू किया। वह अपने प्रेमी के साथ संगभोग कर रही थी। क्योंकि उसने सोचा कि जिस इन्सान के साथ मैं रहती हूँ वह बाहर चला गया है परन्तु उसका प्रेमी वापिस लौट आया। उसने उसको किसी और आदमी के साथ लेटी पाया। उस आदमी ने रसोई में से चाकू लेकर ऐलीना की पीठ में मारा जिस के कारण उसकी मृत्यु हो गई, ऐसे वह निरवस्त्र नरक में पहुँच गई। नरक में सब कुछ अस्लीयत में होता है। वो चाकू नरक में भी उसकी पीठ पर लगा हुया था, उसको बहुत दुख दे रहा था। उसको नरक में आये हुई सात साल बीत गये थे। उसे अपनी जिन्दगी और मौत का एक एक पल याद था। उसको याद आता है कैसे एक आदमी ने उसको प्रभू यीशू मसीह के बारे में बताया था कि वो ही उसको बचा सकते है, परन्तु उसके लिये, अब बहुत देर हो चुकी थी। प्रभू का बचन व्यभिचार के बारे में सफाई से बताया है। व्यभिचार विवाहत जीवन से बाहर वाला गैर कानूनी रिश्ता है।

1 कुरंथियां 6:18

''व्यभिचार से बचे रहो। जितने अन्य पाप मनूष्य करता है वह देह के बाहर है, परन्तु व्यभिचार करने वाला आपनी ही देह के विरूद्व पाप करता है''

जब प्रभु यीशू मसीह ने अपनी बात खत्म की तो आग के कंबल ने उस औरत को ढांप लिया फिर हमने उस को न देखा परन्तु आग में जलने की आवाज को सुना वह बहुत ज़्यानक तरीके से चिल्ला रही थी। जिसको शब्दों में ब्यान करना मुश्किल है।

जैसे ही हम यीशू जी के साथ आगे बढ़े प्रभु जी ने हमको और लोग दिखाये, जो मूर्ती पूजक, जादूगर, घिनौंने काम करने वाले व्यभिचारक, और समलिंगी, हम बहुत ही डर गये और अब उधर से वापिस आना चाहते थे, परन्तु प्रभु जी कह रहे थे, आपके लिये यह दृश्य देखना बहुत ज़रूरी है। तांकि तुम औरों को इस के बारे में बता सको, वो भी इस पर विश्वास कर सके।

हम प्रभु जी का हाथ पकड़कर आगे बढ़ते गये, हम ऐसे भाग में पहुँचे जिस ने मेरे ऊपर बहुत ही प्रभाव डाला। यहां हम ने 23 साल के नौजवान को आंग की लपटो में देखा। हम उसको दुख झेलते हुई देख रहे थे। उसके ऊपर 666 अंक लिखा हुया था। **उसकी छाती पर लगी धातू की पलेट पर ऐसे लिखा हुया था, मैं साधारण बना रहा इस लिये यहां पर हुँ।** उसने यीशू मसीह की और देख कर दया की भीख मांगी।

नीतिवचन 14:12

''ऐसा मार्ग है, जो मनुष्य की ठीक जान पड़ता है, परन्तु उसके अन्त में मृत्यु ही मिलती है।'' जब हमने उसकी छाती पर लगी पलेट पर लिखा हुया पड़ा, मैं साधारण बना रहा, इस कारण मैं यहां पर हुँ। हमने प्रभू जी से पूछा, प्रभू जी यह एक साधारन आदमी यहां कैसे पहुँच गया? प्रभु जी ने उस से पुछा, अनद्रियास तू यहां पर कयों आया? उसने उतर दिया जब मैं धरती पर था मैने सोचा खून करना चोरी करना पाप है इस लिये मैनें आपके पास आना न चाहा।

भजन संहिता 9:17

''दुष्ट अधोलोक में लौट जाएंगे, तथा वह सभ जातीयां भी जो प्रमेश्वर को भूल जाती है।''

अन्द्रियास ने बहुत बड़ी भूल की उस ने अपने पापों को वरगीकृित किया, जैसे आज भी बहुत लोग करते हैं, जब कि पवित्रशास्त्र बड़े साफ शब्दों में कहता है।

रोमियों 6-23

''कयोंकि पाप की मजदूरी तो मृत्यु है, परन्तु प्रमेश्वर का वरदान हमारे प्रभु मसीह यिसू में अनन्त जीवन है।''

पवित्रशास्त्र पाप के बारे में बताता है यह कभी भी पाप को भागों में बांटता नहीं (र्वगीकरन नहीं करता) कयोंकि सारे पाप, पाप है। अनद्रियास को पाप को जानने का गौरव मिला था, परन्तु उसने इस समय का कोई लाभ ना उठाया। हो सकता है, उसको हजारों बार समय मिला हो, परन्तु उसने प्रभू को न जानना चाहा, इसी कारण वह नरक में था। एक बड़े आग के कंबल ने उसको ढांप लिया हम उस को दुबारा देख ना सके।

हम प्रभु जी के साथ आगे बढ़ रहे थे। हमने कुछ दूरी पर कुछ वस्तुयों को गिरते देखा हमने नज़दीक जाकर देखा यह लोक कौन थे। जो नरक में गिर रहे थे, यह वो लोग थे जिनकी मृत्यु ताज़ा ही हूई थी। उन्हों ने प्रभू यीशू को अपने हिरदे में स्वीकार न किया था अब वो इस नरक में पहुँच रहे थे।

हमने एक जवान आदमी को देखा, उस के शरीर को नाश करने के लिये दुष्ट आत्मा दौड़े। शीघ्र उसका शरीर कीड़ो से भरने लगा, वो चिल्लाया, नहीं, यह कया है? रूक जाओ, मैं इस स्थान पर रहना नहीं चाहता, इस को रोको, यह जरूर कोई गुफा है, इस में से मुझे निकाल लो, उसे यह मालूम न हुया कि वो मर चुका है। वो यीशू मसीह को स्वीकार करने के बिना मरा है। दुष्ट आत्मा उसका मजाक उड़ा रहे थे और उसके शरीर को दुख दे रहे थे। **उसके माथे पर 666 अंक ऊभर आया, छाती पर एक धातू की पलेट भी लग गई।** हम उसके नरक में आने का कारण न जान सके, पर एक बात जरूर जानते थे कि वो अब नरक से बाहर नहीं निकल सकता, **प्रभू जी ने हम को बताया नरक में दुख सहने-वाले इन्सानों की सजा न्याय के दिन के बाद ओर बढ़ जायेगी। मैं अनुमान नहीं लगा सकता कि न्याय के बाद इनका दुख कितना बढ़ जायेगा।**

हमने उस स्थान पर बच्चे नहीं देखे। हमने वहां पर अलग-अलग देशों के जवान आदमी औरतें देखी। नरक में किसी का जातीवाद ऊंच-नीच या समाजिक दरजा नहीं होता। यहां पर सभी सजा झेलने आतें है। नरक में प्रत्येक इन्सान यह बात कहता है उसकों बाहर जाने के लिये एक सैकिंड़ समय मिल जाये, पानी की एक बूंन्द मिल जाये।

लूका 16-24

''तब उसने पुकार कर कहा, 'हे पिता इब्राहीम, मुझ पर दया करके लाज़र को भेज़ दे, तांकि वहां अपनी उंगुली का सिरा पानी में भिगोकर मेरी जीभ को ठंड़ी करे, कयोंकि में इस ज्वाला में तड़प रहा हूँ।'

गलातियों 6-7

''धोखा न खाओ, प्रमेश्वर ठट्ठों में नहीं उड़ाया जाता, क्योंकि मनुष्य जो कुछ बोता है वहीं काटेगा।''

आज आपके पास अपनी सदीपकताई चुनने का मौका है। प्रभु यीशू मसीह आज भी जीवत है, प्रभु का वचन बताता है। जितना समय हम शरीर में जीवित है उतनी देर हमारी उमीद है, आपके पास जीवन है। इस समय को व्यर्थ मत करो। हो सकता है यह आप के लिये आखरी अवसर हो।

प्रभु आपको बरकत दे।

स्वर्ग का प्रकाश

साक्षी नं -1 (ऐसाओ)

2 कूरिन्थियों 12:2

''मैं मसीह में एक मनुष्य को जानता हूँ, चौदह वर्ष हुए कि ना जाने देहसहित, न जाने देह रहित, परमेश्वर जानता है, ऐसा मनुष्य तीसरे स्वर्ग तक उठा लिया गया।''

हम कमरे में थे जब पहली बार हमे महिसूस हुआ। कमरा प्रभु की हजूरी से फिर से भरने लगा। यह इतना जबरदसत था कि पूरा कमरा प्रकाश से भर गया। सारा कमरा उसकी महिमा से भर गया। उसके सामने खड़े रहना बहुत कठिन बात थी।

प्रभु जी ने बताया, मेरे बच्चो अब मैं आपकोआपने राज्य को दिखाऊंगा और अब हम उस के राज्य की महिमा में जाऐंगे। हम ने एक दूसरे का हाथ पकड़ लिया और हम ऊपर को उठाये गये। मैनें नीचे की और ध्यान लगाते हुऐ देखा कि हम अपने शरीरों में से बाहर निकलकर ऊपर की और जा रहे थे। जैसे ही हम ने अपने शरीरों को छोडा तो हमें सफैद वस्त्र दिये गये। हम ने तेज़ी से ऊपर जाना शुरू किया।

हम एक द्वार के पास (सामने) खड़े थे जो कि स्वर्ग का प्रवेश द्वार था। जो कुछ भी हो रहा था हम उसे देखकर बहुत हैरान थे। परमेश्वर का धन्यवाद हो, प्रभु यीशु मसीह हमारे साथ थे। उसके दो दूत भी हमारे साथ थे, जिनके चार पंख थे। दूतों ने हमारे साथ बातें करनी शुरू कीं। पर हम उनकी भाषा ना समझ सकें- वो कया कह रहे थे। उनकी भाषा धरती की किसी भी भाषा से नहीं मिलती थी। यह दूत हमारा स्वागत कर रहे थे। उन्होने हमारे लिए बहुत बड़ा द्वार (दरवाज़ा) खोल दिया। हमने एक अजीब जगह देखी जिस में बहुत सारी चीजें थी। हम जब उसमें दाखिल हुए तो हमारा दिल पूर्ण शान्ति से भर गया।

फिलिप्पियों -4:7

''तब परमेश्वर की शान्ति, जो सारी समझ से परे है, तुह्मारे ह्रदय और तुह्मारे विचारों को मसीह यीशु में सुरिक्षत रखेगी।''

पहली (चीज़)बात मैंने यहां पर हिरन को देखा। मैंने अपने दोसतो से पूछा, सांधरा क्या तुम वो देख रहीं हो जो मैं देख रहा हुँ। सांधरा यहाँ पर चिल्ला नहीं रही थी। जैसे नरक में चीखों को सुनकर चिल्ला रही थी। यहाँ पर हर वस्तु अपनी है। नरक में देखे हुए डरावने दृष हमें भूल गये। हम परमेश्वर की महिमा का आन्नद मान रहे थे। हम हिरन की जगह पर पहुँचे। इस के पीछे बहुत बड़ा (पेड़) था। यह स्वर्ग के मध्य था।

प्रकाशितवाकय 2:7

जिसके कान हों वह सुन ले कि आत्मा कलीसियाओं से क्या कहता है। जो जय पाए, मैं उसे उस जीवन के पेड़ में से जो परमेश्वर के स्वर्गलोक में है, फल खाने को दूँगा।

यह पेड़ प्रभु यीशु मसीह का चिन्ह है, क्योंकि प्रभु यीशु मसीह आप ही अन्नत जीवन है। इस पेड़ के पीछे अमृत जल की नदी बह रही थी। यह बहुत ही साफ और सुन्दर थी इस प्रकार की नदी हम ने धरती पर नहीं देखी। हम ने इस जगह पर रहना चाहा। हम ने प्रभु से बहुत कहा, प्रभु जी हमें यहां से बाहर मत लेकर जाओ। हम यहां पर हमेशा के लिए रहना चाहते है। हम धरती पर वापिस नहीं जाना चाहते। प्रभु जी ने हमें उतर दिया, यह आपके लिए जरुरी है कि आप वापिस जाकर इस की गवाही दे जो चीजें मैंने अपने प्यार करने वालों के लिए तैयार की है। क्योंकि मैं जल्दी आ रहा हुँ मेरा ईनाम मेरे पास हैं। जब हमने नदी को देखा तो हम उसमें जल्दी से अन्दर चले गयें। हमने पवित्र आत्मा की लिखतों को याद किया जो इस प्रकार है।

यूहन्ना 7:38

''जो मुझ पर विशवास करेगा, जैसा पवित्रशस्त्र में आया है, 'उसके ह्रदय में से जीवन के जल की नदियाँ बह निकलेंगी।'

इस नदी के पानी में जीवन था। तब हमने इस में डुबकी लगाई। हम इस में सांस ले रहे थे। वह नदी बहुत गहरी थी और इस में बहुत प्रकार की मछलीयाँ थी और वह तैर रहीं थी। इस नदी के अन्दर और बाहर एक जैसा प्रकाश था। स्वर्ग में प्रकाश किसी स्त्रोत से नहीं होता जब की हर वस्तू अपने ही प्रकाश से चमकती हैं।

प्रकाशितवाक्य 21:23

उस नगर में सूर्य और चाँद के उजियाले की आवश्यकता नहीं, क्योंकि परमेश्वर के तेज़ से उसमे उजियाला हो रहा है, और मेज़ा उसका दीपक है।

प्रभू यीशू ही उस शहर की रोशनी का स्रोत है हमने मछली को बाहर निकाल लिया। वो मरी नहीं। तब हम प्रभु जी के पास गये और पूछा कि यह ऐसा क्यों है। प्रभु जी ने कहा -स्वर्ग में कोई मौत नहीं, ना कोई दर्द और ना चिल्लाना है।

प्रकाशितवाक्य 21:4

''वह उनकी आँखों से सब आँसू पोंछ डालेगा, और इसके बाद मृत्यु न रहेगी, और न शोक, न विलाप, न पीडा रहेगी: पहली बातें जाती रहेगी।''

हमने नदी को छोड़ कर और आगे की और दौड़ना शुरू किया। हम हर वस्तु को छू कर महिसूस करना चाहते थे। उस जगह से हम बहुत सी चीजें धरती पर लेकर आना चाहते थे। जिन्हें हम ब्यान नहीं कर सकते। जब सन्त पौलूस को आसमान पर उठा लिया गया तो उसने भी बहुत सी वस्तुयें (चीजें) देखीं मगर वो इनकी महानता को बता न सका।

2. कुरिन्थियों -2:12

जब मैं मसीह का सुसमाचार सुनाने को त्रोआस आया, और प्रभू ने मेरे लिये एक द्वार खोल दिया।

यह वो चीजें थी जिसे किसी भी तरह ब्यान नहीं किया जा सकता। जब हम एक बहुत बड़े मैदान में आ गये यह बहुत ही सुन्दर और अदभुत जगह थी। यह जगह बहुत ही बहुमूल्य पथरों से भरी हुई थी जैसे कि सोना, हीरे, जवाहारात। इस का फरश सोने का बना हुआ था। हम इस जगह पर गये यहां तीन किताबें पड़ी थी। पहली किताब बाईबल जो सोने से बनी हुई थी। जैसे कि भजनकार कहता है, कि परमेश्वर का वचन सदैव है। यह स्वर्ग में सदा रहता है।

भजन संहिता -119: 89

''हे यहोवा, तेरा वचन, अकाश में सदा तक स्थिर रहता है।

हम एक बहुत बड़ी सोने की बाईबल देख रहे थे इसकी लिखते शुद्व सोने की थी। दूसरी किताब हमने देखी जो पवित्र बाईबल से बड़ी थी। यह किताब खुली हुई थी। और एक दूत इस में लिख रहा था। हम सभी प्रभु यीशू मसीह के साथ गये कि हम देखें कि दूत इसमें क्या लिख रहा है। यह दूत वो सब कुछ लिख रहा था जो धरती पर हो रहा था। हर एक चीज़ जो धरती पर हो रही थी, उसका पूरा हिसाब तारीख, दिन, घंटे, मिन्ट, सैकिंड का भी हिसाब लिखा जा रहा था। जो कि कहता है किताबें खोली गई और धरती के लोगों का उनके कामों के अनुसार फैसला किया गया। जो इस किताब में लिखे हुए थे। लोग धरती पर जो कुछ करते थे उसको यह दूत इस किताब में लिख रहा था। हम उस स्थान की और गये यहाँ तीसरी किताब पड़ी थी। यह किताब पिछली किताबों से बड़ी थी। यह किताब बन्द थी। हम इसे पुस्तक के पास गये। हमने प्रभू जी की आज्ञा से, हम सातों ने मिलकर इस पुस्तक को इसके सटेंड से उतारकर एक थम के ऊपर रख दिया।

स्वर्ग में बीम बहुत ही अदभुत थे। जैसे धरती पर बनाये जाते है, वैसे थम नहीं थे। यह बहुत ही बहुमूल्य पत्थरों से बने हुए थे। इनमे से कुछ हीरों के, कुछ याकूत के कुछ शुद्व सोने के और कुछ मिले जुले पत्थरों के बने हुए थे। मुझे (फिर) बाद में समझ आई कि इनका स्वामी परमेश्वर है।

हाग्गै- 2:8

चाँदी तो मेरी है, और सोना भी मेरा ही है, सोनाओं के यहोवा की यही वाणी है।

मुझे बाद में समझ आया कि परमेश्वर बहुत अमीर है। विश्व की सारी अमीरी का मालिक है। मुझे फिर बाद में समझ आया कि विश्व की सभी चीजें (भरपूरी) परमेश्वर की है, वो उनको देता है, जो उससे विश्वास से माँगते है।

भजन संहिता 2:8

''मुझ से माँग, और में जाति जाति के लोगों को तेरी सझ्मति होने के लिये, और दूर दूर के देशों को तेरी निज भूमि बनने के लिये दे दूँगा।''

यह किताब जो थम के ऊपर रखी गई थी, इस का एक पेज से दूसरे पेज पर जाने के लिये पहले पेज को एक स्थान से दूसरे स्थान पर लेकर जाना पड़ता था। इस पुस्तक में जो लिखा था, हमने पड़ने की कोशिश की जैसे के प्रभु जी ने हमसे कहा। पहले तो हमे इस को पढ़ने में कठिन लगा क्योंकि इसकी भाषा की हमे समझ नहीं आती थी। क्योंकि इस की भाषा धरती की भाषा से अलग थी। इस की भाषा स्वर्ग की भाषा थी। परन्तु पवित्र आत्मा की मदद से हम यह पड़ सके। हमें ऐसा लगा जैसा कि किसी ने हमारी आँखो से पट्टी उतार दी। बाद में इस भाषा को हम अपनी भाषा जैसे पड़ने लगे।

हम ने देखा कि हमारे सातों के नाम इस पुस्तक में लिखे थे। **प्रभु जी ने हमें बताया कि यह जीवन की पुस्तक है।**

प्रकाशितवाक्य - 3:5

''जो जय पाए उसे इसी प्रकार श्वेत वस्त्र पहिनाया जाएगा, और मैं उसका नाम जीवक की पुस्तक में से किसी रीति से ना काटूँगा, पर उसका नाम अपने पिता और उसके स्वर्गदूतों के सामने मान लूँगा।''

हम ने नोट किया कि यह नाम वो नाम नहीं थे जो हमारे नाम धरती पर है। यह और ही नाम थे। सो इस प्रकार परमेश्वर का वचन पूरा होता है, जो कहता है कि वो हमें एक नया नाम देगा। जिसे कोई और नहीं जानता हो। वो ही इस नाम को जानेगा, जिस को यह नाम दिया गया हो।

प्रकाशितवाक्य- 2: 17

''जिस के कान हो वह सुन ले कि आत्मा कलीसियाओं से क्या कहता है। जो जय पाए, उसको मैं गुप्त मत्रा में से दूँगा, और उसे एक श्वेत पत्थर भी दूँगा और उस पत्थर पर एक नाम लिखा हुआ होगा, जिसे उसके पानेवाले के सिवाय और कोई ना जानेगा।''

स्वर्ग में हम इन नामों को पुकारने के योग्य थे पर जैसे ही धरती पर आये तो नाम हमारे दिल और यादों से निकाल दिए गए। परमेश्वर का वचन सदैव है। और इसको पूरा होना है। मेरे प्यारे दोसतों परमेश्वर का वचन कहता है:-

प्रकाशितवाक्य - 3 :11

''मैं शीघ्र ही आने वाला हूँ, जो कुछ तेरे पास है उसे थामे रह कि कोई तेरा मुकुट छीन ना ले।''

स्वर्ग में करोडों चीजें अदभुत है जिनको हम अपने शब्दों में ब्यान नहीं कर सकते। पर में आपको कुछ बताता हूँ, ''परमेश्वर आपका इतंजार कर रहा है पर फिर भी जो अन्त तक वफादार रहेगें। वो ही बचाये जाएंगे।''

मरकुस -13: 13

''और मेरे नाम के कारण सब लोग तुम से बैर करेंगे, पर जो अन्त तक धीरज धरे रहेगा, उसी का उद्वार होगा।''

धन्यवाद

साक्षी -2 (ऐरीयल)

जब हमने ऊपर की ओर स्वर्ग राज्य में प्रवेश किया तो हम एक सुन्दर जगह पर पहुँचे। जिसके द्वार बहुत सुन्दर थे। उन द्वारों के पास दो दूत थे। उन्होंने बातें करनी शुरू की पर हम उनकी भाषा ना समझ सके। परन्तु पवित्र आत्मा ने हमे उस भाषा को समझने में मदद की। वो हमारा स्वागत कर रहे थे। यीशू मसीह ने उन द्वारों पर हाथ रखे और वह खुल गये। यदि प्रभु यीशु मसीह हमारे साथ ना होते तो हम कभी भी स्वर्ग राज्य में नहीं जा सकते थे। हम ने स्वर्ग राज्य में हर एक वस्तु की प्रशंसा करनी शुरू की। हम ने एक बहुत बड़ा वृक्ष (पेड़) देखा है। पवित्रशास्त्र में इस को जीवन का वृक्ष कहा गया है।

प्रकाशितवाक्य - 2: 7

''जिसके कान हो वह सुन ले कि आत्मा कलीसियाओं से क्या कहता है। जो जय पाए, मैं उसे उस जीवन के पेड़ में से जो परमेश्वर के स्वर्गलोक में है, फल खाने को दूँगा।''

हम एक नदी के पास गये जिस में बहुत सी मछलीयाँ थी। हर वस्तु ही अदभुत थी। इस लिए मैंने और मेरे दोस्तों ने पानी में जाने का फैसला किया। हम ने पानी में तैरना शुरू किया। मछलीयाँ हमारे शरीर के पास पास घूम रहीं थी और हमें छूह रही थी। वो इस प्रकार नहीं तैरती थीं जैसे धरती की मछली तैरती है। प्रभु की हजूरी ने उनको शांन्त किया हुआ था। सभी मछलीयाँ हम पर विशवास कर रही थीं क्योंकि वो जानती थी कि हम उन्हें कोई भी हानी नहीं कर रहे थे। मैंने अपने आप को बहुत ही भाग्यशाली समझा और मैंने एक मछली को पानी से बाहर निकाला और मछली पानी से बाहर निकलकर भी मेरे हाथों में प्रभु जी की हजूरी का आनन्द मान रही थी। मैंने पानी में मछली को छोड दिया और मैंने थोडी दूरी पर सफैद घोड़ो को स्वर्ग में देखा।

प्रकाशितवाक्य - 19:11

''फिर मैंने स्वर्ग को खुला हुआ देखा, और देखता हुँ कि एक श्वेत घोड़ा है और उस पर एक स्वार है, जो विश्वासयोग्य और सत्य कहलाता है, और वह धर्म के साथ न्याय और युद्व करता है।''

यह वो घोड़े थे जिन्हे परमेश्वर अपनी कलीसिया के लोगों को धरती से उठाने के लिए प्रयोग करता है। मैं घोड़ों के पास गया और उसे थप थपाना शुरू किया। प्रभु जी मेरे पीछे-पीछे आये और एक घोड़े पर मुझे सवारी करने दी। जब मैंने सवारी करनी

शुरू की तो मैंने वो महिसूस किया जो मैंने कभी धरती पर महिसूस नहीं किया। मैंने शान्ति,आजादी, और पवित्रताई का अहिसास यहां पर किया। मैं जो चीजें देख रहा था उसका आनन्द लेना शुरू किया। मैं स्वर्ग की हर वस्तु का आनन्द लेना चाहता था।

हमने दुल्हे के विवाह का प्रितीभोज का टेबल भी देखा। इस टेबल पर हर वस्तु रखी हुई थी। इस टेबल का अन्त नहीं था। हमने अपने लिए तैयार कु रसीयों को देखा। हमने उस मुकटों को देखा जो हमारे लिए तैयार किये गए थे। हमने स्वादिष्ट भोजन देखे जो लेले की शादी में प्रितीभोज के लिए हमारे लिए और बुलाये हुओं के लिए रखे थे। स्वर्ग दूत कूछ सफैद वस्तु लेकर खडे थे। जो वस्त्र परमेश्वर हमारे लिये तैयार कर रहा है। मैं इन सभी चीजों को देखकर हैरान रह गया। जैसे वचन में :-

मती -18 : 3

और कहा, ‘‘मैं तुमसे सच कहता हुँ कि जब तक तुम न फिरो और बालकों के समान न बनो तुम स्वर्ग के राज्य में प्रवेश करने नहीं पाओगे।’’

हमने बच्चों के जैसे स्वर्ग राज्य को सवीकार करना है। जब हम स्वर्ग में थे तो हम बच्चों जैसे थे। हमने हर वस्तु का आनन्द लेना शुरू किया। जैसे के वहां फूल और रहने वाले स्थान। प्रभु जी ने उन रहने के स्थानों में हमें जाने की आज्ञा दी। प्रभु जी हमें एक ऐसी जगह पर ले गए जहां बहुत सारे बच्चे थे। प्रभु जी इनके मध्य थे। प्रभु जी इनके साथ काफी समय बिता रहे थे। हम प्रभु जी के पास गए और पूछा, ‘‘कि प्रभु जी यह वो बच्चे है जो धरती पर पैदा होने जा रहे है।’’ प्रभु जी ने उतर दिया,‘‘नहीं यह वो बच्चे है जिनका धरती पर गर्भपात कर दिया गया था।’’ यह सुनते ही मैंने कुछ महिसुस किया जिसने मुझे हिला दिया।

मुझे कुछ याद आया जो मैंने वो गलत काम किया था जब में प्रभु में नहीं था। मेरे किसी औरत के साथ गलत सम्बध थे और वो औरत गर्भवती हुई जब उसने मुझे गर्भ के बारे में बताया तो मुझे कुछ भी समझ न आई कि अब में क्या करुं, तो मैंने उस से कुछ समय मांगा। तां कि मैं फैसला ले सकुं। जब फैसला बताने में मुझे कुछ समय लगा तो उस ने उससे पहले ही गर्भपात करवा लिया था। इस ने मेरे जीवन में एक दाग लगा दिया। प्रभु जी को अपने दिल में स्वीकार करने से भी मैं इस घटना से अपनेआप को माफ न कर सका पर परमेशवर ने उस दिन मेरे लिए कुछ किया। मेरे को उस जगह पर जाने की आज्ञा दी और कहा, एरीयल तु उस लड़की को देख रहा है जो वहाँ खडी है। वो लड़की तेरी बेटी है।

जब प्रभु जी ने मुझे यह बताया तो मैंने उस लड़की की ओर देखा और उस जखम को महिसूस किया जो काफी समय से मेरे ह्रदय में था। उस जखम ने भरना शुरु कर दिया। प्रभु जी ने मुझे लड़की के पास जाने की आज्ञा दी और वो लड़की मेरे पास आ गई। मैंने उस लड़की को अपने हाथों में लेकर उस की आँखों में देखा, एक शब्द उस के होठों से निकला ‘डैडी’! मैंने महिसूस किया कि प्रभु जी ने मुझे माफ किया है और मुझे भी अपने आप को क्षमा कर देना चाहिए।

प्रिय मित्रो जो भी इस गवाही को पड़ रहे हो मैं आप को एक बात बताना चाहता हुँ कि प्रभु जी ने हमारे पाप पहले ही क्षमा कर दिए है अब आप को भी अपने आप को माफ कर देना चाहिए। मैं प्रभु जी का बहुत धन्यवाद करता हुँ कि उस ने मुझे अपनी साक्षी आपके साथ बांटने में मदद की। प्रभु यीशु मसीह इस के लिए मैं आप को ईज्त और महिमा देता हुँ। जिस ने मुझे यह प्रकाश प्राप्त करने का अनुग्रह दिया। मैं आशा रखता हुँ कि जो भी बहन भाई इस गवाही को पढ़े वो आशीश पाएंगे और यह आशीश औरों को भी बांटेगे। प्रभु आप को आशिश दे।

साक्षी- (3)

प्रकाशितवाक्य-21:4

वह उनकी आँखों से सब आँसु पोंछ डालेगा और इस के बाद मृत्यु न रहेगी, और न शोक, न विलाप , न पीड़ा रहेगी पहली बातें जाती रहीं।

जब हम वहाँ पहुँचे तो बहुत बड़े दरवाजें हमारे लिए खोल दिए गये तो मैंने एक घाटी पूरे फूलों से भरी देखी। यह फूल बहुत ही सुन्दर और इन की खुशबू कभी भी न खतम हेने वाली थी। यहाँ पर हम ने पूरी आजादी को पाया। यह आजादी को हमने

धरती पर कभी नहीं पाया। इस आजादी ने हमारे दिलों को भर दिया। यह जो फूल हम देख रहे थे यह बहुत (अनोखे) अदभुत थे। इन की हर एक पत्ती दूसरी पत्ती से अलग थी और उन का रंग एक दुसरे से अलग था।

मेरे दिल में आया कि मैं इन फूलों में से एक फूल को चाहता हुँ। प्रभु जी ने मुझे एक ईशारे से ईजाज़त दे दी। मैं उस फूल के पास गया और उस फूल को खींचना चाहा मगर कुछ भी न हुया मैं उस फूल को खींच न सका। मैं उस फूल की एक पत्ती को भी खींच न सका तभी प्रभु जी ने मुझ से कहा यहां हर काम प्यार से करना पडता है।

प्रभु जी ने फूल को छूआ और उस फूल ने आपने आप को यीसू के हाथों में दे दिया। हम आगे बड़ते गए और उस की खुश्बू हमारे साथ थी।

हम वहाँ पर पहुँचे यहां दरवाजों का बहुत सुन्दर सैट था। यह दरवाजें सधारण नहीं थे। इन दरवाज़ों पर बहुत सुन्दर चित्रकारी की गई थी। इन दरवाजों पर पत्थर लगे हुए थे। यहां कमरे खुले थे। हम एक कमरे में गए जहाँ बहुत से लोग थे। हर मनुष्य इधर उधर जा रहे थे जैसे यह कुछ बना रहे हों। उन में से कुछ ने सफेद कपड़े अपने कन्धों पर उठा रखे थे और कुछ ने सफेद धागों की गठरी उठा रखी थी। कुछ ने खास किसम की पलेटें उठाई हुई थी। जिन में शीलडें पड़ी हुई थी हर मनुष्य दौड रहा था।

हम ने प्रभु जी से पुछा- यह सभी ईधर उधर क्यों जा रहे हैं। प्रभु जी ने एक जवान मनुष्य को अपने पास आने के लिए कहा। इस मनुष्य के कन्धों पर एक कपड़े का थान था वो नज़दीक आया ओर प्रभु जी को आदर से देखा। प्रभु जी ने उस से पूछा कि तुम ने यह कपड़े क्यों उठा रखे हैं तो उस मनुष्य ने प्रभु जी की ओर देखकर कहा है प्रभु जी आप तो जानते है कि यह कपडे किस लिए हैं। यह कपडे उन के लिए है जिन का छुटकारा हो चुका है। यह कपड़े दुलहन के लिए है।

यह सुनते ही सार हमें बहुत बड़ी खुशी मिली जैसे कि- **प्रकाशितवाक्य 19:8**

प्रकाशितवाक्य 19:8

उसको शुद्द और चमकदार महीन मलमल पहनने का अधिकार दिया गया'' -क्योंकि उस महीन मलमल का अर्थ पवित्र लोगों के धर्म के काम है।

जब हम उस स्थान से बाहर आए तो हम ने शन्ति का अनुभव पाया। क्योंकि सब से बड़ी बात यह है कि प्रभु आप हमारे लिए एक बढीया चीज़ बना रहा था। उस के पास तुम्हारे लिए महत्वपुर्ण है। जब हम उस जगह से बाहर आये तो र्स्वग की प्रत्येक चीज में हमारी आँखें खो गई थी। प्रत्येक वस्तु इस तरह लग रही थी कि प्रत्येक वस्तु में जीवन है। प्रत्येक वस्तु प्रभु जी की महिमा कर रही थी।

तब हम एक ऐसी जगह पर गये यहाँ लाखों लाख बच्चें थे। जब उन बच्चों ने प्रभु जी को देखा वो बच्चे प्रभु जी से गले मिलना चाहते थे। प्रभु जी के और ज्यादा प्यार को महिसुस करना इन बच्चों की इच्छा थी। प्रत्येक बच्चों की इच्छा थी। प्रत्येक बच्चे की भावना यीशु मसीह में ही थी। प्रभु यीशु मसीह ने इन बच्चों को अपने हाथों में ले लिया।

हम ने देखा कि प्रभु जी के पास दूत सफैद वस्त्रों में लिपटे हुए बच्चों को लाये। प्रभु जी ने उन को देखा और उन बच्चों के माथे का चुम्मन लिया। तब दूत उनको अपने साथ ले गये। हम ने प्रभु जी से पुछा कि यहाँ पर इतने बच्चे क्यों है? क्या यह बच्चे धरती पर भेजे जाने है? प्रभु जी ने कहा, नहीं यह बच्चे धरती पर नही भेजे जायेंगे। यह वो बच्चे है जिनके माँ-बाप ने इन को ग्रहण नहीं किया और उनका गर्भपात करवा दिया। यह सभी बच्चे मेरे है। मैं इनको प्यार करता हुँ। मैंने अपना सिर हिलाया और मेरी अवाज़ थरथराने लगी कि मैं प्रभु जी से इस तरह का प्रशन कैसे पूछू?

जब मैं प्रभु जी को जानता नहीं था उस समय मैंने बहुत गलतीयें और पाप किये थे। प्रभु जी से मैंने पुछा कि, प्रभु जी बहुत समय पहले मैंने जिस बच्चे का गर्भपात करवाया था वो कहा है? प्रभु जी ने उतर दिया, ''वो यहां है।'' मैं एक तरफ चलने लगा। मैंने एक सुन्दर लड़का देखा उस लड़के के पास एक दूत देखा। दूत प्रभु जी ओर देख रहा था और बच्चे का मूँह दूसरी तरफ था।

प्रभु जी ने मुझे कहा,देख वो बेटा तेरा है। मैंने उसे देखना चाहा। मैं उस बच्चे की ओर गया तो दूत ने मुझे हाथ से रोक दिया उसने मुझे कहा पहले बच्चे की बात सुन लो। मैंने सुनना शुरू किया। बच्चा दूसरे बच्चों की ओर देख रहा था और बाते कर रहा था। बच्चे ने दूत से पुछा,मेरे मम्मी पापा क्या इस जगह पर जलदी आ रहे है? दूत ने मुझे देखते हुए उसे उतर दिया कि, हां तेरे मम्मी पापा जल्दी आने वाले है।

मैं नहीं जानता था कि यह शब्द मुझे सुनने का अवसर क्यों मिला, पर मैंने अपने दिल में जाना कि यह मुझे प्रभु जी ने अच्छे तोहफे के तोर पर दिये हैं। यह बच्चा दुख जा गुस्से से नहीं बोला था। शायद वो जानता था कि हमने उसे जन्म नहीं लेने दिया। वो सधारण तोर पर उस प्रेम की इन्तजार कर रहा था जो प्रेम प्रभु जी ने उसके दिल में डाला था।
हम चलते गये पर उस बच्चे की शकल मेरे दिल में घूम रहीथी। मैं यह जानता था कि मुझे स्वर्ग में पहुचने के लिए प्रति दिन कोशिश करनी चाहिए, क्योंकि स्वर्ग में वह मेरा इन्तजार कर रहा था।

यशायाह 65:19

मैं आप यरुशलेम के कारण मगन, और अपनी प्रजा के हेतु हर्षित हुँगा, उस में फिर रोने या चिल्लाने का शब्द न सुनाई पड़ेगा।

हम एक ऐसे स्थान पर आये यहाँ छोटे छोटे पहाड़ थे। प्रभु यीशु जी वहाँ नाचँते हुए आये। उस के आगे सफेद कपड़े पहने हुए लोगों की भीड़ थी। उन के हाथों में जैतुन की हरी हरी टहिनीयाँ उठाई हुई थी। जब वो उन टहिनीयों को हवा में लहरा रहे थे उन में से तेल निकल रहा था।
परमेशवर ने तुम्हारे लिए बहुत अच्छी चीजें तैयार कर रखी है। अब आप के लिए समय है कि आप उस के सामने आपने दिल को रखें।

प्रभु आप को आशिश दें।

साक्षी (4)

स्वर्ग राज में हम ने अदभूत चीजें देखी जैसे कि परमेश्वर के वचन में लिखा।

1 कुरिन्थियों 2:9

परन्तु जैसा लिखा है,''जो बातें आँख ने नहीं देखीं और कान ने नहीं सुनीं और जो बातें मनुष्य के चित में नहीं चढ़ीं, वो ही हैं जो परमेश्वर ने अपने प्रेम रखनेवालों के लिये तैयार की हैं।''

जब हमने स्वर्ग राज में प्रवेश किया तो वहां हम ने बहुत सी महान चीजें देख़ी और परमेशवर के जलाल को महिसूस करके बहुत ही हैरान हुए। एक जगह पर लाखों ही बच्चे थे।
हमने अलग-अलग आयु के बच्चे देखे। स्वर्ग विभिन-विभिन भागों में बटा है। हमने बच्चों के लिये घर देखे जो कि 2 से 4 साल की आयु के बच्चों के लिए थे। हमने यह भी देखा कि बच्चे स्वर्ग राज्य में बढ़ते है और बच्चो के लिये वहां स्कूल भी है। इन स्कूलो में बच्चों को परमेश्वर का वचन सिखाया जाता है। दूत अध्यापक हैं। वो बच्चों को गीत सिखाते हैं।
प्रभु को कैसे महिमा देना है यह भी सिखाते हैं। जब प्रभु जी आये तो हम ने अपने राजे का बहुत जलाल देखा। हमने उसका चेहरा तो नहीं देखा मगर उसकी मुसकान देखी तो उसके जलाल ने सारी जगह को भर दिया। जब प्रभु यीशू जी आये तो सभी बच्चे उसके पास भागे आये। उन बच्चों के मध्य मरीयम जो धरती पर यीशू की मां है, वो बहुत सून्दर औरत थी। हमने उसे किसी सिहांसन के ऊपर ना देखा और ना ही हमनें उसकी महिमा होती देखी। मरीयम स्वर्ग राज्य में दूसरी औरतो के समान थी। उसको भी दूसरी औरतो के समान मुक्ति प्राप्त करनी पड़ी थी। मरीयम के सफैद वस्त्र और कमर के इरद गिरद सोने की बैलट पहिनी हुई थी। उसके बाल लम्बे थे। हमने धरती पर बहुत सारे लोगों को यीशू की मां मरीयम की उपासना करते देखा है। प्रभु का बचन ऐसे कहता है।

यूहना - 14 : 6

यीशु ने उससे कहा, मार्ग और सत्य और जीवन में ही हूँ, बिना मेरे द्वारा कोई पिता के पास नहीं पहूँच सकता।

स्वर्ग में पहूचने का मार्ग यीशू नाम ही है। हमने प्रभु का जलाल देखा। नरक में देखे गये दृष्य को वर्णन करना बहुत मुशिकल है। परन्तु स्वर्ग में देखी वस्तुयों और हमारे सरिष्टी रचेता की सज्गुर्णता को वर्णन करना हमारे लिए बहुत ही कठिन है। जब हम वहां थे तो सभी वस्तुयों को देखना चाहते थे। हम घास पर लेट गये। परमेश्वर की महिमा को महिसूस किया। धीमी वायू और धीमी आबाज़ के साथ हमारे चेहरे खुशहाल हो गये। यह एक बहुत ही अजीब दृष्य था। हमने आकाश में एक शुद्व सोने की बहुत बड़ी सलीब देखी। हम विश्वास करते है कि यह मूरती पूजा का चिन्ह नहीं था

बल्कि यह एक ऐसा चिन्ह था जो प्रभु यीशू मसीह की मौत को क्रूस पर प्रदषित करता है। जिस के द्वारा हम स्वर्ग राज्य में प्रवेश करते है।

हम स्वर्ग में लगातार चलते रहे। प्रभु यीशू मसीह भी हमारे साथ थे। यह एक अदभुत घटना थी। यहां पर आकर हमें पता चला कि हम उस परमेशवर की अराधना करते है जो कि नासरत का प्रभु यीशू है। हम में से बहुत से यह विश्वास करते है कि उपर एक परमेशवर है जो के हमारे पाप करने का इन्तजार कर रहा है, ता जो वो हमें सजा देकर नरक में भेज सके, पर यह सचाई नहीं है। हम प्रभु यीशू मसीह का एक और पक्ष देख रहे थे जो कि एक मित्र का है, वो एक मित्र है, जब हम चिल्लाते है तो वो भी चिल्लाता है। प्रभु यीशू प्यार दया का परमेश्वर है। वो मुक्ति के रास्ते में हमारी मदद करता है।

प्रभु यीशु ने हमे एक और आदमी से मिलने की आज्ञा दी, जिस का वर्णन बाईबल में है। हम राजा दाऊद को मिले जिस का बाईबल में वर्णन लिखा है। वो एक अच्छा दिखाई देने बाला लम्बा और उसका चेहरा परमेशवर की महिमा को प्रकट कर रहा था। जितनी देर हम स्र्वग में रहे हम उतनी देर राजा दाऊद को परमेश्वर की महिमा करते देखते रहे। जो इस गवाही को पढ़ रहे है। मैं उन को यह बताना चाहता हुँ।

प्रकाशितवाक्य - 21:27

''परन्तु उसमें कोई अपवित्र वस्तु , या घृणित काम करनेवाला या झूठ का गढ़नेवाला किसी रीति से प्रवेश न करेगा, पर केवल वे लोग जिनके नाम मेम्ने के जीवन की पुस्तक में लिखे हैं।''

मैं आप को यह बताना चाहता हूँ कि केवल योद्वा लोग ही स्र्वग के राज्य में प्रवेश हो सकते है।

प्रभू आप को आशशि दे।

साक्षी -(5)

कुरिन्थियों 5:1०

''क्योंकि अवश्य है कि हम सब का हाल मसीह के न्याय आसन के सामने खुल जाए, कि हर एक व्यक्ति अपने अपने भले बुरे कामों का बदला जो उसने देह के द्वारा किए हों पाए।''

हम स्र्वग राज्य में हम नया यरूश्लम देख रहे थे।

यहूना 14:2

''मेरे पिता के घर में बहुत से रहने के स्थान हैं, यदि न होते तो मैं तुम से कह देता, क्योंकि मैं तुम्हारे लिए जगह तैयार करने जाता हूँ। ''

हम शहर को देख सकते थे हम उस में दाखिल हुए। यह एक सुचमुच (हकीकत) में अदभूत शहर है। प्रभू यीशू हमारे लिए जगह तैयार करने गए हैं।

◦ हम ने उस शहर में हर एक मकान मालिक के मकान के बाहर उसका नाम लिखा हुआ देखा। यह शहर अभी बसाया नहीं गया पर यह हमारे लिए तैयार है। हमें उन घरों के भीतर जाने की आज्ञा मिली, हम गये और उन घरों के भीतर जो (समान) चीज़ें पड़ी थीं उसे देखा। जब हम ने शहर को छोडा तो जो भी हम ने उस शहर में देखा सब भूल गये। वो सभी यादें हमारी यादाशत से वापिस ले लई गई। हम यह ही याद रख सके कि उन लोगों का घर कीमती धातूयों से जड़े थे यह शुद्व सोना था। इस शहर का सोना पवित्र शास्त्र मे ंलिखे हुए शुद्व सोने जैसा है। जिस को अन्दर बाहर से आसानी से देखा जा सकता है। इस की चमक बहुत है। जो सोना धरती पर है उस की तुलना इस सोने से नहीं की जा सकती।

हम इस तरह के सथान पर गए जहां पर बहुत सारे बरतन थें उन बर्तनों में चमकदार आँसु थे जो आँसु परमेशवर के बच्चों ने धरती पर बहाये हैं। यह आँसु शिकायत के नहीं पर यह तो आँसु हैं जो प्रमेशवर की हजूरी में, पशचाताप और धन्यावाद के साथ बहायें गए थे, खजाने की तरह स्र्वग में रखे गए है।

भजन संहिता- 56:8

तु मेरे मारे मारे फिरने का हिसाब रखता है, तू मेरे आँसुओं को अपनी कुप्पी में रख लें! क्या उनकी चर्चा तेरी पुस्तक में नहीं है?

बाद में हम एक ऐसे स्थान में गये यहां बहुत दूत थे। चाहे हमने स्र्वग में बहुत दूत देखे पर यहां पर खास किस्म के दूत थे। हमने देखा कि प्रभू यीशू मसीह ने हर इन्सान के लिए एक खास दूत रखा हुआ है। हमें यह भी दिखाया गया कि यह दूत इन्सान की जिन्दगी में उसके पास हर समय रहते हैं। प्रभू जी ने हमारी पहचान इन दूतों से कराई। हमनें दूतों की विषेषताएं देखनी चाही पर प्रभू जी ने हमें कहा कि आपको यह बातें दूसरों को बताने की आज्ञा नहीं दी गई।

भजन संहिता 91:11

कयोंकि वह अपने दूतों को तेरे निमित आज्ञा देगा, कि जहाँ कहीं तू जाए वे तेरी रक्षा करें।

हम एक ऐसे स्थान पर आये यहां बहुत सारे अलग-अलग किसम के फूल लगे थे। जिसमें से कुछ खिले हुई थे जो सुन्दर लग रहे थे और रोशनी दे रहे थे पर कूछ मुरझाये हुए थे। हमने प्रभू जी से पूछा कि इन फूलों का क्या अर्थ है। प्रभू जी ने बताया कि आपका जीवन धरती पर इन फूलों जैसा है जो फूल रोशनी देता है और खिला हुआ है। यह फूल आपके और मेरे मध्य रिश्ते को दिखाता है। उस फूल को छोडकर प्रभू जी ने मुरझाये हूए फूलों को उठाकर कहा। देखें इस आदमी का जीवन नीचे गिरा हुआ है। क्योंकि यह आदमी मुसीबतों में से गुज़र रहा है। इस के जीवन में कोई ऐसी घटना घटी है जो मेरे और उसके रिश्ते को भंग कर रही है। मगर में इस गिरे हुए फूल को द्वारा उठाकर उसे शक्तीशाली और चमकदार बना देता हूँ। तब प्रभू जी ने उस फूल को हाथ में लेकर कहां, मैं आपने आँसू बहा कर इन्हें उठाता हूँ। हम ने देखा कि यह फूल अदभुत तरीके के द्वारा जीवन प्राप्त करके उठ खड़ा हूआ और आपने रंग बिखेरने लगा।

तभी प्रभू जी ने उस सुकड़े हुऐ फूल को लेकर उसे आग में फेंक कर कहां, ''देखो इस इन्सान ने मुझे जान लिए परन्तु मुझ से दूर चला गया। अब यह मेरे बिना मर रहा है, इस को आग में फेंका गया है।''

यहूना - 15:5-6

मैं दाखलता हूँ : तुम डालियाँ हो। जो मुझ में बना रहता है और मैं उसमे, बहुत फल फलता है, क्योंकि मुझ से अलग होकर तुम कुछ भी नहीं कर सकते। यदि कोई मुझ में बना न रहे, तो वह डाली के समान फेंक दिया जाता, और सूख जाता है, और लोग उन्हें बटोरकर आग में झोंक देते है, और वह जल जाती हैं।

जब हमने उस स्थान को छोड़ा तो हमने कुछ दूरी पर एक सुन्दर किला देखा। उसके पास जाने की किसी की भी हिज़्मत नहीं थी। जैसे वचन में लिखा है।

प्रकाशितवाक्य- 22:1

फिर उसने मुझे बिल्लौर की सी झलकती हुई, जीवन के जल की नदी दिखाई, जो प्रमेशवर और मेज़्ने के सिंहासन से निकलकर उस नगर की सड़क के बीचों बीच बहती थी।

हम यह विशवास करते है कि यह किला लगभग परमेशवर के सिंहासन के पास ही था। इस सभी चीजों को स्र्वग में देखकर हमें समझ से परे शान्ति महिसूस हूई।

फिलिप्पियों - 4-7

तब परमेशवर की शान्ति, जो सारी समझ से परे है, तुज़्हारे ह्वदय और तुज़्हारे विचारों को मसीह यीशु में सुरिक्षत रखेगी।

हम समझ गये जैसे **1 पतरस 1:4 में लिखा है :-**

1 पतरस 1:4

अर्थात एक अविनाशी, और निर्मल, और अजर मीरास के लिये जो तुज़्हारे लिये स्र्वग में रखी है।

परमेश्वर आपको आशिष दे।

साक्षी नं 6

लूका 22:30

ताकि तुम मेरे राज्य में मेरी मेज पर खायो-पीयो, वरन सिंहासनों पर बैठकर इस्त्राएल के बाराह गोत्रों का न्याय करो।

उस स्थान पर हमें परमेश्वर ने हमें एक बहुत ही सुन्दर स्वागत हाल दिखाया। जिस तरह का पूरा ब्रहमंड (संसार) में नहीं हमने एक बहुत बड़ा सिंहासन देखा जिस के ऊपर दो शुद्व सोने की कुरसीयां देखी।

यह कुरसी कीमती पत्थरों से जड़ी थी। इस तरह के पत्थर धरती पर नहीं। इस बड़े सिंहासन के सामने एक बड़ा मेज़ था जिसका दूसरा किनारा दिखाई नहीं देता था। इस मेज़ पर एक सफैद कपड़ा था यह कपड़ा इतना सफेद था जितना सफेद कपड़े की तुलना धरती पर किसी चीज़ से नहीं की जा सकती।

बहुत किसम में स्वादिष्ट भोजन मेज पर रखे थे। हमने इस टेबल पर अँगूर और सन्तरें भी देखे। प्रभू यीशू ने इसमें से हमें खाने की आज्ञा दी। हमें अभी तक भी इनका स्वाद याद है। जो कि बहुत अजीब थी। जो चीजें हमने र्स्वग में देखीं उनको हम शब्दों में ब्यान नहीं कर सकते। जो चीजें परमेश्वर ने हमारे लिये र्स्वग में रखीं हैं।

1 कुरिन्थियों 2:9

परन्तु जैसा लिखा है, ''जो बातें आँख ने नहीं देखीं और कान ने नहीं सुनीं,
और जो बातें मनुष्य के चित में नहीं चढ़ीं, वे ही हैं जो परमेश्वर ने अपने प्रेम रखने वालों के लिये तैयार की हैं।''

उस मेज़ पर परमेश्वर ने हमें एक रोटी देखने की आज्ञा दी जिस को मन्ना कहा गया है यह वो रोटी है जो पवित्र शास्त्र में लिखी है।

हमने वो चीजें देखी जो धरती पर पैदा नहीं होती। जब हम र्स्वग में जायेगें तों इन चीजों का आनन्द लेंगे। इस मेज के आस पास कुरसीयें लगी हैं। इन कुरसीयों पर हर इन्सान का नाम लिखा है। हमने अपने नाम उन कुर्सीयों पर लिखे हुए पढ़े। परन्तु यह नाम वो नहीं थे जो हमारे धरती पर नाम है। यह नाम नये थे जो कि यह नाम लेने वाले के इलावा कोई नहीं जानता था।

प्रकाशितवाक्य-2:17

''जिसके कान हों वह सुन ले कि आत्मा कलीसियाओं से क्या चाहता है। जो जय पाए, उस को मैं गुप्त मन्ना में से दुँगा और उसे एक श्वेत पत्थर भी दुँगा, और उस पत्थर पर एक नाम लिखा हुआ होगा, जिसे उस के पाने वाले के सिवाय और कोई न जानेगा।

लुका- 10: 20

''तौभी इससे आनन्दित मत हो कि आत्मा तुह्मारे वश में है, परन्तु इस से आनन्दित हो कि तुह्मारे नाम र्स्वग पर लिखे हैं।''

वहा पर बहुत सारी कुरसीयां थी। वहां पर बहुत सारी जगह है। यह कुरसीयें उन के लिये है जो र्स्वग राज्य में आने वाले है। यहां पर वो कुरसीयां भी है जो अपनी जगह से हटा दी गई है। इस का अर्थ यह है कि जो परमेश्वर की सेवा करते करते थक गये थे और उनके नाम जीवन की पुस्तक में से हटा हटा दिये गये थे। इनको लेले के विवाह के भोज की जगह से हटा दिया गया था।

प्रभु जी ने हमें बहुत सारे आदमीयों को देखने की आज्ञा दी। यह वो सन्त है जिनके नाम पवित्र शास्त्र में भी लिखे हैं। हम अब्राहम को देख कर हैरान हुए। अब्राहम वृद्व (बजुरग) आदमी था पर वह अपने शरीर और देखनी सें वृद्व नहीं था। वो अपनी समझ और ज्ञान में भरपूर था। अब्राहम के बाल पूरे सफेद थे पर उस का एक एक बाल साफ चमकते हीरे जैसा था। मगर हमें हैरानी इस बात की हुई कि यह हम से भी ज्यादा जवान था। र्स्वग राज्य में हम फिर से जवान हो जाते हैं। अब्राहम ने हमें कुछ बताया जो हम कभी नहीं भूल सकते। उसने र्स्वग राज्य में हमारा स्वागत किया और हमें बताया की हम भी इस जगह पर बहुत जल्दी आ रहे हैं क्योंकि प्रभु यीशु की आमद बहुत नजदीक आ चुकी है।

धन्यावाद, आमीन।